

16

1908-10

Κοτόπη 6 1887

Συμπλ. Γεωμ. βιβλίου 51
Λεσβία 54
1 Δ γι. Ουαλέο 67-8
Ανοψες 1 Δ γι. ΜΚ 69
* Σημ. 67
Ψαρα 94-5

Λόγος, Ρώμα.

Λόγος.

Πόλη, Αθήνα, Ρώμη.

Παρίσι, Λόνδρα.

Στη Μαρτίνα Κοροπούλη

αξιοποίησε το ταξίδιο αυτό, έχοντας σου
τα αγαθά.

"Το δραματικό"

Ρώμη 12 Απριλίου 1909.

τίσταν κερσό τη
αίτια χερσόφυλα
Αιολική. Πίση
βαρύνει τα κερσό-
ν, παρα' τόν περσι-
ν με' τόν κερσό,
ταί τεύεται η'
γρα τα' γόγια αίτια

6.193
αίτια φουρράς
μεγέθη πρᾶγμα

τη.
περ α' αχρίλας
δυσρα γίγνται
η' καθύπερθε
την καίω πορ-
σηται, τόν γόγια-
αίθρησιν τίμα

Ιούλιος 1908

1

Δίωξη πρὸς τὰ πτώτα (αντισημιτικότητα). Πέρα νόστον καιρὸ τῆς
Χαΐτης γύριψαν τὰ πτώτα καὶ τ' ἄλλα κακοκαιριώτικα χυρὸμάδα
καὶ χόρτα, καὶ ἐπὶ δημοσίῳν δικαστῶν τῆς Ἀθῆνῆς. Φίλο
γύριψαν τῆς τὰ πτώτα καὶ ποσολογούτων παρὶ βαρύνῃ τὰ κακο-
καιριῶν χόρτα, καὶ ἐπὶ δημοσίῳν, ἔχει τῆς Ἀθῆνῆς, παρα' τὸν περ-
νὸ χρόνον σου τὰ εἶχα φαναγυρίων. Τοῦ χρόνον γὰρ τὸ κατὸ,
ἄγα φαναγυρίων νόστον καιρὸ τῆς φροσύνης κῆδον τῆς πτώτων καὶ
τῶν ἄλλων γυρίων, δα' δημοσίῳν ἔχει πρὸ ἔργων ἰσχυρὰ τὰ νόστα αἴτια
στὸ τοῦτο ἐκ παραδῶ.

Πορτ' εἶναι εἶναι ἐξυμνήσεις ἀπὸ τῆς δόξης. Δὲ εἶναι φροσύνης
οὐδὲ νόστον. Δὲ εἶναι ἐξυμνήσεις καὶ δημοσιεύσεις προγράμματα πρᾶγματα

Δυὸ ἀρχοίτες : γὰρ ποιοτικὴ καὶ γὰρ κοινωνικὴ.
ἔχει ἀνομία καὶ ἀνεξέλεγκτον καὶ γὰρ τὸ δῶ. Ὑπερὰ ἀνεξέλεγκτον
μόνο γὰρ τῆς ποιοτικῆς καὶ ἔχει γὰρ τῆς κοινωνικῆς. Ὑπερὰ πῶς πῶς
καὶ ἡ ποιοτικὴ εἶναι οὐσιαστικὴ ἀφ' οὗ εἶναι ἡ ἀξία μου ἡ καθήκοντος
γὰρ τῶν ἀδελφῶν, διὰ τὴν κατὰ πραγματικόν. Καὶ πρῶτον καὶ καὶ ποιο-
τικῆς ἀφ' οὗ οὐσιαστικὴ πῶς γὰρ τῶν ἀδελφῶν ὅταν βρῶμεθα, τὸς ποιο-
τικῆς ἡ τῶν ἀξιών μου. Τὸ ἀνακρίτωμα γὰρ τῶν ἀδελφῶν εἶναι
τὸ διαλογιστικόν μου.

Εἶναι ποιοτικὸν εἶναι ἀντικειμενικὸς, γιατί ποτὸς πὼς τὰ κράτη
 ὑπάρχουν καὶ εἶναι δυνατὰ ὅσο δὲ χάνονται σὲ ἀνδροκρατικὰ προσαρτήσεις.
 Τὸ κράτος πρὶν καὶ εἶναι συγκροτῶ, κατὰ μέρος μόνο καὶ ἀσφαλιστὸν
 καὶ τὴν ἀσφαλιστὴν τοῦ παντός. — ἢ ἀπογο εἶναι ποιοτικὸν εἶναι.
 Μαὶ δὲ γ' ἔρχεται καὶ κάμω καὶ ὅσο τὸ νόμο σὴν καὶ γὰρ.

Ἐφαρὰ τὴν ἰσχυρὰ τῆς νυχτὸς γλῶσσο εἶναι ἀέρος δυνατὸς, κρητὸς,
 οὐκ ἔστι καὶ οὐρανὸν τὸν κόσμο. Καὶ εἶναι τοῦ ἀέρος: «βρὶ
 ἀέρος, ἢ σ' ἔκτασε καὶ ἠρδὴ καὶ χαλαρὸς τῆς ἰσχυρὰ γὰρ καὶ
 γὰρ ἀνταρὰς εἶναι. Κατὰ εἶναι ὅσο ἔχαστε.»

Ταῦτα εἰς τὴν σὴν εἶναι τὸν ἑαυτὸν σου. Δὲ ἀρῶμαι ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν σου
 ὅσο καὶ καὶ τὸ δῖον. Ὅσο καὶ ἂν κάμω πρὶν καὶ τὸ κάμω γὰρ ἴσως.
 Ποιὶ καὶ γὰρ κάμω ποιοτικὸν καὶ γὰρ ποιοτικὸν πὼς πρὶν καὶ τὸ κάμω.

Τὰς σου ὁ ἕνα εἶναι τὸ σύστημα σὴν Τουρκία καὶ γὰρ γὰρ
 πὼς ἴσως κατὰ μέρος ἢ Τουρκία ἢ ἑσθία καὶ ἴσως γὰρ πὼς ἕνα
 οἱ ἕνα τῆς Τουρκίας καὶ προκόβουν σὲ ἕνα, — εἶναι πὼς δὲ
 ἔχω ποιοτικὸν καὶ κάμω γὰρ αἰῶνός. ἴσως δὲ δῖον πὼς καὶ
 ἕνα. εἶναι ὅσο ἕνα καὶ γὰρ, ὡς πὼς: πρὶν τὸ τούρκικον τὸ
 κράτος γὰρ τὸν ἕνα καὶ γὰρ ἕνα κράτος, ὅσο δὲ ἀνδροκρατικὸν

Ποιοτικὸν κράτος εἶναι βουλητικὸν ἕνα κράτος.
 Καὶ γὰρ γὰρ εἶναι ὅσο καὶ σὴν ἕνα καὶ, δὲ εἶναι ἀέρος καὶ πὼς
 ἴσως, ἀέρος ὅσο εἶναι ἀνδροκρατικὸν. Τὸ ἀέρος καὶ γὰρ πὼς ὅσο
 δῖον καὶ κατὰ μέρος γὰρ κράτος καὶ γὰρ ἕνα (καὶ ἕνα ὅσο
 πὼς εἶναι πὼς εἶναι ἀέρος ἀπὸ τὰ κράτη) ἀέρος ἢ δῖον ἢ
 δῖον εἶναι ἕνα, εἶναι ἢ σὴν, καὶ ἢ κατὰ μέρος σου;
 Καὶ εἶναι δὲ ποιοτικὸν σ' αἶνὰ σου κάμω. Ἄλλα δὲ φαίνεται πὼς.

Μαὶ τὸς = εἶναι. Ἄλλα τὸς = σὴν.
 Δῖον καὶ τὰ δῖον, γὰρ τὸ εἶναι ποιοτικὸν τὸ ἕνα. Καὶ δὲ δῖον εἶναι
 ἀέρος, ἕνα καὶ ποιοτικὸν τὸ ἕνα. Τ' ἕνα καὶ τὰ δῖον, καὶ τὰ δῖον
 γὰρ πρὶν. ἕνα καὶ γὰρ ποιοτικὸν καὶ πρὶν ἀέρος τὸν ἀνδροκρατικὸν
 πὼς καὶ τὰ ποιοτικὸν καὶ ἕνα τὸν δῖον ἢ αἶνὰ καὶ ἀέρος
 ἢ αἶνὰ, καὶ δὲ ποιοτικὸν ἢ ἀνδροκρατικὸν.

Αἶνὰ πὼς ἕνα; Δῖον πὼς ἕνα; ἕνα τὰς γὰρ κατὰ μέρος
 ἀνδροκρατικὸν; ἢ δῖον ἢ ἀνδροκρατικὸν τὸ εἶναι καὶ καὶ ἕνα πὼς πὼς
 ἕνα, πρὶν πὼς δὲ ποιοτικὸν καὶ πρὶν σου, δὲ τὴν ἕνα τὸν ἕνα καὶ δὲ
 πρὶν καὶ κατὰ μέρος πρὶν σὴν σου, χερὶ σου. Ὅσο κατὰ μέρος ἀπὸ τὰ δῖον
 δὲ δὲ κάμω κατὰ μέρος ἢ δὲ τὸ κάμω ἀνδροκρατικὸν.
 ἴσως δὲ ποιοτικὸν καὶ ἕνα χερὶ σου σὴν, ὅσο καὶ πρὶν κατὰ
 χερὶ σου εἶναι. Πρὶν καὶ τὰ δῖον καὶ κάμω, γὰρ τὸς τὸ εἶναι

να σίγουρα να κατασταλάξουν πιο στα άγια καταστάσεις σου.

Αισιόδοξα για τον εξημεροπό! Μή' γιν' πω είσαι αισιόδοξος. Είχαν άγρια είσαι, όν' έχω σ'εβ' δουλίας για να εισπληρώ. "Ιαν, σα γράβω δι' δα' είσαι πια.

Je suis dans une fausse position. Ένας υίος που είσαι δυνάτος άνθρωπος, ιργάβω γαβ' μου και γι' γαίωται πω άγαντα' πολλα' από γέλα. Και κορνα' του προσηλάω να είσαι όν' γι' δίζω. Μή' δ'ε είσαι υνός. Δε' πρίτω να' δουράβω να είσαι άγροίωτος παρ' ό'τι εδωκα. Α' γέτω φυσικός. Α' γ' π'σ' σ'ν' δ'σση μου η' από τ'ν' δ'σση μου α' κάω ό'τι μπορώ και ό'ν' μπορώ. Δε' μπορώ να' κάω περισσότερα. Πάντα γέρω κάπ'ου που να' μπορώ να' τον άκοζουδω. Γιατί να' γ'ν' άκοζουδω υνόν, αζού είμαι δουλωτόρος σου.

Και είμαι και ένα άγρο. Κάτω πράγματα χερ'ί, π'σ'τη άπόζουη. Δε' κάω άγρο. Δε' να' γαδ'ω π' πιστών για να' κάω άρ'σ'τα και τό κάω. Και δι' β'ρ'σ'ω π' πιστών άγροίωτα. Άντα' π'σ' κάω τα' κάω χερ'ί ό'ρ'ετη η' ό'σο β'α'β' τον υνόν μου. Καγ'ίωρα δι' ήνω και γ'ν' ε' να'να υίωται. Και ό'σο π'ρ'ε'τω και άγρο να' β'ρω να' κάω π'σ' ό'α' τη' τ'χη' μου, να' σ'οδ'ω ό'ρ'ε'μ'ος, να' σ'οδ'έτω να' δ'ε'λαγ'η' μου ό'νη.

Μόνο η' γ'ρ'οζουγία συμενέρδ'ω τον π'σ'τη μου ό'νη. Πιστώ τα' υνόν μου, γιατί γ'ο'ι'σ'ω να' γ'ν' κάω να' υν'ό'σ'ω, η' υν'ό'σ'ω άγρο να' γ'ν' κάω; Δε' πρίτω να' είσαι υν'ό'σ'ω π'σ' τον υνόν μου;

Νοτάω τον Schopenhauer που άρ'ν'ται τον ποζουκ'η' σου, να' β'ρ'ωται π'ρ'ωτα. Και άγροίωτα, γιατί να' υν'ό'σ'ω ποζουκ'η' η' κ'ράη η' άρ'σ'τα, για' ένα γ'ε'ό'σ'ω; Για' τον άρ'ν'ω να' υν'ό'σ'ω υν'ό'σ'ω. Για' το' από υν'ό'σ'ω υν'ό'σ'ω γ'ρ'ω π'σ'τα η' υν'ό'σ'ω η' υν'ό'σ'ω, τό πρίτω π'ρ'ωτα για' ένα που έχω άλ'α'γη και υν'ό'σ'ω.

Η' ποζουκ'η' ήνω υίω άχρηστη, π'ρ'ωτα γ'ν'ό'σ'ω γ'ρ'ω είμαι χ'ρ'ε'στη γι' άγρο. Γιατί να' π'σ'τω υν'ό'σ'ω το' γ'ε'ό'σ'ω από τον άγρο; Δε' να' υν'ό'σ'ω τον γ'ρ'ω υίω υν'ό'σ'ω υν'ό'σ'ω η' ό'ν' υν'ό'σ'ω να' κουβ'ί'ται. Δε' ο' άγρο η' υν'ό'σ'ω γ'ρ'ω είμαι δ'α'β'ο-γ'ρ'ε'τος η' δι' β'α'π'ί'ται. Και ο' καδ'έ'ω κ'ρ'η' τη' χ'ρ'ε'σ'ό'τητα η' η' άχρησ'ία τον ποζουκ'η' η' κάω άγρο π'ρ'ε'μ'α'τος, κατ' τα' υν'ό'σ'ω. υν'ό'σ'ω τον η' ό'ν' δ'α'δ'έ'ω τον, χ'ρ'ε'στη να' ποζουκ'η'/ω π' υν'ό'σ'ω η' άγροίωτος υν'ό'σ'ω κ'ρ'η'τες από τη' δ'ι'νη' τον, η' Για' ο' υν'ό'σ'ω υν'ό'σ'ω υν'ό'σ'ω τον υν'ό'σ'ω π'σ' υν'ό'σ'ω η' γ'ρ'ω.

Αυτίωτα τό κατα'σ'τω. "Έγ'ρω τό γ'ρ'ω υν'ό'σ'ω η' υν'ό'σ'ω υν'ό'σ'ω υν'ό'σ'ω. Για' δ'ε'λαγ'ω ήνω χ'ρ'ε'στη π'σ' υν'ό'σ'ω τό γ'ρ'ω.

Θρησκεία για η γυρομαρτιά, η άραση στη γύση γύρω, η πίστη, η
η γαργαλιά των γύμων.

Το πρωί σκέψα, η έρχεται μέγας φωτός να κείνη έρωτό από ότι έγραφα
η ότι έγραφα η είχα της παρασέρει πέρα, άρα δα' έγραφα,
υπόδειξη, δύσκολα. Γιατί να' δουλέψαι τόσο και τίς άσκήσαντες πράξεις
των η τα γύμνα μου;

Κυριότατο από κείνη από τους άδελφούς σου κείνοντα άδελφού μου,
η εμπειρίων η η γύση. Πρώτα από κείνη, μεγιστός φωνές, η η
η κείνοντα. Και είναι προσηγορίαι.

Μία ησίοτο δικό μου να περιγράψω γοργά τίς έζησαν, τίς θαύματα
η τα κείνα τα έζησαν, για κείνοτο σπαστό - για κείνα
στη καίρια σου, Τούρκων.

ΑΤΤΙΚΗ

Έγραφα στο Παύλο η' ένα βουζουρά, ένα έμπνευσμένο η' από κείνοντα,
μείνοντα η τίς 1 1/2 ώτερα από τα προέχοντα για κείνη ^{κοινοτική} έμπνευση
στη έμπνευση να γίνω για να γύρων η άδελφός σου όσον σου την έμπνευση.
ώτερα ^{έδωκεν σου Αθήνα η'} προσοχή σου σε κείνα σπαστά η τίς 4 1/2 ώ' ηρωί, η πανακασί.

βίκα στο Παύλο και γούθλκα στη θαύματα ^{η' παρρησία} (από κείνη άκαδημοσία η'
άραρία. Και άδελφικά κείνη στην Αθήνα και έγραφα στα γύμνα. Και
ώτερα, κείνη ώρα κοιμηθώμαι από τίς 7 ώ' τίς 8 ώ' ηρωί, στο σπίτι.
και κείνη στο ύπνο της των έμπνευστων είπον έμπνευστικά η η 1
ώρα κείνη τίς προσηγορίαι, κείνοντα είναι και κείνοντα για να' έμπνευστων
ώθουσα όζει η έμπνευστων στην Τουρκία. Έγραφα έγραφα η τίς ύπνο
στο κείνοντα προέχοντα της Αθήνας και κείνοντα για τους κείνοντα
η την Τουρκία, τίς τίς η' τίς Πατριάρχη, τίς Βυζάντιον η'
τίς έμπνευση - ύψου! κοινότητα! Και άρα περιόχοντα σου έρώτη, στη
πίστη του προσηγορίαι, κείνη η τίς ^{τίς} κείνοντα μου τίς Αθηναίο στο Παύλο
τίς σπαστό, η κείνοντα κείνοντα τον για τίς κείνοντα είδουκα η' κοινότητα
κείνοντα η' για τίς δημοτική η' κείνοντα. Και τίς έρωτα έρωτα κείνοντα
στη Κηφισία όπου κείνοντα η' τα άδελφία μου.
Έρωτα κείνοντα κείνοντα η' κοινότητα όσον τίς κείνοντα από, και χαράκων
για την Αθήνα σου τίς έμπνευση η τίς κείνοντα.

Και η' τίς ό κείνοντα που ό Αθηναίος: « Tu ressembles aux héros
de Balzac; tu t'es vanté dans la boue, tu t'es ^{ensuite} purifié
dans la mer et tu es redevenu un jeune dieu; le raisin
que tu as mangé le matin, fait ^{aussi} très bien dans le tableau
et a midi tu as djeuné avec un ministre! »
Τίς τίς κείνοντα σου από, για έρωτα ευχαριστήσιος όσον τίς

Όσο το εαυτό σου, δες μπορεί - α' είναι μικρός, πάντα μεγάλος θα
 είναι, διγαδύ' έφορος. Αλλά είναι η δύναμη σου με όχι άζη.
 Δες είναι μεγάλος ποταμός, ούτι μεγάλος στρατός, άλλα η ψυχή σου
 πρέπει να γίνει ποταμός, έτσι και αν δες είναι καλός να το έρα-
 ζουδύσει.

Περνώ από γάτες με δέ με γέρουνοι. Τρεφει μου φαί πράγματα με
 δέ η' αξιοποιούν. Περπατώ καθαρός μέσα σ' αυτό τον κόσμο. Συνοχίλο-
 ραι άβυσσ που η γάτες τους γέρουνοι με τα πράγματα τους αξιοποιούν
 με βρίσκω να είναι διαφορετικός. Έχω αξιοποιώ, σφαιρίλο ότι πέτυχε
 έσάνω μου, ότι βρίσκωμαι τριγύρω μου.

Νοσήλευς

Ένα βιβλίο που θα γέγραφε «Η Πόλη». Θα είναι μερδεμένη ή
 η Ρυθμική μου. Ο σχεδιαστικός των ποταμών. Η έφεση των γυναικών
 ο φραγκοζητανισμός. Τα κονταριά του Ταγιά. Η Αγία-Λοζιά, το
 τίχνη, το Καχρί-Ζαμί. Το αβυσσάτο για τη δημοτική γλώσσα. Η ποταμική
 του Σουγιώτη με ο Σουγιώτης. Έχω. Ο Πατριάρχης με το Φανάρι.
 Η ζυγοζυγία των Φουγιών. Τα Πιρκεντόνιστα. Ο Βούτοπος με η Βουτο-
 κιατά. Χρυσόκάνθαρος. Τα χυρία των Μισρών με οι Βολγάροι. Η ιδιότη
 κούραση. (Τούρκοι με Μότορκοι. Παπαρχαγούπολης - Καφά/μ - Πιρσο-

πογάκας με η Έγγαθα με τις Κρήτες. Κοσάους με η Έαρο. Κύπρο
 με Κοσριακού φαταρα. Έργιστήριο κυρίων για φαίχα μαθητών. Η Ρυθμ-
 ούνη ζήρει τον Έγγο-Έρεσάϊκό ποταμό με η Πόλη. Καυτάνα στα
καυτήνα - άφαιδία στα τάρκισα καυτήνα με στα άφαιδία. Θάλαρο
 Έγγιστικό. Η Κοζοκούνη. Θάλαρο τούρκο-άρβίκα το Ραφάλας. Έστιαγυρός
 κοσμοποταμικός, έδνη με παριδία. με.

Να μεγαλώω σα γυρό με Ρυθμική μου. Έπισο να μην έχω, παρά
 να είναι έγω ο υιοτός μου. Να περνώ με Ρυθμική μου και άστρο
 και γάμπε στο σκοτάδι. Η πορτή μου, περνώτας, να γίνει του
 άβυσσ με να δέξου να τη μεγαλώσει...
 Άραγε αυτός είναι ο προορισμός μου;

Από την πρώτη μου γυναίκα τη Μαρίκα Κοζοκούνη με άρεσε
 να τη δαμάφω γιατί δες είναι μόνο γυναίκα, παρά δημοκρατική
 δύναμη. Είμαι γυναίκα με άφια, όχι για να ~~καίει~~ καίει καρδιά
 και όχι το γυναικός, όχι για να παραδίω το σφα της το έφορο
 στους άνδρες, άλλα για να γίνει τίχνη, με την σφαιρική ψυχή
 της. Και ύστερα γάρφα της ψυχής της. Είναι πλούσια, φροτή, γράφτη
 και καθαρία. Είναι διαφανή με το κρεσταγγο, με έφρη με

Και πάλι συζήτηση με τον Αντώνιο με την Κωνσταντίνα, και
είχαν καταλάβει πού χαμένα με συζήτηση με τον Boulanger
με την έμπειρή του που τον έφουδερσε.

Όσο το σύγχρονο πνεύμα της Αθήνας με την σύγχρονη Ασία,
με το ζήλο της, με το γράμμα της, βρίσκονται μέσα της με
με συζήτηση. Ευτυχώς που η Ασία, σ' αγαπώ σαν τον
εαυτό μου. Και οι δύο τραγέλας είναι στο ίδιο πόσο.

Την έβλεπα χτες στο διάδρομο και χαιρόμουν μέσα μου. Άκου
τόσο έντονα, τόσο βίαια τον εαυτό μου, που όταν - πριν
ακούσει - έβγαλε από το διάδρομο και δυμήδεια τον εαυτό μου,
που γάλα και σαν βίαια με παραχόλα.

Έβλεπα στο κρεβάτι της δύο όρες, και τώρα είναι πού μέσα
παρα' πορτί. Δεν μπορεί να είναι ε' αγαπώ. Και ο κόπος δεν
έχει γάλα είναι καιρός.
Είχασι και οι δύο άνθρωποι που με πορτί με ε' αγαπώ αρπάζω
πορτί παρα' άρπάζω όλοι αγαπώ, με η' αγαπώ μας δε' γάλα αρπάζω
έχουν και άρπάζω κόπος μέσα μας. Όχι ο κόπος της με' ο κόπος

με είναι διαφορικοί.

Χες έβλεπε με με χαιρό με κερία, και με όλο αγαπώ, τις με αγαπώ.
δι' άρπάζω. Τη πρώτη στιγμή γιατί τον το είναι αυτό, οι με βίαια
και άρπάζω. Η Πανα' μου είναι και με που άρπάζω. με πρώτη
α' με άρπάζω η' μουσική με έβλεπε είναι. με άρπάζω όλο με δε
να καταλαβαίνω. Γι' αυτό με αγαπώ.

Την είπα σήμερα με αγαπώ τον εαυτό μου με δε έχω με άρπάζω.
μου να η' αγαπώ είναι. "Και όλα, με είναι, σ' αγαπώ όλο με
τον εαυτό μου, με γιατί αυτό το μικρούτο κορμί βίαια μέσα
του, σε αγαπώ, όλο τον είδα τις αόριστα."

Έχει γάλα δυνατή με συνάδωσι με δε είναι έμπειρη. Το κατα-
λαβα σήμερα αυτό την άρπάζω γιατί ακού με συνάδωσι
χτες βράδυ. Βγαίνω από το διάδρομο είναι, με με είναι άρπάζω.
Εάν πορτί του διαδρομο σ' αγαπώ με ^{έμπειρη} πορτί του έμπειρη
έχει βίαια την έμπειρη της με άρπάζω να της με γάλα. Την είπα
δύο γάλα, με πρώτη γιατί άρπάζω με κερία άρπάζω.
έχουν σταδι είναι, η Μαρίκα με έβλεπε, έβλεπε ο άρπάζω τον ήταν

μαρτυρίας σου να πάρω το παρονομαστικό σου. Μόλις γέμισες, ζύγαρι.
 Της ζύγαρου να αράξει, ποτέκαρι με οι κρη μίση με συζυγία
 προς το κλοδοχικό σου. Της ζύγαρου να μπει. Όταν της ζύγαρου γ' έγραφε
 γι να έβρα με κούρα καρα' τον άγγου, με άκαρπες ιστάω
 του, με τον μίση. Δύο ζυγίς της μίση. Βί' μου άποδύω.
 Μια στιγμή δέχου να της πάρω το παρονομαστικό να της βάλω να καθίσει
 με μίση, με άποστραβήχτικα με όμο κούρα προς το άγγου μίση.
 Φράζαρι το κλοδοχικό, κατεβήκαρι, της άποχαρτίμου άγγου,
 της έβρα με γι' το χίρι. Μου έβρα το δικό σου που ψυχρά με
 ψόφια. "Έγραφα παγωτό."
 Έγραφα της ζύγαρου. Της έγραφα το που για να της βρωίω άν έπαρε
 να μ' άγαρά. Όταν έγραφε άπόδύω, με άκαρπ μίση γόμο, που
 έβρα "Έβρα το γράμμα σου με άπόδύω", (της ζύγαρου που μίση
 στο δικό) - "Γιατί";
 - "Γιατί έγραφε να το καταλάβω. Δύο ήταν γόμο άπόδύω, να
 μ' άγαράς έβρα με να μίση άπόδύω ζυγιάς σου,
 - " Δύο ήταν ζυγιάς σου. Έκαστος ίσο με της ζύγαρου άπόδύω,
 - " Άκού άκουσε μαρτυρία σου, έγραφε γόμο να της χαρτίκαρι
 με να πρέρω. Έβρα ίσο ίσο να και το άπόδύω να έβρα, ίσο
 ο Β. έγρα ίσο μίση για το παρονομαστικό σου "

- " Και ζύγα; "
 - " Να, ζύγα, έγρα μετό σου που ζυγιάς στο γράμμα σου. "
 - " Τι, βί' μ' άγαράς σου; " "Να βί' μ' άγαράς σου; "
 - " Όχι "
 - " Άλλα; βί', και συνάμα της άγαρά; "
 - " Και. "
 - " Μι' τόσο μικρό ζύγαρο! "
 - " Έβρα έγρα έβρα. "
 - " Δύο άπόδύω γόμο σου σου, που έγρα τόσο μεγάλα ψυχή,
 γόμο σου να έγραψαίς άπό τόσο μικρά πράγματα. "
 - " Έβρα έβρα. "
 Και μαρτυρία της έγραψαίς σου της ζύγα ζύγα. Και βί' μίση σου,
 σου έβρα μίση σου. Της κούρα γι' μαρία με μί' σου. Της μίση
 μίση κούρα χίρις, της χαρτίμου και καθίσε. Της μίση σου.
 - " Γιατί σου τον δικό Δ. ; "
 - " Μι' σου σου τον δικό σου σου στο καρτί σου, "
 - " Ο κ. Δ. ο κ. ζ. " - έκαθήκαρι οι σου.
 Της έβρα το χίρι με φακακαθίκαρι. Της μίση σου.
 - " Πάρετε σου μαζί; "
 - " Όχι, έκαρτίμου "
 - " Έβρα σου; "

ήρουν αίμα, μη ήσαν ποὺ ἴσχυι ἔπειρα.

Ἐπορρη, ἔπορρη ἢ ἀγαπησίην. Χρὲς τῆν ἀγαπησίην ἔπειρα.

Ἀγαπητός εἶσαι, ἢ ἐπιπέδον γοητεύων. μη τῆν χαρῆν τῆν ἀγαπησίην, ἢ δὲ, να τὸν σῆμα παρθενα, ὡς ἴσον τὸσο για να μη χαράσσει. Ὁμοίως εἶναι χρῆματα. Καὶ τὸσο ἀπὸ ἀποφάσεις να ἡδρε γι' αὐτὸν αὐτὸν τὸν δὲ δα τὸ ἴσως εἶναι να μη τὸν ὄσως. Πῶς ναὶ παραδίδωμι ὁ ἄλλος ἀπὸρα ποὺ τῆν ἔδωκε χρῆματα. Καὶ να χρῆματα ἦσαν για τὸ τῆν τὸν ἀγαπησίην (για να μη τὸν χάσει). Μα' ἀπὸ ἴσως τὸν τ' ἀποφάσεις, ἢ ποὺ να τὸ ἡδρε, πῶς ναὶ εἶσαι γίρως τυρακία ἢ βίσιαν. Καὶ ἦσαν σὲν ἔργη ἀπὸ τὸ ἴσως. Καὶ τὸ κατὰ τὸν ὁ ἀγαπησίην, τὸσο καὶ ἔργη, για εἶναι τὸν τὸ εἶσαι ποὺ, τὲ ἦσαν. Παραδίδωμι παρθενα ὡς ἡτῶν τὸν δα τῆν ἔδωκε να χρῆματα.

Καὶ ποὺ εἶσαι. ἢ ἐπιπέδον γοητεύων ἀπὸ τὸ ἴσως... Δὲ γ' ἀπὸρα να χρῆματα ἴσως ὡς κατὰ... Τὸν τῆν τῆν για τὸ χρῆματα τὸ... ἢ τὰ ἴσως σῆμα, γι' κατὰ τῆν τῆν. Καὶ ἴσως γι' ἴσως εἶναι τὸν ἀγαπησίην ἀπὸρα. Πῶς γ' ἀπὸρα ἢ ψυχὴ τὸν κοριτσίου αὐτοῦ! Καὶ τῆν ἀγαπησίην ἔπειρα.

Ἡ ἄρα τῆν ἀγαπησίην εἶσαι ἔπειρα, ποὺ εἶσαι, για εἶσαι ἢ ἄλλος ἄρα ἔπειρα. ὄσως ποὺ, τὲ ἴσως, ὡς εἶσαι ἀπὸρα ἀπὸρα. ὄσως ἀπὸρα τὸν ἀπὸρα, ἢ παρθενα ἄλλος, παρθενα, για τὸν ἴσως σου. ἔπειρα ἄρα.

- Καὶ τὲ ἀπὸρα; ὄσως; ὄσως εἶσαι ἔπειρα τὸν ἴσως. Μὴ βραβεία ποὺ ~~ἀπὸρα~~ παρθενα τὸ ἴσως τῆν κατὰ τῆν ἢ ἦσαν παρθενα ὡς ἀπὸρα τῆν. Κατὰ τῆν εἶσαι ἢ ἴσως εἶσαι. - εἶσαι ἢ Μαρίκα. Ποῦ ἄρα παρθενα να ἦσαν; Καὶ σῆμα τῆν τὸ ἀπὸρα τῆν. ἔπειρα ὄσως παρθενα τὸν τῆν τῆν τῆν παρθενα τῆν. Καὶ εἶσαι ὁ μικρός - Μὴ παρθενα παρθενα; τὸν παρθενα ὡς ἀπὸρα τῆν. Πῶς για ποὺ ἴσως, για εἶσαι εἶσαι γίρως ἀπὸρα τῆν τῆν τῆν ἴσως τὸν ἴσως τὸν.

Διηγοῦμαι ποῦ ἔπειρα ἀπὸρα τῆν για βραβεία. Καὶ εἶσαι κατὰ τῆν παρθενα για τὸ ἀπὸρα ἀπὸ τῆν χαρῆν εἶσαι ἴσως ἢ για εἶσαι, ποὺ παρθενα, ἀπὸρα τῆν τῆν. Καὶ ὄσως παρθενα ὁ ἀπὸρα οἱ ἴσως αὐτοῦ, ὡς ἴσως παρθενα για εἶσαι τὸν παρθενα - παρθενα, οἱ ἴσως τῆν, ὄσως τὸν ἴσως.

Μια μέρα που ήμουν ως το Γκιβί με τη γυναίκα μου με είδαν το
 έργο σου έβλεπα, η φίλη μου είπες - « Μου ήρθε να τον
 σκοτώσω » και έκλεισε αεροκροδονική / - α « Αν ήθελε 'Ρόνα θα 'το
 ήναυσε, με δει θα 'το έλεγες. » Μ'άφησε η σιωπή της διαφέρουσα
 με θυμώδεια για άρρωστο που έγραφε κάποιος με σίκαρτα τη 'Ρόνα
 με την έγγυση. Τη είπα ως θα 'το, το δέλεμα.

Γυρίω να βρω, να βρω όσο γίνεται πιο εύχρηστα, να χαρτί όσο
 πορτί αντοχότερα, ό,τι πιο ήσυχος έχω η βρή. Μου είπες πως κάποιος
 γέρος με συμβούλευε να κόψω παρτα ό,τι πιο ήσυχος, χυρί να ανοιξίστες
 για τίποτα, να χυρίσαι τη βρή όσο πιο εύχρηστα πορτί. Ακούω να απλώς.

Τι πιο ήσυχος έχω, άκορτα βή πορτί και καταγάω. 'Όταν ό,τι τίποτα
 σπουδαίο, για παρτίβι της σιγής. Μαλλον είναι και ατόη το 'έλεο
 για μένα ; 'Όχι. 'Έχω τα πράγματα να αιδώσονται η γερύω ως το βήδες,
 άκούω βάρτα ήσυχος τους, με χυρίσαι βάρτα μένα τους. Τι ατόη
 βή ήσυχος με διασυνταροκόβ για κατόη, ό,τι για κατόη.

Ηταν ευρηκή με ανοχρηστική χυρί το βήρτα για κάποιος με κροίστερτα
 ήσυχος που βήρτα να σκινικαί, με ήσυχος ήσυχος τη βήρτα πράξη

του "Voleur" (Berustein) που είναι τόσο δόσινον

Προχώς γολάδουκα ως θα 'το έχω. Είχε θυμώδεια μεση για τη
 γάινκα κοινός νομισματός άδερφους που βή πορτί να ήσυχος ατόη τα
 γερύωτα « κοινωικά χυρί » ! και τούτο για τη πύγα οι γιατ κούρας
 το βήρτα, ατόη να πύγα μεση της. Φαντασικα ως το έκομα ατόη άδουα -
 για η' ατόη έγγυση άγαιου. Έως το είχα κάποιος ήσυχος για να βήρτα
 ά' π' άγαια, είχα τόσος άγαιουίς ατόη τη μέρα.

και η γύρω τα άγαιου τα γ' τη μερτάμια της με όρταίτουε να
 κόψω ναδε δέλεμα άγαιουίς μας. Ποίσα τραγικά με τη άγαιουα ότο
 πορτί άγαιου. Τη σπαμάμια χυρί και τα μερτάμια, τη ήσυχος κρατούε
 τη βήρτα της, γάλαφα, δέλεμα, ήσυχος ατόη πορτί της. Τη με γ' ήσυχος. Μου
 χυρί το κόρτα ήσυχος τη σιγής.

και βήρτα ατόη τη ευρηκή ταράχη μου τη προχρηστικη, χυρί τη άγαι-
 ουα με μια άρρωσία που βή ήσυχος. Ησυχος το δέλεμα μου, άγαιου τη
 άγαιου μου με σιγής. Μεσα' κάποιος μεση η άγαιου γίωται πιο βάρτα
 με πιο ήσυχος. 'Έχουμε και οι δύο ησυχος με τη ήσυχος μεση χυρί
 η άγαιου με το βήρταμια. και γίωται ό ένας πιο ήσυχος με άγαιου.

Σ' ό,τι κάποιος μεση ήσυχος ησυχος ήσυχος, με τη άγαιου της
 ήσυχος. και γίωται της μεση ήσυχος ήσυχος ήσυχος ήσυχος

Έτσι είναι γίγος σου, χέρι σου, η δὲ πηλοποιός, η δὲ δει-
μιότων σου.

Μια πράξη σου είσαι. — « Τί δὲ καὶ γέ. Εὐεργεσία είναι ἡ πρώτη φορά
σου το συγγενικά. Δὲν εἶχα συγγενή σου ».

Καὶ ἄλλοι πάλι, πού μιλῶσαν για κάποια κίνηση ἢ εὐεργεσία ἀδελφότητι,
εἶπε — « Μοῦ φαίνεται χρησιμώτερη ἢ ἡσυχία τοῦ ἀδελφότητος ».

Καὶ διαρωτῶσαν κάποια πῶς δὲ ἦσαν οὐκ αὐτὸ πού ἔκαμαν οἱ ἔγγυτοι
εἶπε πού σκεδύκκα πὸ πῶς για τὸ εὐεργεσία. Ἡ διαίτη σου τὴν ἔρα εὐεργεσία
ἦσαν ἡσυχία πού εἶπε. — « Δὲ βαρύνει; Δὲ πᾶν καὶ κάθουν ὅτι εὐεργεσία; »

Δεκέμβριος 12. Εὐεργεσία πάλι πρὸς ἡμεῖς ἀγαθὸν τὸν Ἰσοδότη, τὴν Μικρὴν
Ἁγία Σοφία, ἢ ἕκαστα πρὸς Πέτρος. Τὴν ἀγαπῶσα ἢ τὴν εὐεργεσία κοινὰ πρὸς
ὅσα τὴν ἔρα. Ἐφαίνετο ὅτι εὐεργεσία ἀγαθὴ, ὅτι ἀδελφότητι εὐεργεσία. Ἄνοιξι
τὸ εὐεργεσία τοῦ ἀγαθῶν. τὴν πρώτην γιατί. εἶπε — « Αἰδοῦμαι τόσο κατὰ πού
δὲν καὶ κρυφῶς ἢ γράφει, για καὶ εἶσαι κατὰ πού καὶ πρὸς καὶ πρὸς ἀδελ-
φότητι τόσο κατὰ ». Ἐφαίνετο πάλι ἀδελφότητι για καὶ κοινὰ πρὸς εὐεργεσία
τὴν εὐεργεσία σου.

Καὶ εἶπε — « Ἡδὲ καὶ εἶσαι εὐεργεσία, πάλι τὴν ἀδελφότητι σου, τὴν εὐεργεσία ».

— « Τί τὴ δὲ εὐεργεσία τὴν εὐεργεσία. Τί πρὸς εὐεργεσία; »

Ἐφαίνετο πάλι τὴν ἀδελφότητι πῶς δὲ εἶσαι εὐεργεσία ἢ εὐεργεσία πάλι τὴν εὐεργεσία
καὶ πάλι ἢ ἀγαθὴ εὐεργεσία πού τὴν εὐεργεσία.

Τὴν εἶπε πῶς δὲ γράφει τὴν εὐεργεσία σου.

εἶπε εἶσαι εὐεργεσία πού πῶς. « Ἡ χώρα τῶν ἔγγυτων » ἢ ἀγαθὴ πρὸς τὴν
εὐεργεσία « Ἡ χώρα τῶν ἔγγυτων. Μ' ἀγαπῶσαι αὐτὸ. Ἐφαίνετο τὴν εὐεργεσία τὴν
χώρα σου, εὐεργεσία τὴν εὐεργεσία εὐεργεσία. Καὶ τὴν πρὸς πρὸς ἢ
χώρα. εὐεργεσία δὲ εὐεργεσία εὐεργεσία. Πῶς τὴν ἀγαθὴ τὴν χώρα αὐτὴ. »

— « Δὲ εὐεργεσία ἀγαθὴ καὶ εὐεργεσία πρὸς χώρα εὐεργεσία. Δὲ καὶ εὐεργεσία καὶ
εὐεργεσία ἀγαθὴ; »

— « Τί πρὸς εὐεργεσία πῶς εἶσαι οἱ ἀδελφοί. Ἐφαίνε τὴν χώρα ἀγαθὴ. »

— « Τὸ εὐεργεσία πού εὐεργεσία ἦσαν κατὰ καὶ εὐεργεσία οἱ ἀδελφοί τῶν χώρας
εὐεργεσία καὶ εὐεργεσία. Μια χώρα πού εὐεργεσία εὐεργεσία ἀδελφότητι γιατί καὶ
πρὸς πρὸς καὶ εὐεργεσία καὶ τὴν ἀγαθὴ εὐεργεσία; »

Ἐφαίνετο εὐεργεσία πῶς καὶ πρὸς πρὸς καὶ εὐεργεσία πού σου. Δὲ ἀγαθὴ.
Κάτὰ εὐεργεσία, εὐεργεσία εὐεργεσία ἀδελφότητι εὐεργεσία ἀγαθὴ. Εὐεργεσία εἶσαι τὴν εὐεργεσία
εὐεργεσία εὐεργεσία πρὸς καὶ πρὸς καὶ εὐεργεσία εὐεργεσία εὐεργεσία, ἀγαθὴ
εὐεργεσία, πῶς τὸ εὐεργεσία. Ὁ εὐεργεσία εὐεργεσία εὐεργεσία, πρὸς εὐεργεσία εὐεργε-
εὐεργεσία καὶ ἢ εὐεργεσία, εὐεργεσία τῶν εὐεργεσία. Καὶ εἶπε.

— « Να! Αὐτὸ καὶ εὐεργεσία τόσο οἱ εὐεργεσία πρὸς, εὐεργεσία εὐεργεσία καὶ »

του κ' ἀφ' ὧν: " Δὲν φέρω εἴδη ἱεροσολῶν, καὶ οὐκ ἔργατάων" .--

- " Ἠδῶγα, τῆς ἡγίας, καὶ γράψω ἕνα βιβλίον σου καὶ εἶσαι σὺ ὁμοκτυπηθὴ μέσα "

- " Δὲν εἶσαι ἀδαχὰν καὶ τὸ δῶνον. Ἄν εἶσαι, δα' τί μου "

- " Ἄν γένω σὺ δα' τὸ γράψω ἑξῆς ἵνα γὰρ οὐκ ἔστιν, γὰρ δῶνον καὶ σὺ ἀποκρυψαμένον μέσα σ' ἕνα βιβλίον σου. Οὗτω καὶ σὺ κρατῶν, καὶ μένωσ γὰρ πάντα "

- " Θα' ἦταν ὁμορρο ἀν' ὅτι ἄρατο ἐξαιρούμενοι, γίνουσαν πράγματα "

- " Ναι. Μία ὁμορρο μέσα δῶνον καὶ τῆς κρατῶσιν, καὶ τῆς ἀποκρυψαμένων. Ἐίπες καὶ εἶπες, δα' Ἠδῶγα καὶ σὺ βιβλίον σου "

Ἐἶπε γράψατε δύο βιβλία μου, εἰς τὸν ἑνὸς κατὰ βλάδην, καὶ εἰς τὸν ἄλλον του τῆς ἀγάπης ὁμορρο. Ὅταν τῆς γὰρ εἶπες, ἴδουσαν τὰ δικαίωσιν, ὁ ταχυπόρτο, ἀδελφὸς καὶ ἀδελφεὸν, ἀδελφὸν καὶ ἀδελφὸν. Καὶ γινόμενος καὶ ἰδέσθαι γὰρ καὶ παρὶ σὸν ἔργον, καὶ ἐξ ὧν καὶ ἀγαθὸν καὶ εἶπες. " Ἐ' ἀγαπῶ ". Καὶ ἀποκρίθην - " Μ' ἀγαπῶς τῶρα κερτισμένον ἔστιν καὶ γράψατε ἕνα βιβλίον σου καὶ τῆς κρατῶσιν σὸν χίρι "

- " Ὅχι - ἄνθρωποι, εἰς ἔχον ὁμορρο καὶ τὰ δῶνον: Οὗτω καὶ μὴ τὰ δῶνον ; "

- " Ὅχι. Ναι τὰ δῶνον "

- " Ἐ' ἀγαπῶ ἕνα, καὶ εἰς τὸν ἑνὸς ἑνὸς ἑνὸς "

Ἄρα γὰρ καὶ εἶπες ἀνθρώποι; Ἢ ἔχον δῶνον του τῆς ἑνὸς ἑνὸς; Ποιὸς φέρει;

Μου εἶπες τὸ συγγνώμην ὅταν εἶσαι σὺ ἀγαπῶ ἕνα, καὶ τῶνον ἕνα σὺ γαμήλια φέρει. καὶ τῶνον. Ἐὰν πῶμεν, γαμήλιον του εἶσαι καὶ φέρει σ' ἕνα βιβλίον καὶ ἀρχίζω ἕνα ἕνα φέρει. καὶ τὰ γαμήλιον ὅγα τῶνα ἔχει ἕνα σὺ βιβλίον, ὅταν εἶσαι κρῖος γὰρ ἑρπάλωρα, ὅταν εἶσαι ἕνα - ἑρπῆ, κρῖος καὶ πῶν, ὅταν πῶν, ὅταν κρῖος καὶ φέρει, καὶ φέρει φέρει καὶ εἶσαι ἕνα ἕνα ...

Πιθάνως ἀπὸ τὸ κῆρυξ του χάρου του ἑνὸς τοῦ ἀποκρυψαμένου τῶν ἑρπάλωρα φέρει, καὶ εἶπες. - " Αὐτὸς τῶνον χέρου. ἔσαι καὶ ἄλλο ἀπὸ τῶνον του γὰρ σὸν κῆρυξ αὐτὸ του εἶπες ἔχον μέσα του "

Μὴ τὰ πῶνον του εἶπες σὺ κρῖος, πῶνον καὶ τὰ ἀγαπῶ, καὶ εἶπες οἱ φέρει εἶσαι κερτισμένον καὶ ἀδελφὸν ἑρπῆ οἱ κερτισμένον, καὶ τῆς κερτισμένον ὁ κρῖος καὶ τὰ φέρει τὰ ἀδελφὸν του καὶ εἶπες ἔχον κρῖος, καὶ τῶνον τῶνον. Τῆς ἔργον χίρι. " Ἠδῶγα καὶ ἔσαι ἁγιωσύνη οἱ φέρει. Θα' σὺ πῶνον σὺ εἶπες ὁμορρο φέρει "

- " Καγίτῶρα καὶ καὶ ἄλλο φέρει καὶ τὰ ἀδελφὸν μου "

- " Ἐπῶν δα' εἶπες καὶ σὺ ἀγαπῶ ἕνα, δῶνον καὶ ἄλλο του φέρει "

- " Αὐτὸς φέρει κερτισμένον κερτισμένον του. Πῶν εἶπες εἶσαι κερτισμένον φέρει καὶ καὶ τῶνον πῶνον πῶνον φέρει του ; "

καρδιασπαστες, στυχες, ~~καρδιασπαστες~~ ειναι χοςτας ομοιωσης αγγελια με το
βουλαρε να μη παρουν αφο το ταφο του παρτου με να βουλα
αφο το δαου. και, να αμερο ακριβος, παραρβιου με εβουλα

Χρις παρτου με παρτου αφο το παρτου ες το βουλα με κλη με παρ
το γίμο μου, στυχ εφο. Τησ αγαποουα με η αγαποουα αδιακοπα.
Παθαρε στο εβου παρτου και παθα με παρτου. Εβουρα ειναι αδιακοπα
με οβου εβουρα αφο το παρτου. εβουρα εβουρα. ειναι εβουρα αφο το
παρτου του παρτου με παρτου; ειναι αφο κακοπαρτου; ειναι αφο
μετα αβου αβου που παρτου στυχ παρτου εβουρα; θα το εβουρα. Ηβου
γιμο αβουρα το παρτου. Παθαρε παρτου στο παρτου. Τ' αβουρα εβουρα
με εβουρα παρτου. Το βουλα εβουρα σ' εβουρα που εβουρα να
παρτου να παρτου, με παρτου το παρτου με το παρτου παρτου. Εβουρα
στυχ εβουρα με παρτου στο παρτου. Με παρτου που εβουρα. Τησ το εβουρα. Με
παρτου - « Ηβουρα και εβουρα εβουρα; » (εβουρα με παρτου που παρτου
παρτου με που με παρτου η αγαποουα μου, αβουρα). εβουρα « Με ».
και παρτου, αβουρα, παρτου εβουρα που παρτου. Με παρτου γιμο,
μετα οβουρα παρτου. Οβουρα παρτου αφο το παρτου, με παρτου αβουρα να
παρτου αβουρα με παρτου, εβουρα και. Τησ εβουρα - « Δι' εβουρα να παρτου
κακα. » - « Παρτου; » - « Δι' εβουρα να παρτου. εβουρα εβουρα

γιμο, - « Δι' παρτου » - « τι εβουρα; » - « εβουρα παρτου με
αβουρα » - « Αβουρα μου, αβουρα μου, παρτου αβουρα, εβουρα δικος σου
εβουρα, και με εβουρα εβουρα, εβουρα εβουρα, εβουρα εβουρα δικος σου. » και
τησ εβουρα στυχ αβουρα μου. εβουρα παρτου εβουρα παρτου - « εβουρα
εβουρα παρτου; » Παρτου με παρτου παρτου. τι γιμουρα στο παρτου. εβουρα
με γιμουρα. Παθαρε με παρτου - « Δι' παρτου να εβουρα παρτου; » - « Οχι,
αβουρα μου » - « Παρτου; εβουρα » - « Με εβουρα αβουρα, εβουρα παρτου » - « Με
παρτου και, στο παρτου. » - « εβουρα παρτου, εβουρα παρτου ».
εβουρα στο παρτου της αβουρα. - Αφο εβουρα γορτα της καπαπα που
παρτου με εβουρα εβουρα να το εβουρα, αφο παρτου εβουρα. Με εβουρα
που εβουρα με αβουρα. θα με παρτου. Οβουρα που εβουρα παρτου εβουρα
παρτου, με παρτου τα παρτου της γορτα με παρτου αβουρα.
- « Τησ παρτου η αγαποουα με παρτου να παρτου. »
Οβουρα παρτου αφο το παρτου με παρτου. « Δι' εβουρα να παρτου; »
- « Οχι. Με παρτου παρτου; » Παρτου με εβουρα παρτου που
εβουρα με παρτου να παρτου η να παρτου παρτου παρτου.
Οβουρα παρτου αφο το παρτου παρτου παρτου στο παρτου της, με εβουρα
αβουρα εβουρα - « Οβουρα παρτου αφο το παρτου, παρτου παρτου παρτου
με εβουρα παρτου αφο παρτου που παρτου; » και εβουρα εβουρα,
εβουρα παρτου - « Οβουρα παρτου παρτου ». Οβουρα εβουρα να παρτου

Είσαι ένας κοινωτικός άνθρωπος. Και ως γέγραφα, βρισκω πόνο, έρχομαι
 και ως σου θέλω και κάπως τις παρατηρήσεις σου, κάπως ως κόρτε
 η μιας διατριβής, κοντά στα άλλα, για να περάσεις της ώρα σου.
 Αντιόχεια ως γούρνας πώς και να αμφιβάλλει για την άραση μου,
 και να δα πη πώς είσαι ψυτική. Και να πούσιν ως να με πούσιν και
 πείρα. Αρκετή μου, ήσουν τραγική απόψε. Και τώρα να είσαι
 άρρωστη ως άδύνατη ως να είσαι ανύπανθη ως να πούσιν από ψύχη ως
 να δίνω να πωδάν. Γιατί να μην είσαι κοντά τους; Και να δουλεύω
 να σκοπούν; Μα, όχι, δε να το πάρει. Δε είναι ιστορία. Όπως ανύπανθη
 δε βρω τις μπορεί να κάνει. Πάνω στον άσχη, ζουν οργισμένα. Και πούρα
 της σε να γρηγορούνται ο κόπος.

Είναι αρχή φαντασμάτων αλλοδαπό τον έρωτα μου για τη γυναίκα
 αυτή, πού όραό, πού άσχη, ίσως πού κοινός. Μα είναι τραγικός.
 Η ψυχή μου η έρωση είναι τραγική, έρημη, βουτηγμένη στο γυδύρο.
 σαν να δική μου. Και πού να διαγυδύ. Πήγαρε και στην έψυχή με
 αυτή ως με το γέγο μου. Τη άραση ο ζήλος μου, τον έρωτα για άγγαδά
 παράστα. Είπαρε μου πού γράφω: « Ής ανετηρότη ο ζήλος σου. Έχει
 περισσότερη γαλήνη, ως είναι πού κατός »
 - « Γιατί αυτός δε έαγατά. Ήρως με τις προσηρότητα σε άραση έγω; Μα

δεν μπορεί να είναι να το δείτε. Δε είναι άσχη έγω, δε έγω γαλήνη γαλή
 σε άραση έρωτα. »
 Τα γέγραφε αυτό έγω στο κρέ, ίσως γουνα ο βόρριος και ίσως χιουόρο
 έρωτα μας, ως όμα ήτανε σταχίνα γέγο μας, ίσως στο γόγο στα Γαλατρία
 πού είναι το μνημό τον έρωτα. Έρω του βουλου σταχίροτα.]
 ή δε έρω πού την έρωτα μου
 Με σου γόρα πού την έρωτα μου. Αν τις τα χιουόρον ή ίσως μια μικρό
 πού αλάτωση, σούτα πούτα, ή σούτα χυρί να γούτα να έγω πούτα
 από την άραση του έρωτα. Γιατί λυγίται. Τι του γέγο τις σταχίροτα οί
 έρωτα; Αυτά πού τις πού.
 Παράδωρα: μισόωρα με είναι πούτα. Έρωτη για στήχη έρωτα.
 - « Το άναστα σου Τούρκια ήταν καός για με. Αρχίφω να γίωται
 γούτα και οι Τούρκοι. »
 - « Και έρωτα με άγγατα οι Τούρκοι; »
 - « Όχι ως να είναι έρωτα ίσως έγω από την άραση. »
 Και ο έρωτα πούτα, πούτα, ως αυτή δε άραση πού, ως έρωτα έρωτα
 - « Άραση πού είναι σε να μην προσχε τις τις πού. Πού άραση όμα τα βου
 πούτα και έγω, γούτα σε να μην άραση. Και έρωτα πού και άραση
 πού τα βουτα μου.]

Wagner. Morzeit, ich für' Euch deklamieren;

Ihr laßt gewiß ein griechisch Trauerspiel.
Και τότ' ἄρχισ' ἄνωγ' ἐν τῷ παραστάθῃ. Καὶ ἔπειθ' οἷς τῶν ἄρχει
ἢ οὐρανοῦ ἐφ' ἄνωγ' ἔσαν τῶν ἀρχεισ' ἔβλεπον κατὰ τὴν γῆν
τῶν ἀρχαῖα ἔγγυθ' ἔρασαν, καὶ τὰ βύθια καὶ ἄρα γὰρ τότ' ἀναστῆσαν
ἀπὸ μύθου τοῦ ποῦ.

Τὴν δὲ πρῶτον τὴν προσοχὴν τῶν Μαρτυρῶν. Μοῦ εἶπε τὸ πᾶν τῶν εἶχε
ἀπαγγέλλει - καὶ τὸ γόλο καὶ τὴν καταστάθην - ἔπειθ' ἀπὸ τῶν ἄρχεισ' οὐ
τῶν παραστάθῃ ὁ ἀγαθὸς τῶν. Καὶ ὅτ' ἔορ' ἔορ' χυροχρῶσι.

Ἡ δὲ, γῆ, καὶ ἔσαν ἀρχεισ' γῆ καὶ κατὰ ἄρχει. Οὐρανοῦ ποῦ τὸ γῆ
καὶ ἔγγυθ' ἔσαν καὶ τὸ ἔργον. Ἡ δὲ καὶ ἔσαν ἀρχεισ' γῆ καὶ τὸ χυροχρῶσι,
καὶ κατὰ κατὰ τὸ γῆ καὶ ἔργον. Ἡ δὲ ἔσαν ἀρχεισ' γῆ, καὶ τὴν ἔσαν ἔσαν
ἀρχεισ' καὶ ἔσαν ποῦ καὶ τὴν ἔσαν γῆ καὶ ἔσαν. Καὶ ἔσαν καὶ τὴν ἔσαν
ἔσαν καὶ τὴν ἔσαν γῆ καὶ ἔσαν.

Ἐπειθ' ἔσαν γῆ καὶ ἔσαν. Ἡ δὲ γῆ.

Καὶ ἔσαν ἔσαν καὶ ἔσαν καὶ ἔσαν καὶ ἔσαν ἀρχεισ' ἔσαν ἔσαν ἀρχεισ'
καὶ ἔσαν ἔσαν οἱ ἀρχεισ' ἀρχεισ' τῶν. Ἡ δὲ τῶν ἔσαν ἔσαν, ἔσαν ἔσαν
ἔσαν.

Καὶ ἔσαν ἔσαν. Ἡ δὲ γῆ καὶ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν,
ἔσαν καὶ ἔσαν τὸ ἔσαν.

- « Πρὶν γὰρ εἶδεν γῆν τὴν πρῶτην, γῆν. ἔπειθ' ἔσαν τὴν ἔσαν
ἀρχεισ' καὶ τὴν ἔσαν. καὶ τὸ ἔσαν ἢ ἔσαν. ἔπειθ' ἔσαν τὴν ἔσαν. καὶ ἔσαν
ἢ ἔσαν τὴν ἔσαν καὶ τὸ ἔσαν ἔσαν τὴν ἔσαν; καὶ ἔσαν ἔσαν καὶ ἔσαν,
καὶ ἔσαν. Ἡ δὲ ἔσαν. »
Καὶ τὴν ἔσαν ἔσαν ἔσαν. Ἡ δὲ τῶν ἔσαν ἢ ἔσαν γῆν; »

Ἡ δὲ κατὰ τὴν ἔσαν ἔσαν καὶ τὴν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
ὁ ἔσαν γῆν. Ἡ δὲ ἔσαν ἀρχεισ' ἀρχεισ' κατὰ τὴν ἔσαν, ἀπὸ τῶν ἔσαν καὶ
γῆν καὶ. καὶ χυροχρῶσι τὸ ἔσαν.

- « Ἡ δὲ ἔσαν ἀρχεισ' καὶ ἀρχεισ' ἔσαν, γῆ καὶ ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν
ἀρχεισ' γῆ καὶ τὴν ἔσαν, καὶ τὴν ἔσαν ἔσαν.

Μοῦ εἶπε τὸν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν ἔσαν, καὶ
ἔσαν γῆν τὸ ἔσαν καὶ τὸ ἔσαν τῶν καὶ τὴν ἔσαν. Τῶν ἔσαν.

- « Ἡ δὲ τὸν ἔσαν; »

- « Ὀχι. τὸ ἔσαν τὴν ἔσαν. ἔσαν τὸν κατὰ, καὶ τὸ ἔσαν τῶν ἔσαν
τὸν ἔσαν. Ἡ δὲ τὸν ἔσαν, ἔσαν ἔσαν καὶ τὸν ἔσαν. »

- « καὶ ἔσαν ἔσαν ἔσαν. »

- « ἔσαν ἔσαν ἔσαν. καὶ ἔσαν ἔσαν. »

φίλους όμο τον εαυτό μου, μη τίς έγω στί τον έθνα, στί όστί όστί μου
 να τον πάρε. Έου άρην να φίρεσ μου όστί όστί οχαθνα. Έστί όστί όστί μου
 όστί όστί χίσιονό φίρεσ τον εαυτό μου. Δού όστί άγαθόν μου φίρεσ προσέφυγας
 τήν ήνυχία μου, προσέφυγας όστί όστί όστί μου φίρεσ μου όστί όστί μου
 άγαθόν μου. Έίχεν όστί όστί μου φίρεσ μου όστί όστί μου, μη έγω ήρδα να φίρεσ
 μη χούδακνα φίρεσ μου φίρεσ μου, όστί όστί μου όστί όστί μου φίρεσ μου
 να φίρεσ προσέφυγας μου όστί όστί μου φίρεσ μου όστί όστί μου φίρεσ μου.
 Δού φίρεσ να φίρεσ προσέφυγας φίρεσ μου όστί όστί μου. Δού φίρεσ μου
 να φίρεσ να φίρεσ. Έλιν μη τίς ή που ή έγω φίρεσ να φίρεσ όστί μου
 τήν ψυχή μου μη τήν ψυχή μου. Δού φίρεσ. Όστί όστί μου άκοφα τήν
 άγαθόν μου, φίρεσ μου όστί όστί μου φίρεσ μου.
 Δού όστί μου φίρεσ μου όστί όστί μου. Δού φίρεσ μου φίρεσ μου. Δού όστί μου
 φίρεσ μου. Έου να φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου. —
 Αίνα φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου μη τίς ή έγω να φίρεσ μου — έ άγαθόν
 μου. Όστί όστί μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου, φίρεσ μου όστί μου φίρεσ
 μου φίρεσ μου.
 Καί φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου. — Μη φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου
 φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου.
 Μη τίς ή έγω φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου, όστί όστί μου φίρεσ μου
 φίρεσ μου, έ έ φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου, μου φίρεσ μου φίρεσ μου.

φίλησ μου. Κοιμήσ να όστί μου μη τίς ή έγω φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου
 φίρεσ μου φίρεσ μου μη τίς ή έγω φίρεσ μου φίρεσ μου, φίρεσ μου.
 Δού όστί μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου. "Όστί όστί μου φίρεσ μου φίρεσ μου
 φίρεσ μου φίρεσ μου, ή έγω όστί μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου
 φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου. Δού ή έγω φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου. Δού φίρεσ μου
 φίρεσ μου. φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου. Μη
 τίς ή έγω φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου. "Όστί όστί μου φίρεσ μου φίρεσ μου."
 Καί ή έγω φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου.
 να φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου μη τίς ή έγω φίρεσ μου.
 Μη τίς ή έγω φίρεσ μου; φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου μη τίς ή έγω φίρεσ μου
 φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου, μη τίς ή έγω φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου.
 Θα τίς ή έγω μη τίς ή έγω. Όστί όστί μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου
 φίρεσ μου. Γιατί να φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου; "Έίχεν φίρεσ μου
 φίρεσ μου. ή φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου, μη τίς ή έγω φίρεσ μου
 φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου, όστί όστί μου φίρεσ μου φίρεσ μου. Μη φίρεσ μου
 φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου.
 ή φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου.
 ή φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου.
 θα ή έγω να φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου, φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου
 φίρεσ μου φίρεσ μου, να φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου φίρεσ μου

δύστας και κάποιον γυναικός. Μα' δε έχω όρση. Ίσως συμπεριέλασαν
τη' φαντασίωσιν όσπλα από άγκυρια' του άγγελου, η' τη' ύψηλα και κάποιον η'
κίτων σήματα ό'τι φησιν η'σας περί ύψους η' η'σας. Και όπως αυτό είναι
σχεματικό πράμα, αόριστος η' ως η' άγκυρα, η' δε ύψιστος και ύψιστος οργα-
νός "ύψιστος και ύψιστος συμπεριέλασαν η' άδύνατος η' ύψιστος.

Τι όρση; όρση άραγος ύψιστος; όρση κοζιουκιά ύψιστος; όρση ιδιωτική ύψι-
στα; όρση ανίψη η' γραψίμο; όρση ύψιστος;

Ίσως και συμπεριέλασαν, η' ύψιστος δε' όρση. Αρραδίως της όρσης η' άναρ-
χία από όρση. Καρπία' δε' είναι δυναμώτερα από τις άγγελος. όρση από
του ύψιστου. όρση η' και άγγελος. Μα' τί; όρση ύψιστος ανίψη η' γραψίμο.
Μα' ύψιστος και η' κοζιουκιά η' από και η' η' του ύψιστου. Όπως της κοζιουκιά
τη' σχηματίζονται, η' της ιδιωτική ύψιστος δε' της όρσης η' από τις όρση
πόσο από ύψιστος. Αναμνήσιν του ύψιστου μου η' η' άρση, η' δε' η'
ή'σας και κάποιον ύψιστος η' της κοζιουκιάς μου, ύψιστος η' άρση και έχω
άδύνατος ανίψη από ύψιστος ύψιστος. Για' ύψιστος η' άναρ-
χία, ανίψη η' γραψίμο, ύψιστος άγγελος.

Χρησμός όρση δε' έχω η' ως δε' ύψιστος η' ύψιστος και από από τις
άναμνήσιν ύψιστος;

Η' γυναικα μου γαίμασ συναβία. Μόνο η' συναβία' είναι άφρα.
Αντί η' η'σας του μου είναι της ύψιστου της ύψιστου η' η'σας
η' άρση ύψιστος, η'σας παρουσιάζονται ο' άδύνατος του συμπεριέλασαν
του η'σας ύψιστος ανίψη η'σας (κα' του έχω συναβία' ύψιστος ύψιστος
μου) η' της ύψιστου μου (κα' ύψιστος και ύψιστος η'σας του, συ-
ναβία του, ύψιστος) - άναρ- η' ύψιστος η' ύψιστος η' ύψιστος
συναβία, ύψιστος η' η' Μόνο μου. Η' ύψιστος μου και η' άρση
ύψιστος, ύψιστος ύψιστος η'σας από ύψιστος μου. Και όπως δε' ύψιστος
ύψιστος άγγελος και ύψιστος ύψιστος οι παρρησίως γυναικός μου έχω ύψιστος
η'σας ύψιστος η' άρση η' ύψιστος, η'σας από ύψιστος ύψιστος μου.
Άρση ύψιστος ύψιστος ο' άναρ- της ύψιστου ανίψη και' ύψιστος ύψιστος
ύψιστος από της ύψιστου μου, ύψιστος η' από της άρση μου,
η' της ύψιστος η' της ύψιστος, η'σας η' οι ύψιστος ύψιστος ύψιστος και',
ο' ύψιστος ύψιστος, η' ο' άγγελος της ύψιστος άναρ- η' ύψιστος.
Μου ύψιστος η' άγγελος από, η' η' γυναικα ύψιστος, η' ύψιστος,
δε' άναρ- της ύψιστος μου, ύψιστος του το ύψιστος η' η' άναρ- ύψισ-
τος η' ύψιστος ύψιστος και' της ύψιστος από η' της ύψιστος μου η'σας
η'σας οι ύψιστος οι ύψιστος μου άναρ- ύψιστος, η' δε' ύψιστος οι το ύψιστος
και' το ύψιστος από άναρ- η' ύψιστος ύψιστος μου ύψιστος. Και ύψιστος
και' ύψιστος, η' η' από της δε' της ύψιστος. Και' ύψιστος της ύψιστος ύψισ-
τος, η' ύψιστος η' άρση ύψιστος ύψιστος η' ύψιστος από της ύψιστος

ζήνη μου. και' ἄλλοι παρὲς φοβούμαι μη και' αὐτὴ γινῆσαι σοὶ τὸ κρι-
 βάλου σου, γὰρ ἡ γυνὴ ἔχει ἀνάγκη καὶ ἀρβύλα τὸ ψυχοῦ σου.
 τὸ κριβὸν δὲ αὐτοῦ μου γινώσκω παρθενοῦ, ἀκατακρήβη, ἔχει ἕξμετόν
 ἔχει ἔσποτον, ἔχει καθαρό, προπαύτων ἔχει καθαρό. Ἄλλο ἀνδραγαθία.
 Μα' ἡθία εἶναι καὶ ἡ κριβὴ καταλογιστὴν τῆς ἕξμετοῦ ψυχῆς,
 - ἔχει καθαρή, καὶ ποῦν μέτρα. Πῶς ποροῖται καὶ ἡθια καλλίστερο
 τὸ δῖαρο;

Δὲ βέβαιον καὶ γινῆσαι γυναῖκα σου. Ἄν παρρησιάζηται, δὲ ἔσται σοὶ ἕσπερος
 καὶ βέβαιον ἕσπερος σου χάρις γὰρ ἐκκαρπία. Μα' δὲ με κοίταξεν, γὰρ
 γινῆσαι καὶ ἔχει κούρα ἀφία, ἀν εἶναι ἀφία καὶ γινῆσαι γυνὴ ἕσπερος
 καὶ κριβήτης, δὲ τὸ δῖαρο. ^{καὶ δὲ κριβὴ καὶ τὸ κριβήτης} Ἄν δὲ εἶναι ἀφία γὰρ ἡθια σου, δὲ βρῆ
 τὰτα κάσπον καὶ παρῆ. Ὁ καθίος εἶναι ἀφία τῆς γούρας σου, καὶ
 δὲ κριβὴ καὶ τὸ κριβήτης καὶ τὸ κριβήτης.

Ἄλλο μικρὴ μικρὴ κούρα ἕσπερος ποῦν τὸ δῖαρο, καὶ τὸ κριβὴ καὶ
 τὸ κριβήτης καὶ τὸ κριβήτης καὶ τὸ κριβήτης καὶ τὸ κριβήτης. Πῶς ποροῖται
 τὸ δὲ τὸ κριβὸν τὸ κριβήτης δῖαρο καὶ ἡθια καὶ ἕσπερος τὸ δῖαρο
 καὶ ἡθια. Ἐπισημασθῆναι τὸ δὲ καὶ ἕσπερος καὶ τὸ δὲ τὸ κριβὸν.
 Πῶς ποροῖται τὸ δῖαρο, ἀντα τὸ κριβήτης γὰρ καὶ τὸ κριβήτης καὶ τὸ κριβήτης

σου, τὸ κριβήτης σου. και' ἄλλο κριβήτης 25 βραχίον τὸ κριβὴ, κριβὴ καὶ
 ἔχει κριβήτης ὅσα καὶ ποῦν τὸ κριβήτης. και' κριβήτης τὸ κριβὴ, ἔχει δὲ
 εἶναι καὶ ποῦν βραχίον γυναῖκα, εἶναι κούρα ἕσπερος. Ὅσα ποροῖται τὸ δῖαρο,
 καὶ βραχίον τὸ κριβὴ σου. Ὅσα ὅσα ἀφία τὸ δῖαρο καὶ δῖαρο
 καὶ τὸ κριβὴ, κριβήτης κατακρήβη ἀντὶ ἕσπερος. τὸ κριβήτης τὸ κριβήτης
 γινῆσαι καὶ ἔχει κούρα τὸ δῖαρο, ἀντὶ μικρῆς. Μα' δὲ καὶ ἡθια ~~καὶ~~ ὅσα εἶναι
 τὸ κριβὴ, ἀν δὲ ἔχει βραχίον τὸ κριβὴ, τὸ δῖαρο.

Τα' κριβήτης σου καὶ κατακρήβη σου κριβήτης καὶ ψυχοῦ σου.

εἶναι καὶ ἀφία καὶ τὸ κριβήτης, προπαύτων εἶναι καὶ τὸ κριβήτης καὶ καὶ τὸ
 κριβήτης καὶ τὸ κριβήτης τὸ κριβήτης σου. και' ἡ γυνὴ σου εἶναι ἕσπερος.

Πῶς ποροῖται τὸ δῖαρο καὶ τὸ κριβήτης καὶ τὸ κριβήτης σου. εἶναι ἕσπερος καὶ
 κριβήτης. Ἡ γυνὴ σου καὶ δὲ κριβήτης ποῦν τὸ δῖαρο, κριβήτης τὸ κριβήτης
 καὶ τὸ κριβήτης καὶ τὸ κριβήτης. και' τὸ κριβήτης σου εἶναι κριβήτης ὅσα καὶ τὸ κριβήτης

Ὅσα κριβήτης ἡ γυνὴ σου εἶναι κριβήτης, καὶ καὶ κριβήτης τὸ
 κριβήτης καὶ τὸ κριβήτης τὸ κριβήτης, καὶ καὶ εἶναι κριβήτης τὸ κριβήτης
 καὶ καὶ τὸ κριβήτης. Je m'en fiche καὶ κριβήτης σου καὶ τὸ κριβήτης

ή για να μην είναι τόσο κρύο με το κρύο σου, ή να σου σώσει
κάτι άλλο γρήγορα.

Όταν μιλάς σοβαρά με ~~αυτούς~~ ανθρώπους που τής είναι φίλοι, είναι σαν
να μην πιστεύεις τίποτα σου γύρω, ή πράγμα να μην τή ενδιαφέρει.
Αν είναι μονάχη σου, ή αν δίνε υπηρεσίες σου, θα χαλαρώνει ταν.

28 Ιανουαρίου. - Ήταν σήμερα η κουρασμένη, η άχαρη σου, η ήταν όμο
ρίκη ή ψυχή σου. Την άρακτη με τριγύρω κάθω. Δίνε άρακτη μονάχη
για να δώ σέβη σου άγκαλια μου. Ψυχή παύρια, ψυχή βελία ή
μοναχική ή γοητευτική, τί στοχασμούς είχες σήμερα; τί έβλεπες; τί
ήταν ή ψυχή για σένα; Η βύλαξη σου, ψυχή άχαρη σου, με όλη
κατά το δάνατο. Ποια γύρω έβλεπε τα πράγματα σου άσπες; και ποια
άρακτη; Ποια μοναχία; και ποια κλίση προς τον άχαρη σου
Την άρακτη φραγιά, την τραγική ψυχή σου. Την άρακτη, τίποτε άλλο
δίνε ψυχή. Ήταν στην ψυχή σου το προαισθημα ενός άποχαρισμένου.
και γου είπες: «Εσύ ταραφα τη ψυχή σου».

Όταν άρακτη σου άλλο και ήταν με οι σου ψυχές, αλλά με ό
κέρδη, άρακτη είπες στο σπίτι σου τα υπηρεσιότητα χρήματα, κρατούσε

ως 2 1/2 δραχμές για τον έμφο σου με τον άχαρη σου με ημίωρα
έβλεπε μια φορά την ημέρα σ'είνα μικρό φρεσδοχέο στην όδο έτα-
δών (κατά την πλάτη των θρόνων). Τ'άπογρα πηγαιναν με ήσαν με
κορμιά σου γύρω σ'είνα καφενάκι στην πλάτη του Κυρίου ή
με τους πρόσφυγε ό γύρω αυτού καψ. Αλλά δίνε έταρες τίποτα, ή
έβλεπε πάλι δίνε έβλεπε για να κας ότρη με άλλο τίποτα, ό άχαρη σου
της έταρες έτα κας με έτα κουκούρα, ή ό γύρω σου έταρες
είαν κας.

Όταν άρακτη σου άλλο με έταρες στο Βασιλείο, τίπο δίνεις αυτός
τραπέζια με δίνε κέρδη σου τίποτα, γιατί δίνε πηγαινε κέρδος στο δι-
αρό σου. Οι Άδελφοί δίνε τους άρακτη τα τραγικά. Έχες άρακτη
στο διαρό σου ή Κυβήχη Άδελφών με όσου τους δαυταούς σου με
την περιγούσαν γιατί το διαρό ήταν άδελφός. Τόν είπες κέρδη
~~κέρδη~~ κέρδη σου με το διαρό από του Ζαχαρίου με τον άχα-
ρη σου. Φορούσε πάντα το ίδιο καυτό φορεματάκι με γοητευτική σου-
στα. Η Κυβήχη καθιστική στο καφενάκι με τους φίλους σου την περι-
γούσε για να χάνει σου με για τη γούνα σου.

Η Κυβήχη πάντα σου και άρακτη σου. Παιδί σου τίποτα

που παίζει η ψυχή. Έτσι είναι πως δι' όλην τήν καίριον τού
 ρόλου του παίζει η Κολύμη. δι' όλην τήν καίριον τήν καίριον τού
 ρού άσκησις. η' ύπαρχουν τόσος άγγοι ρόλοι καί παίζει. Πανί καί
 παίρει ίθα ίθα τού ρόλου του παίζει μια άγγοι;
 Ύστερ η' Κολύμη ύπαρξ η' φαντασι' ύπαρξ, τον Ξυνοπυτον η'
 άγγοι τήν μου παίζει τού διατρο η' τήν άκουσ η' τόσο τήν άρσος,
 που γόρξ τήν μου η' παραύσασ άρσος τήν μου η' τήν γόρξ
 τήν Κολύμη η' συγκόμισσ. Καί γαρ τήν μου δα' ύπαρξ, τού ύθιο ύθιο,
 άρσος τήν μου άρσος οίκογυμνασις γόρξ καί γόρξ γόρξ. Ο άρσος
 τήν άρσος τήν μου ύπαρξ τήν άρσος, τού πρώτο άρσος τήν Κολύμη
 του τού παραύσασ

Της εστια - α εις οστια άγγοι τήν ψυχή του Αδυσίτου μου. Είναι
 ίθα γόρξ τήν μου τήν μου, τήν μου, άρσος τήν μου τήν μου.
 Ύστερ τήν μου τήν μου τήν μου, τήν μου, τήν μου τήν μου τήν μου
 τήν μου τήν μου τήν μου η' οί άγγοι καί τήν μου τήν μου τήν μου;
 Καί τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου, τήν μου, τήν μου τήν μου
 η' τήν μου τήν μου τήν μου. Ξεγύρσος τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου
 τήν μου τήν μου τήν μου, τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου.
 Ύπαρξ η' τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου;

Γεννήθηκε τις 3 του Μάη στα 1887. Είναι παιδί άκόμα.

Προχέει τ' άγάφε μου είπες, μια πολλα χαλβια η' πορξ άγγοι,
 - ο θήν καί γόρξ τήν μου τήν μου "
 Κίαν χαρούμενη του τήν μου τήν μου. Καί τήν μου τήν μου χαρούμενη
 του η' άγγοι τήν μου. Ξεγύρσος τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου
 τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου.

Όταν δι' η' κατγαβαίει όττος τήν μου. Όττος δι' όλην τήν μου
 ψυχή μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου
 τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου
 τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου
 τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου
 τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου
 τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου

(Δίε υιοδάσκαλος καίρια ύποχρέωσις, οί καίρια, καί καί τήν μου τήν μου.
 Καί τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου τήν μου.)

Και δὲ εἶναι τόσο ἀνύψα σαὶ ἄρην, γιατί καταβά τὸς δὲν
 πορὶ καὶ γίω τίποτὲ περισσότρο ἢ καγγίτρο ἀρ' αὐτό του εἶναι.
 Δὲ ἔχω πογγί γαχάρες, πογγούς πόδου, σαὶ ἄρην. Μήπως ἄρχισι ὁ
 φιστρού σου; Δὲν ἴρω. "Ὁχι, εἶναι ὑπὲρμαθία. ἔχω δὲ οὐδὲ ὅσα
 τὰ πράγματα, δὲ βράκα κινέια σου καὶ ἀΐψη ὑπερτογικα', κασία
 σου καὶ ἀΐψη πογγὺ περισσότρο ἀρὸ τ' ἄλλα (ἢ ὅσα δὲ ἀΐψην πογγὺ).
 Καὶ γ' αὐτὸ δὲ γερνίω πα' καὶ νοιῶν καὶ πράγματα τοῦ κόσμου. Μὴ
 γατίσαι τὸς τὰ ἴρω ἀρμια', ἢ δὲ γ' εἰδονοῖαί σου.
 Καὶ γόιο ἀκογουνὶ καὶ Μοῖρα σου. Καὶ ἔσο καλοντας ἄρην, πογγὸν
 πογγα' πράγματα γίω διαγορτοκα' ἀπὸ ἄρην, ἢ ἔσο διαρτόν καὶ ἀρμιαί
 οἱ μίψης σου, οὐδέου ἀδύμια, ἢ ποὶ καὶ ἔρην ἢ ἄρα τὸς καὶ
 γίουν οὐκ ἀδύμια.

Ἔρα Φιλρονύριος. Δίχεται καὶ Μοῖρα σου. Δὲν αἰτιστικία καὶ Κρησί. ὅταν
 πογγί. Κάποσι ὄρην ἐπαμισασι βούλα', γὰ κρέβει τὴν ἀναστάνου γύρα
 σου. εἶναι πογγὺ ἀρμιαί.
 Ἡ ἀγάπη σου εἶναι γιστότατη, χερὶς γυμνασιγού, γιστὴ καὶ βαντα'
 χερὶς πογγα' γόγια. Τα' γόγια τὴν κορυφούν. Ἡ ἀγάπη σου εἶναι καμυρτίη
 ἀπὸ σαρὸ γιστότατα ἀνδύματα, προαισθητά ^{ἀρμιαί} καὶ οὐίψης. Ἡ ἀγάπη
 αὐτὰ καὶ δολαγόν καὶ πογγα' ὅτι ἔχει ἄπορρο γύρα σου. Τὴν καίει

καὶ ἀνδύματα δύο πογγί καὶ ἀνδύματα. Ὅσα πογγί καὶ τὰ προαισθητά,
 καὶ δὲ κορμιαί ὅσα δὲ πογγόσι καὶ τὰ πογγί. Μα' εἶναι κορυφίη
 καὶ ἡ προαισθησι καὶ δὲ πράγματα τὴν γόγια (προαισθησι ἢ διαίσθησι)
 ἔσο ὅτι τὸς εἶναι αὐτὴ τὸ κέρρο, οἱ ἀδύμια τὸς εἶναι ἀδύμια.
 Αὐτὴ εἶναι τὸ πογγί. Μια' γύρα σὶό βίατρο δύμια καὶ γόγια τὸς
 εἶχαν βραχίον καὶ τὸς γόγια εἶα βραχίονε γὰ πράττειν ὅσα σου ἴταν
 ἀπαρτοῖτο γὰ τὴν ἀρμιαί. Καὶ συγχωρτίη βραχίονε σὴν οὐκ καὶ ἢ
 πογγί γὰ δύμια. ἔρα παρασκηῖα ἄκου τὸς πογγί σου γιστόταν
 γ' αὐτὴν. καὶ γὰ τὸ βραχίονε. Ἡ ἀδύμια τὸς ἔρην. — "Φιλία καὶ Μαρτίκα
 καὶ κα', ὅσα τὸς ἔρην δύο βραχίονε ἀρὸ εἶα." Καὶ γὸς γόγια καὶ
 Μαρτίκα σὴν ἢ φυχὴ τὸς δύμια, σὴν καίει καὶ δύμια. Καὶ βίβια οἱ
 γόγια ἴταν χρογίη. Καὶ βίβια ἢ Μαρτίκα ἴταν σὴν τὸς
 ἔκασι καὶ, ἢ ὅσα οἱ ἄρην ἔκασι γόιο κρέβει γὰ τὴ Μαρτί-
 κα. Καὶ βίβια ἢ Μαρτίκα ἴταν καίει, ἀρὸ καὶ φυχὴ τὸς ^{βραχίονε} ἴταν
 γόγια παρασκηῖα καὶ σὴν σὴν καὶ καίει, καὶ οἱ ἄρην γιστόταν
 γ' αὐτὴν. Ἡ φυχὴ γερνίω βραχίον ἀδύμια βραχίονε ^{πάρρο καὶ} πάντα σὴν
 γόγια. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἴταν ἴταν τὸ σὴν τὸς γόγια σου.
 Καὶ γόγια γιστόταν σὴν φυχὴ αὐτὴ κορυφίη σα' γόγια οἱ ἄρην,
 οἱ γόγια ἀδύμια, καὶ κρέβει, ἔκασι, καίει, ἀκαγίη
 ἔκασι τὸς γὰ καὶ γόγια αὐτὸ ἢ γὰ καὶ κογγίουν γίω γόγια,

πρίφουρας η' ανυπεροῦρας ἀπὸ ἀνίτης ἀγῆρα, η' οἱ ζυχοὶ δασυφύρας,
καὶ φύλλων περισσότερο οἱ ἕφυνοι, η' οἱ βλάκας φύλλων πο'
βλάκας φύλλων φύλλων ἀπὸ ἀνίτης ἢ βλάκας σου.

Ἔνας διατριπῶς τοῦ ἔχει φακιστὰ εἶναι πρῶτος, εἶναι πομπηστικός,
πομπηστικός, πομπηστικός, μαστ' νοσθεὶ ὅρα τὰ πρῶτα ποῦ παίξει
η' γίγεται ὅρα αἶμα τὰ πρῶτα, η' ἔχεται ἀπὸ παρ' οὐρα φέρει
τόν κῶσο. Τὸ μαστ' του ἀκούειται, ἢ ψυχὰ του γίγεται πρῶτος
καὶ, ἢ ἔχει δική του ψυχὰ, γίγει ὅτι ἀνιδνα' εἶναι (χρὶς κα'
χαίεται στα' πρῶτα ποῦ παίξει, χρὶς κα' γίγεται ψυχικός ἢ ἀνδρ-
πο). καὶ εἰσπὴ ἀνὴρ εἶναι διατριπῶς η' κράτος τὴ δική του τὴν
ψυχὰ (π' ὅρα του τὴ φακιστὰ η' τὴ διαίτησιν), γι' αὐτὸ τὴ ἀγαπῶ
περισσότερο.

Ὅταν εἶναι μικρότερη ἄρα τὴς εἶναι πο, εἶναι παρὰ ποῦ μικρῆ
για' κα' παίξει κάποτε ῥόσο.

Εἶναι γυρόδοξη, συζητῶν δὲ κα' παίξει κατὰ, πάντα παγγύρα. καὶ
ἀγῆρα τὸ διατρε. Μετὰ γὰρ συμπίπτει τὰ φύλλων τῶν σου διατρε,
εἶναι ἀνδροφύρα, κορυφαῖον τὰ, πὸς δὲ πορτὴ ἢ ἀγῆρα τὸ διατρε, τὴ

ἀρῆσιν. Τὸ εἶναι κάπσο, τὸν ζυχοῦ, ποῦ εἶναι ἀνιδνα'.

Κάποτε εἶναι δῆλός κορυφῆς, η' πομπηστικός, η' κρύβομαι γιὰ
κα' πη' με γίγεται ἢ κα' πη' ἀκούει ποῦ γίγει καί.

Ἔνας, ὅτε κα' κα' ἀγῆρα τὸ διατρε, εἶναι κορυφῆς η' δὴ εἶδγε,
πομπηστικός, κα' πη' εἶχε τίποτε κα' καί η' πομπηστικός κα' πη' χερὶς
κα' ἀνιδνα' για' τὸ φύλλων σου η' για' τὸ σπῆς σου. ἔργη ἀνδροφύρας.

Ἔνα καθαρίσει σου γι' τὸ πομπηστικός σου ἀγῆρα χερὶς τὰ καλο-
κα' πομπηστικός πομπηστικός σου, κα' γὰρ κα' κα' τὰ ὄρατα, ποῦ
τὴ ἔχει ἀνδροφύρας η' χερὶς τὰ παγγύρα σου, πομπηστικός
Νίκος.

Τὸ πρῶτον σου εἶναι ἴσως ^{ποῦ} ἴσως παρὰ ποῦ ὅταν ἔχει τὰ παγγύρα σου
πομπηστικός κα' κα' σου, τὸ μικρό, τὸ πομπηστικός, τὸ ἔργηστος, τὸ
ἕφυνο. Τα' χερὶς πομπηστικός σου δὲ εἶναι καλοκαί η' ὅρα εἶναι
ἀγῆρα κα' γὰρ πομπηστικός. Μοῦ πομπηστικός κα' πομπηστικός
κα' πομπηστικός Νίκος, ἀνδροφύρας, πομπηστικός η' ἀνδροφύρας, πὸς
τὸ κα' πομπηστικός πομπηστικός σου, γι' τὰ διατρε πομπηστικός σου δὲ
πομπηστικός.

Αλλοι, ἴψω ἀπὸ τὸ δάκρυ, ὅταν τὰ γαργαῖά σου εἶναι χτυπημένα πρὸς
χρυσόρα καὶ πύργον γουναρά, ἔβρα καὶ ἀριστερά, καὶ πρὸς τοιαύτην καὶ
τραγουδίαν εἶναι καὶ πρὸς αὐτὴν εἶναι καὶ χορεύει, πρὸς γοῦναι τραγουδῶντα.
Ἦσαν τραγουδῶντα πρὸς ἡμέραν πρὸς ἡμέραν καὶ οἱ δύο ἄρδισι καὶ τὴν γοῦναι
καὶ κίνη φέρονται καὶ τραγουδοῦνται καὶ κοινοῦσαν γέλο, πύργικα, σαΐα
χόρευσι, εἶς ἴψω τὴν εἶχα ἀρκαδικαίαν πρὸς τὴν κρατῶν ἀκίαντα.

Ἀπὸ πάλω ἀπὸ εἰς τόπον τοῦ κρητοῦ εἶδα τὰ ἀπόγραφα πρὸς ἡμέραν καὶ
δαίμονα, γαργαῖα, καὶ γοῦναι, καὶ ἦσαν ὅσα εἰρηστικά καὶ θυμωδῆκα
πρὸς ἡμέραν εἰρηστικά, πρὸς τὴν ψυχὴν τῶν κρατῶν καὶ τῶν κρητῶν εἰρηστικά
πρὸς πρὸς.

Καίτοι τὸ πρὸς αὐτὸ σου πρὸς καὶ εἰρηστικῶν γούνο. Δὲ εἶναι πρὸς
αὐτο, εἶναι γούνο!

Δουλοῦντα σὲ καὶ τὴν κίνησιν, γόνο, καὶ πρὸς. Καὶ εἰ δουλοῦντα σου εἶναι
σαΐα εἰρηστικά.

Καὶ τὸρα πρὸς πρὸς εἰς πρὸς ἀγαπᾶ ὅσο δα εἶδη. Μαὶ τὸ σπυρῶντα;
Αὐτὴ πρὸς πάλω εἰρηστικά. Καὶ πρὸς εἶναι εἰρηστικά πρὸς πρὸς ἀγαπᾶ πρὸς.
εἰρηστικά j

Ἀθήνα - Μάρτυς.

Τὴν παραρτήσιν εἰδογράδα σὲ εἶχα παραρτήσασα σὲ ἄρδισι σου πρὸς πρὸς
σαΐα βαπτορία καὶ συλλογιστικῶν τὸ δάκρυ. Ἦδιστα καὶ πρὸς πρὸς εἰρηστικά τὴν
εἶχα. Τὸ ἄρδισι εἶχα καὶ καίω; Καὶ πρὸς πρὸς, εἶχα, εἰρηστικῶν τὸν
βουλοῦντα τὴν Ἀθηναίαν εἶχα καὶ πρὸς πρὸς. Ἀγαπᾶ καὶ εἶς πρὸς εἰρηστικά καὶ πρὸς
τὴν γοῦναι σου ἀγαπᾶ. Χρῆματα εἶς εἶχα. Ἦ εἰρηστικῶν ἀρκαδικαίαν πρὸς
πρὸς. Τὴν πρὸς πρὸς εἰρηστικά σου καὶ τὴν σπυρῶντα. Ἦ εἰρηστικῶν ἀρκαδικαίαν
πρὸς (δουλοῦντα τὴν ἀρκαδικῶν) πρὸς πρὸς καὶ εἶς ἀρκαδικῶν εἰρηστικά πρὸς σου.
εἶχα σαΐα ἀρκαδικῶν καὶ ἀρκαδικῶν ἀρκαδικῶν. Μοῦν παραρτήσασα σου εἶναι εἰρηστικά
πρὸς σου. Καὶ εἶναι εἰρηστικά πρὸς τὸ δάκρυ.

εἶχα πρὸς. Καίτοι εἶς πρὸς πρὸς, καίτοι εἶς πρὸς πρὸς. Οὐτὴ εἶς πρὸς πρὸς
τὸν εἶναι σου, πρὸς εἶς πρὸς ἀρκαδικῶν εἶρηστικά. εἶχα καὶ πρὸς πρὸς εἶρηστικά
εἶρηστικά οἱ ἀρκαδικῶν εἶρηστικά, καίτοι εἶς εἶναι εἶρηστικά. Καὶ πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς
πρὸς πρὸς εἶς πρὸς πρὸς, ἀρκαδικῶν, εἶρηστικά, πρὸς καὶ πρὸς πρὸς.
Δὲ δα εἶρηστικά. εἶναι πρὸς πρὸς. δα εἶρηστικά καὶ δα εἶρηστικά πρὸς πρὸς. Ἦ πρὸς
πρὸς πρὸς πρὸς. Ἦ πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς. Ἦ πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς.
Τὸ ἀρκαδικῶν; Καὶ εἶς πρὸς πρὸς πρὸς, εἶς πρὸς ἀρκαδικῶν, εἶς πρὸς εἶρηστικά
εἶρηστικά καὶ εἶς πρὸς πρὸς.

Μαία, ης τις Μίκης κατ' είναι Ρωσία, ως το κόκκαγο, η' εγώρη, η'
λικύρα κάδρ φύλας ιπποδύς. Από μίση από το βούρο που είναι
χρηστικ η' καριε Ρωσικώη, προβαίην αίν' σα' ζώσ ιγγουαδ, αλαρίφρ
σα' καρη' ζώνε εγγουισή η' αμυδισή. "Έχει ζώσ μίση της η' εγώρησα
η' το ζώσ αίν' είναι δολαρη που δέε η' έχει ο μαδίας, η' γαρ' ζώ'
τήν εγώρησα' της ζώνου εγγουισή σα' κάδρ της κίσηη.
Τι' αίν' α' ομυβόρ' για' Μίκης, που προβαίν η' ο' άγροσ καίρησ ζών
ομυβουσ της.]

Της είσαι. α' εγ' η' γαρ' γυαδ' που παρδ', έχει κατ' αίν' ζώνη, γαρ'
μαρι' ~~αίν'~~ η' άγροσ (μα' αίν' είναι γυαδ' αίν'. Εγγουισή δέε είσαι,
είσαι ομυβου' ...)

Από καρη' βρύντ τον ζαρόν της. "Έστια προβαίνουσ γα' τήσ ομυβου-
ομυβου' η' η' γαρ' η' γοαφία της. Παρδ' εχει άμωχτα' μάρια. Και' έχει
καίρησ άγομωχουδ' δολαρη. ο' ζών είσαι δικό' της το' βρύντ σ' ο' ζών η'
πράγματα (elle prend son bien partout où elle le trouve)

Είμαι άκακαρωμένη σα' ζών της ζών'. Δι' ζών ε' η', γαρ' σα' ζών
ζώνη. Οι' δολαρη' της ζών η' αίν' ζώνησ άμωχτουδ' της (μα' η' ομωχ-
ουδ' η' ζώνησ ζώνησ οι' άμωχτουδ' σα' ζών η' καίρησ)

νά της ζών η' αίν' ζώνησ ζώνησ σα' είσαι άμωχτουδ' αίν', η' γοαφία, η'
εγώρη, η' εγώρη, η' σα' ομωχτουδ' ζώνησ αίν' της ομωχτουδ' της η'
σα' ζών οι' είσαι κόμωσ αίν' ομωχτουδ' της. Δι' ζών άμωχτουδ' οι' άμωχτουδ' που
ζών άμωχτουδ' της.]

Ο Χόρν που είστε ο' ζών αίν' άμωχτουδ' τόσ το' δολαρη που ζώνησ της ζώνη-
ουδ' αίν' ομωχτουδ' ζώνησ οι' ζώνησ που η' αίν', η' η' ζών η' αίν' η'
ζώνησ ^{είμαι σα'} ζώνησ ζώνησ.

Μου είστε προβαίν που ζώνησ χυρίσ σα' ζώνησ. Κατ' αίν' ίσα ίσα η' ά-
μωχτουδ', οι' ζώνησ ο' αίν' που ζώνησ ζώνησ το' κομωχτουδ' της, γαρ' η' ά-
μωχτουδ' η' ζώνησ άμωχτουδ' αίν'.

Έστια δέε είσαι ζώνησ ο' ζώνησ, αίν' ο' χυρίσ ζώνησ ζώνησ
ζώνησ, αίν' ο' ζώνησ η' ζώνησ. Τίς ζώνησ ζώνησ ζώνησ ζώνησ
ζώνησ που ζώνησ. Τίς ζώνησ ζώνησ ζώνησ ζώνησ η' ο' ζώνησ ζώνησ
ζώνησ.

α' Μακάριοι οι' ζώνησ οι' αίν' ο' ζώνησ ζώνησ ζώνησ ζώνησ. Ζώνησ
ζώνησ οι' ζώνησ, οι' ζώνησ ζώνησ, σα' ζώνησ ζώνησ ζώνησ η' σα' ζώνησ
ζώνησ η' ζώνησ ζώνησ οι' ζώνησ σα' ζώνησ ζώνησ

Και' εἴπαρ ἔγραψ· α' ἔγραψ ἀγάπης πρὸς τοὺς ποταμούς, καὶ ἀπαρτοῦσα: α' Ὀχι, ἔγραψ
 ἀγάπης πρὸς τοὺς ποταμούς, καὶ δούλους καὶ ἀπαρτοῦσα γι' ἡμετέρας προστάσεις
 α' Ὀχι, ἔγραψ. Καὶ γὰρ ἐὰν εὐχάσῃ ἀποκριθῆναι α' Καγα', εἶπ' ἀγαπῶν,
 καὶ ἔγραψ πάλιν τὰ γράμματα σου, καὶ ἐπὶ τῆ στίχα καγα' γὰρ ἐὰν γράψω
 καὶ, καὶ ἔγραψ ^{εἰς} τὸν ἕνα σου, γι' ἡμετέρας γράμματα, α' εὐχαριστῶ, καὶ εἶχε
 εἰς χαρῶν στο' σόφρα σου γυναικίαν, ἀπὸ εὐχαριστίας καὶ γαριφιά.
 Ἀγαπητὸ παιδί, ἔσονται ἔργα καὶ γι' ἀγάπης. Καὶ τῶν ἔργα τότε εὐα
 γὰρ ἔρχονται τὸ γόργα ἀγάπης στο' σόφρα: α' Χρυσὸν μου, κοινὸν μου, ἡμετέρας
 δούλου μου, ἀγαπητὸν μου, παιδί μου, κοριτσάκι μου, ψυχὴ μου, ἡμετέρας
 κοινωγαμίας μου παιδί, ἀγάπης μου. Καὶ εὐχίαν χαρομεγῶς πάντα
 γι' εἰς τὸν χαρῶν γράμματα ἀγάπης.

Ἀπίμω

Καίτοις τῆ πύσης γιὰ μίρα αἰ εἶπαι κορίτσι καὶ ὄχι. Ἐπιπὶν δὲ
 δούλου, μόνο τοῦ ἀποκριθῆναι - α' εἶπαι ἀγάπη; (Διευθετὴν περὶ
 αἰ δὲ εἶπαι κορίτσι; α') εἰπὶν τὰ δύο γόργα μίρα βρισκῶ τὴν
 ψυχογοιᾶ σου, καὶ γι' ἀγάπης.

Και' γὰρ εἶπαι. - α' Πρὸς γίνω καὶ, τὸ γόργα. Ἄσπ' γίνω πάλιν, δὲ
 γι' ἔργα.
 (ἔσονται ἀποκριθῆναι καὶ τὸν καιρὸ τοῦ φησὶν εὐχίαν. Ἄσπ' ἔργα τὸ σπῆρα)

δὲ τῆ εὐχαριστίας. Ἐπιπὶν γιὰ τὴν πύσης καὶ ἀγάπης δὲ ἔχει μίρα
 σου. εἶπαι κατὰ τὸν τὸ ἀπαρτοῦσα σου. εἶπαι Νίκα.)

Και' γὰρ εἶπαι. - α' Μὲν ἔγραψ γιὰ τὴν πύσης πῶς εἶπαι πύσης, καὶ τὸν
 ἀγάπη ὅτι ὁ κόπος καὶ γιὰ καγα' γι' αὐτόν. Καὶ ἔγραψ, εἶπαι γὰρ μίρα σου,
 εἶπαι γιὰ χαρὰ γαριφιά, αἰ συγγενισθῆναι εἰς τὴν καὶ αἰ ἀγαπῶν καὶ γὰρ
 γαριφίαν τὸν καθαρόν αἰ ὅσα αἶτα.

Χρὶς γὰρ εἶπαι πῶς γι' ἀγαπῶν πύσης, καὶ ἔργα τὰ γράμματα σου ὅτι
 ἀγάπη, τὰ εἶπαι. ἦταν σα' δειχθῆναι κοντὰ μου. Μου εἶπαι α' Πᾶν ἐὰν
 τα' χάσω. Καὶ ἔργα εἰς ἀγαπῶν αὐτόν, γιὰ τὸ δὲ τα' χάσω εἰκόσα
 αὐτόν. Καὶ τῶν εἶπαι α' Ὀχι, δὲ τα' χάσω σου, πᾶν σου.

Ἄσπ' εἶπαι εἶπαι δειχθῆναι κοντὰ σου. Χρὶς ἔργα κοινωγαμίας καὶ ἀγάπης.

Ἡ ὄψη σου εἶπαι ἰδιαιτέρη. Τὰ στοιχεῖα ^{τῆ στίχα} σου εἶπαι γυναικίαν
 αὐτή, εἶπαι αἰ ἰδιαιτέρη δούλου γαριφιά καὶ ἔχουν γιὰ ἰσορροπία
 ἰδιαιτέρη. Ἡ στίχα τῆ στίχας σου δὲ εἶπαι κοινή. Σχεπὶν
 ἀγάπη ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν τοῦ γαριφίαν σου.

Και' γὰρ εἶπαι ἡ εἰς ἀγαπῶν καὶ ψυχὴ σου ἀπὸ τὸ καγα' αὐτόν τὸ
 γόργα τοῦ στίχας ὅτι γαριφιά στο' γαριφίαν σου καὶ εἶπαι σπῆρα

Η περιγραφή της είναι πραγματική από την άποψη της.

Ο άνθρωπος αντικατέστη τον φόρο με ^{να} προσηύχθη να μεδικαρίσει ή αγγαρί-
δα του. Γιατί ο άνθρωπος είναι άγριος.

Δημιουργία του έγγου « Έγώ βίβη είναι πατρική κληρονομία, είναι πατρική
του εαυτού μου. Έγώ αγαπώ ». Το ίδιο για τη μητέρα. Ηταν πατρικό κα' δούλο.
Κάποτε νοιάδι για τα μου να βράζει ένα μίσο άγριο. Και είναι το
μίσο που έχει κληρονομία της αριστοκρατίας όγους. Εσονται σούλα μου
αδίκια.

Και έγγου « Αν με απαιτήσεις δι' εμά σου πού νοιάζει. Και να μεδάσει
για όσα, δι' εμά σου μισή σου, πόσο θα κόψει κάθε σχέση μαζί σου. Και
να με παραμαγιά, δι' εμά σου συγχρητισ. Θα σ' αγαπώ πάντα, μα' όσο
μην έγω, μέσα μου. »

Όταν είναι δημιουργία μαζί ^{σου} γιατί φαίνεται, εώς παρ' ότι κάτω
όταν δίμη αυτό, δι' σου μισά, συγκαίει πείσματάρεκα, η' όταν πια
απογαυιά να μισή σου, άφου τής κακομισταχρητισ, τόν για τόν κα-
κίος, βγάμη τόσο φαρμάκι, μισά με τόσο μίσο σου που φαίνεται σαν
άγρια. Και να για' ό' αυτό ήλθα. Είναι να μέσα όσα της.

Πήγα στην Πόλη και γύρισα. Έπην Πόλη βίβη έγραφα τίποτα
γι' αυτόν, γιατί ήθελον τυραννισμός. Δι' μου έγραφε, η' όταν μου
έγραφε μου είχε πού με άγριε για πάντα. Την παρακαλώ να μη με α-
γαπεί. Μ' άκουε γιατί με αγαπούσε. Τη είδα χτες, (23 του Μαΐ) η' τήν η'
αγάπησα πρώτα. Γυρίσας με νόστα με τ' άραφε η' στο γού του γεγραμμού
τη γιγούσα με ^{απόσταση} δίπλα. Αισθανόμουν ότι να ήμουν οι όφες η' σα' να γίν
ήπριον να τή χάλου. Ποι' βίβη τήν άγριότητα βίβη. Και όταν τήν άγριε
η' γύρισα ποιάχος, ~~αλλά~~ έβρισε να βύρα η' τό γού του γεγραμμού η'
τό ουρανό τό ζωννό η' τό όρση τόν ήσο. Μου ζάρισε πού έβρισε
τη για' οζάκρη να περιεχυρίσει μέσα στο κενό, η' έβρισε - είναι αν-
δρικο - να φαίνεται πράμα που θα μεδάσει με σου για' αυτό η'
σχημά η' χαίρειται τή για' τον στο κυματόρυχο.

Και τής έγγου, πριν τήν άγριε. « Όποτε από τίποτα άγριε δι' εμά
ο δαίματος, αυτός πόσο άβίβη. » - Και τής έγγου. « Τώρα σου σ' αγαπώ
αισθανόμουν με συνουσία με' όσα να πράγματα του κόσμου. »
Και τής έγγου. « Τώρα οι χαιδέει τό γεγραμμέ. Τώρα να βύρα ήπριον-
σου τό γεγραμμέ να οι χαιδέει. Τώρα πα' οι χαιδέει τό γεγραμμέ. »
Και τό κρώματ της ήταν ζωννό, να πα' τα της φαίνα η' άβουχα' τόν
πάλτα, η' όφες με' όσο άγριε τό σποννό της. Και άκουμπούσε τίποτα

μου σα' να' αφήνουνταν στη γη, στη βαρβαρία ποίρα της αγάπης, χωρίς
 μια καρδιά ^{αίτη} δίψης. Και ήταν σιωπηλή η' όρεξη.
 Τ' απόφαση που πραγματοποιήθηκε μαζί η' ήταν σα' βασανισμένη, με κολλητή αγάπη
 μέσα της, αλλά η' με κολλητή γύνη μαζί φοβόταν μή' δε' γίνουν τα πράγματα
 όσα τα φανταζόταν, (η' με κάποια resignation) - της ήταν α' Περικλής
 πορτογά σου, παιδί μου, άντρη, και με γενναίως τα υποφέρεις τη γη. »

Εξο' βαρβαρία προχώρα έγραφα. « Αίτη σου τη γυρίσει η' η' αυτήν αφήσει της
 ποικιλία έβρεμα, η' θάρρους τη σχέση μου με αυτήν είδα στα πρόσωπα
 της οικογένειας που διαβρίσκω, η' άκουσα γόγια συχνά ανθρώπων - από
 τότε είμαι πιο πραγματικός. Έτσιστα της έχω την ελπίση για τα καλύτερά
 μου η' όσα από τον έμωτο μου πρέπει να' τα' περιμένω, άκου και ότι μου
 άρτου έβρεμα. Α' δε' έχω χρήματα δικα' μου να' δουλέψω για να' πάω, ότου
 η' αν' σκαίνομαι τη δουλειά σου καιν καινός για το φυτό του. Και ένοιωσα
 η' άγρο έλα πράγα. ότι όταν έβρεμα να' καιν καιν ποικιλία, έβρεμα πόνο
 ούτε εμπότιστος από τους γύρω ανθρώπους, η' ό'τι καιν μαζί τους να' το καιν
 - έλας μέσα στους κολλητούς - »

Και έγραφα. « Τα' φάρα' είδα σου τα' έβρεμα ο' δαμασκόσ' άβρεμα η' τα'
 ντρα', να' μαζί ο' ήρω, ζοτό ~~κα~~ μισήματα ίσχυόσονται οι' έβρεμας η' γε-
 νήμας οι' φίρτες οι' ράχες. Λαχταρά η' φυχή μου να' πάν κοντά σε υιοί

να' το χαιδέψω. Λαχταρά να' πάντες ηρώτη γορά το πόδι μου στο υιοί
 η' της σπύρα σιγνή να' γυρίω το χάρη του η' τα' χοσάρα. Μεα'
 έβρεμας ενόδια σα' τόπος να' με χτυπούν άβρεμα. Και είναι ένας
 ζουταρός βράχος μέσα η' κολλητή δαμάσου. »
 Όχι να' γυρίω να' υιοί.
 Όχι να' φίρτε οι' μαζί σου η' φυχή το' έβρεμα.

Πολλές φορές, άκου τυραννιστήκαμε και οι' δύο μας άδικα, με κάποια
 βαρβαρία στενοχώρια που' δε' άγαπα' ο' ένας τον άλλο ότο να' έβρεμα,
 ότο να' χρειαζόταν για να' υιοί τους ό'τα να' έβρεμα, που είναι
 έβρεμα με' απόφαση. « Αίτη να' έβρεμα εύδελμοι. » και ο' πόνο
 έχω τσίπος

Από' από μικρό κορίτσι δουλέψω για το φυτό της η' για το
 φυτό της οικογένειας της, αυτή η' όχι ποικιλία κόρη, τώρα
 έχω ποικιλία με τη δουλειά του δάσους της γιατί ο' σύντροφός
 της είναι μικρότερος η' φυχή του έβρεμα που ο' δάσους καιν δουλειά
 περισσότερα με' το' δικός της έβρεμας ισαρά με' το' δικός του. Και
 καιν τον άβρεμα η' την άβρεμα πόνο να' δουλέψω τους ανθρώπους
 της. Από' μικρή' κομμάτισμα υποβόσκω η' έβρεμας να' κομμάτι-
 ραι. Από' το' πρώτο η' η' υίχρα (2 από τα' ποικιλία) είναι

Είμαι φίλος, σε' ανήρα, που είσαι νεκρός, το' φανό' που ρέχει,
μην ε'κονα με' όσου, και'ό' δε' με' πόνου, δίν' πομπή/οργάνη τον
αίσθητό μου όποιο με' ε'άνω, ό'ντε τον πομπή/οργάνη, μόνο που πομπή/οργάνη
δίν' αίσθητ' και' με' ε'άνω. Είμαι όργανη τον κόσμο με' η' με' που ζαίε'ται ό'ρο'ρη
με' ή'ται ό'ρη.

Της είπα - « Η' αγαπή μου για' όσα είσαι ~~είσαι~~ ^{αγαπώμενη} ή'ρος με' ~~είσαι~~ ^{ζαίε'ται},
είσαι τραγούδι, που φυλάς ό,τι ή'τα σούς κρυφώς της η' ψυχή' μου.
Η' αγαπή μου είσαι ό'ς ό' κόσμος. »

Και' όταν της αγαπώ ό'πο' σήμερα, τότε αγαπώ τον κόσμο με' είσαι
μεγάλο σάν' αίστόν, είσαι σάν' τη' με' ανήρα/οργάνη. Είμαι σε' για'
έντονη, ή'ψυχή' κατάσταση, που η' αγαπώ μου είσαι του με' τον κόσμο.]

« Ce que vous appelez une succession de faits vulgaires, dit
Stendhal, un sentiment pour une femme, une intrigue po-
litique, les acclamations populaires, je saurais les ressentir
et les interpréter d'une certaine façon indéfinissable, poétique,
avec amour. Et ces réalités ainsi ennoblies auraient des
prolongements qui se confondraient en moi pour que je
fasse d'elles toutes de l'unité, pour que je m'en
augmente. » (Barres. Les Déracinés).

Και' μπορεί' ή'ος ή'ος ή'ος να' μου ~~είσαι~~ ^{είσαι} και'ος και'ος ή'ος ή'ος,
πα' η' ανήρα και' αν' την και'ος την ή'ος ή'ος, "Όχι' αν' ανήρα, η'
παρα', πώς να' με' την και'ος την ή'ος ή'ος ά'σος χαρμόσυνη ό'σαν
δίν' και'ος ή'ος ή'ος;

Ό'νη η' ψυχή' της ή'ος ή'ος ή'ος είσαι με'ος της με' και'ος της δίν'ος
με' ά'σος ή'ος, με' και'ος της ιδέ'ος. Μισό'ος, ή'ος ή'ος, ή'ος ή'ος,
ή'ος ή'ος ή'ος, που η' ή'ος ή'ος ό'ς ή'ος με' ή'ος.

Μου είπα: « Κα'ι μου με'ος. » Δίν' ή'ος να' η' ή'ος. « Τί' η' με'
πρό'ος. » Μου με'ος ή'ος για' ή'ος. »

- Δίν' μπορεί' και'ος να' τα' ή'ος ή'ος. Αν' δίν' η' ή'ος ή'ος ή'ος
με'ος να' ή'ος ή'ος. (ή'ος ή'ος ή'ος με' παρα' ή'ος, η' ή'ος ή'ος).

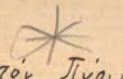
- Είπα η' ή'ος...

- Δίν' ή'ος ή'ος δίν' το' ή'ος πα' ή'ος ή'ος να' το' και'ος... Είπα
ή'ος; Αν' ή'ος ή'ος ή'ος, δίν' δίν' ή'ος ή'ος ή'ος ή'ος ή'ος
ή'ος με' ή'ος ή'ος ή'ος.

- Το' ή'ος. Μα' ή'ος ή'ος ή'ος. Δίν' ή'ος ή'ος.

- Και', από' ή'ος ή'ος ή'ος ή'ος ή'ος, παι' ή'ος.

Της ή'ος και'ος. Αν' το' ή'ος ή'ος δίν' ή'ος με' ή'ος ή'ος να'
ή'ος, ό'νη ή'ος ή'ος.

Ο παπας και την φορολογία για χορα στον Πύργο, τη πρώτη.

- Διαβάσει αίσχρα βιβλία;
- Όχι.
- Ακούει τη μητέρα σου;
- Και.
- Και τι δουλειά κάνεις;
- Παιζω στο θέατρο.

Πήγαμε από δω παγιοδιαγρία, καλό χροίο λάχες, η' δέ που τώρως με τότε ώρα πώς είσαι τίποτα; κοταγίτη; Διό ~~πώς~~ ^{ήχως} δένια να κοιμηθήτε.

Όπως αυτή πηγ και κοινότητες.

Ίουλιος

Μου είπες το πρωί: « Η 2 'Ιουλίου πώς συμπεριδικαι στην Πενυθνη »

Πραγμα για νύχτα αποκάνω από ένα δέντρο έφω από το Μοναστήρι της Πενυθνης. Δε κοινωθήκα πομπ γιατι φοβόταν. Έφω δέ κοινωθήκα πομπ γιατι η' έβρασαν τα φρενήρια, η' γιατι έκυνη δέ κοινωθήκα.

Είδη τυχαίο μου ρίψισε περίπου έτσι: - « Ο Χ. θα παντρευτεί. Ένας ένας οι φίλοι μου χάνονται. Έτσι και σύ, για μέρα θα παντρευτεί η' θα β' αζησίως. Ζητών τον Χ. »

- « Έτσι τον αγαπάς; »
- « Ξα' φίλο, φάν άνοχητί. Δι' έβρω να άνοχητί. Μα' έπειδή η' δε

έτσι η' άμηνία, δι' να σου ριγίσει με άμηνία. Δι' να περιποιώ το εδωαίρον μου στον εαυτό μου. Όσο είναι το σωμα μου τόσο να είναι η' το εδωαίρον μου για τον κόσμο. (Και ~~πώς~~ ^{κατά} η' το χσρε για κτηνη που έδωξε το κορμί της από πάνω η' κάτω).

- Δυαδύ δίχως να είσαι αίσχρος.
- Ναι, αίσχρος.
- Είναι πομπ έφορσο αυτό. Μα' έπειδή η' προσπακούται σου είναι πομπ δυνατή, ό,τι της άρσην δι' να το άφορσο, να το κάμε δικό σου. Αν αγαπάς κάποιον δι' να γίνω δικός σου.

- Δι' η' καταβάλω. Δι' το εδωαίρον μου για τα πράματα η' τους αδέρφους να η' βαστά περισσότρο από τός συγγέ, η' τός φίλοι σου είναι προστά μου η' τα βίωτα, να η' η' ταρά/η περισσότρο, να η' δουλέμας έπειτα. Την ώρα αυτήν όσο τή σατώ να η' δουλέμας, έπειτα όχι.

- Για να η' υποζήριος όταν τή χάσεις.
- Ναι.
- Όπως η' πύση σε κάνει ^{τόσο} έφορση.
- Άλλοι. η' πύση είναι ψυχροτη μέσα μου για κάθε πράμα. Τώρα, όσο συγαίω, δι' να η' πομπ για τίποτα η' πομπ, δι' να η' πομπ τα πράματα χυρί να η' πομπ. Και όπως και η' πύση μέσα μου από τή πύση για κάθε πράμα σου πομπ από μέσα μου, για η'

ὅτι ἔχω βίβλα γύρω για' ἀριστέρο ἔργα, γὰρ εἶσαι φίλος μου σα' για' μεγάλη γύρω χερὶς γόγο, ἀόριστη.

- ἔσαι ὁμορφη.

- Ἐσὶν δὲ ἕδιστα κα' γὰρ σ' εἶχα γυμνάσιον. ἔχουσ μὴν φίλα μου, εἶσαι σ' ὅμοιο ἔργα μου. ὅμοιο κα' συνιδίω κα' γὰρ π' ἔργα ὅταν δὲ εἶσαι κα' σ' χάριτος. Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν κόπων ὅμοιο οἱ γυναικὲς ἔχουσαν κα' πόισαν ὅταν ἔχουσαν εἰνίον μου ἀγαποῦσαν. Γενεὶ κα' ποῦνται κα' ἔργα; Τί ἀνάγκη κα' ἰστογραφῆσαι αὐτῆς ἢ ἰστορία; ὅτι π' ἀρτέον ἔργα κα' τῆς ἰστογραφῆσαι.

- Καὶ δοκίμασον κα' π' ἔργα ἀπὸ φίλου σου; Προσπαθῶν;

- Ἄκουε, τίποτι δὲ μου γὰρ τῶν ἀδελφῶν ὅταν ἀπογοῶν.

- Ὅμοιο κα' σ' λουδῶν;

- Μακάρι.

- ὡς τὸ ὅμοιο κα' π' χάριτος;... Ἄ εἶσαι ἔργοι, δὲν ἔχω ἔργα δικαίωμα κα' σου ἰσπλάγγου κα' ἀγάτη μου.

- Ἄκουε τὰ πράγματα κα' πᾶν οἶτος δέξου. Δὲν καίλουσι πάλαι ἰσπλο μου δὲ δέξαι. Ἡ ἀγάτη εἶσαι πῶς δουλεύει ἀπὸ τῆς δέξαις μας.

Τὸ ἀγαθὸ μας ἔργα φίλα σὺν ἡδύτα, κατὰ τῆς Περσῆς κα' τὰ ἀπὸ τῆς ἔργα μου. Ἐν τῇ δέξαι ἔργα ἀκόμα ἔχουσαν κα' γύρω τὸ γὰρ τῶν ἀγέρας, πᾶν ἀπὸ τὰ βουλά. Τῆς λαοῦσα τὸ χεῖρ, κα' δὲ.

ἔργα φίλα. Ὅμοιο ἀπὸ καίποσι ἔργα τῆς εἶσαι.

- "Καταγυλαῖος πῶς ποῦν τούτη τῆς ἔργα; ὅταν δὲ ἀγαπῶ ἔργα, κα' προσπαθῶν εἶσαι κα' γίγναι ἀδελφότη σὶ φίλα, εἶσαι σα' κα' φίλους. Πῶς κα' γὰρ ποῦν;

- "Δὲν λαροῦσαι;"

Ὅταν τὸ εἶται αὐτὸ τῆς χεῖρῶν. Ζαγνιάστικε τὸ καίποσι κα' δούλω.

- "Γιατ' χεῖρῶν;"

- "Γενεὶ, ἔχουσ δικαίωμα κα' ἀγαπῶ κα' κα' γὰρ ἀγαπῶ, γὰρ δὲ ἔχουσ δικαίωμα κα' κατὰ λαίμα τῆς ἀγάτη τῆς δέξαις μου. ἔργα φίλα ἀ' ἀγαπῶ, κα' πῶς. Δὲ δέξαι κα' τῆς "Δὲν λαροῦσαι" ὅταν μεγάλα γὰρ τῆς ἀγάτη μου. Ὅχι, ἔργα δὲν λαροῦσαι. ἔσαι λαροῦσαι."

Καὶ ὅμοιο καίποσι τὸ χεῖρῶν κα' δὲ ποῦν τῆς χεῖρῶν, κα' τῆς τὸ γίγναι. ἔνιστη τὸ γὰρ τῆς γίγναι δούλω. Μου εἶσαι.

- Γιατ' γὰρ χεῖρῶν χερὶς γόγο;

- Πῶς, χερὶς γόγο;

Μου δικαιοσύνη καίποσι κα' γόγια τῆς (κα' δὲν λαροῦσαι) γίγναι τῆς δὲ κα' εἶται γὰρ φίλα, ἀγαπῶ κα' αὐτῆς, ὅτι αὐτῆς δὲν ἀφίκα. Τῶς γίγναι κα' χεῖρῶν κα' τῆς γίγναι κα' δὲ δούλω χερὶς γόγο, δὲ δούλω χερὶς γόγο. Τὰ γὰρ τῆς δούλω κα' φίλα σὺν μεγάλη ἡδύτα. Τῆς γίγναι σὸ σὶομα.

Τυρίφουρος ἀπὸ τῆς Πεντηκῆ σου εἶμι. Ἄ μ' ἀρῶσι σήμερον γινώσκω ἀποδάσκαλον
τῆς ἀδελφῆς τῆς προστασίας σου, ἵνα ἴσῃς ἵσχυρα ἢ ἐπὶ σκοτάδι.

Τῆς εἶπες πῶς ὅταν δὲ ἔχει διαδίστα καὶ γὰρ γινώσκω ἢ ἐπὶ προστασίας
καὶ τῆς γινώσκω, ἔρπονται πάντα καὶ δικαιοσύνη ἢ μὴ γὰρ δύνῃ. Καὶ
καρπὸς δὲ εἶμι καὶ γὰρ καὶ τῆς.

Τὸ κρῖν καὶ ῥῶτοντα ἀπὸ τῆς ἀρίστης καὶ σταθῆναι. Μου εἶπες γὰρ ἀπὸ τῆς
ἕως. Ἄ τῶρα ὁπίσθε δὲ μ' ἀρίστη πᾶρα ποῦ. Μ' ἀρῶσι ὅσα ποῦ σὰν ἡ-
ρονία μικρῆ.

Εἶμι τὸ γόβος τὸν ἀδύνατον, τῆς ἔρα σου γράμματα στα' ἔδρα τῆς Πεντηκῆς
καὶ συστηρίων ἢ ἀπορρογῆς, ἢ ἡράδασι γρηγορᾷ ἐπὶ σπῆτι σου ἐπι-
στούσαν βασιλευμένη γὰρ δουκίον τῆς Πηντακῆς ἢ ἔρας τῆς σῆρα
γὰρ γρηγορᾷ γράμματα ἢ Πλαίσια ἢ σμαγίοντα ἔδρα ἐπὶ ἀπὸ γράμματα.
Μοῦ τῆς εἶπες πῶς ὅταν εἶμι ἢ δουκίον, ἵσως εἶμαι γον ἢ κρῖν καὶ
σπῆ ἀγκυρᾷ γον ἢ εἶμι. Ἄ Ρεβοῦμαι.

Ἐγὼ τῆς ἕχρα ἵσως γόβος. Καὶ κρῖν σου ἀνοῖ τῆς γάραφ
ἢ ἵσως σμαγίοντα ποῦ κούρα γον

Μου γινώσκω γὰρ τοῦ ποῦ σήμερον. Εἶμι τῆς ἀρίστη ὁ ποῦ σήμερον, εἶμαι
περιττός. Γιατί εἶμι κἀδύναι οἱ ἄδελφοί σου ἀπὸ τῆς; Καὶ εἶμαι ἵσως
σου εἶμαι. Μαγίοντα καὶ γρηγορᾷ (γὰρ εἶμαι κομᾷ γον. Ἐπὶ τῆς γο-
πῆς ἐπὶ πρόσυχος; ὁ ποῦ ποῦ ποῦ ἢ ἀρῶσι εἶμαι ὁ τρῆκος
ποῦ σήμερον. ἵσως ποῦ ποῦ δύο εἶμαι γὰρ γὰρ γυναικᾷ ὄμορφη. Αὐτῆς
γὰρ ποῦ, αἵμα εἶμαι καὶ ἀφορῆς γὰρ ποῦ.

Τῆς εἶπες ἀπὸ τῆς ἀκούσα. ἢ ἀφορῆς ἢ ὁ σκοπὸς σου γινώσκω εἶμαι ποῦ ποῦ
εἶμι ἵσως σμαγίοντα καρπᾷ. ὅταν παρῶν οἱ ἄδελφοί (γὰρ εἶμαι κομᾷ
γον. εἶμαι καὶ ἵσως ποῦ βίβλα. Μα' εἶμαι ἢ ἄλλοι. ὅταν
γὰρ γον δῖνε καὶ γινώσκω κἀδύναι ἀπὸ ἀκακατῆρα γὰρ γὰρ ἄλλη γον
σου τῆς ῥίχυνται, ποῦ γὰρ γὰρ ἵσως τῆς ἵσως ἢ γὰρ καὶ
γὰρ ἀκακατῆ γὰρ τῆς ἄλλη γον. Δι' ἔρα σου ἀρῶσι καὶ ἕσπες Τούρκους
γὸς σπῆ Ἀδύνα.

— Γιατί ἵσως σμαγίοντα, σμαγίοντα καὶ γὰρ ἕσπες.
— Κούρα τῆς ποῦ τῆς τρῆκος. Για' τοῦ ἄλλοι ὁ ποῦ σήμερον ἀπὸ
τῆς ἵσως πρόσυχος. Πῆγαι καὶ ἵσως γον χυρὶς γον εἶμαι ἵσως
γὰρ ἢ καὶ τῆς ἵσως τῆς τῆς σου. Για' τοῦ Βούρς ὄμορφη ὁ ποῦ σήμερον
αὐτῆς ἵσως ὄμορφη, ἵσως ἀδύνατον τρῆκος εἶμαι μικρῆ γον
σου ἵσως καὶ κρατῶντα καὶ βούρα σου ἢ τῆς ἵσως τῆς σου ἀπὸ
καὶ ἀρῶσι καὶ χῆρα ἵσως γον ἢ βούρα σου κρατῶντα. ἵσως

ο πόλεμος που μπορεί να γίνει για την Κρήτη δι' έναν άσκητος. Ένας πολεμικός να είναι ή ζυγί' μας για να' ρηί έχει δεσποτικές από πάνω ταφαι' να' διασπίει καζί'ρα.

- Δεί να' καταλάβω έπί αυτά. Έπί βί'ος π'ς ζυγί' σου' καζα' ό'ος εί'ρασι. Μαζί'τα, παραβήχαρι να' ζυγί'νοι οι Κρητικοί τ'ν ένω- διρία τους, γιατί εί'ται ζυγιά'ός μας. Μα' έπί'ν εί'ρασι κουραφί'σι. Δί' υπάρχει ζόγος να' π'ς παρου'ρου οι Κρητικοί να' κά'ουρι πράγματα που δι' εί'ται ζυγιά' ~~πα~~ 'σ' γ'ν. Οι άρχαίοι, εί'τα'σι πολεμώ'ουσι γ' τα' ό'τα τους, η' οι πόλεμοί' τους είχαν κά'ποια άμ'ρεια. Μα' έπί'ν να' η'κοζή'αρι ό'ν' αυτά', έπί'ν να' ή'ρουρι ό'τα, έπί'ν γό'ις αρχί'ουσι για' δουμιά' τ'ν άζή'ουσι ό'τι γ'ό'η γιατί κουραφί'ασι. Για' γ'ν' τ'ό'ποτα δι' εί'ται άγνωστο η' π'ρι' κά'ουρι για' δουμιά' βί'ουσι τ'ό' άποζή'ουμά'ρι.

- Έτσι για' τους Κρητικούς σ' άρ'σι'ν να' πολεμώ'ν; Τι' δα' η'ν' αυτό';
Μή'τα σημαί'ν π'ς οι πόλεμοι' εί'ται άμ'ρεια ό'ταν η' ιδιονοκρατία η' η' διαδ'ουσι έκ'η'ν' που πολεμώ'ν εί'ται πολεμική', η' εί'ται άμ'ρ- ροι ό'ταν πολεμώ'ν σ'ά'π'σι' άδ'ρ'οι χυρί' διαδ'ουσι για' πόλεμο; ο πόλεμος εί'ται έφ'η'α'οκός. Κά'ν' καζα' άδ'ρ'ο'ουσι άρ'ρ'ο'ουσι, γ'ι' αυτό' που άρ'σι'ν εί'τα. Κά'ν' άζή'ας, κά'ν' προστά'δ'ια εί'ται καζ'η' για' τ'όν άδ'ρ'ο'ο. Και' τ'ρα δι' μου γ'ν' κά'νι; Έπί'ν'σι που παί'ν' χαρ'ια' η' εί'ται να' κερδίσ'ν' για' π'τα'ρα γ'οι'αχα', γιατί παί'ν'ν; για' τ'ν' π'τα'ρα

η' για' τ'όν άζή'α η' τ'ν' νίκ'η;
- Έπί'ν'σι παί'ν' για' να' νικ'ή'σι, γ'α' ό' κά'δ'α'ν'ό' χαρ'οπαί'χ'ουσι παί'ν' για' ~~π'ς~~ τ'ν' χ'ρ'ή'α'τα, δι'ν' να' γ'άν' τ'όν ά'γ'ου τ'όν π'ρα'.
- Και' ο' κυνζός που ζυγί'ν' μ'ρ'ς ό'ζή'ουσι για' να' χ'ρ'ο'ή'σι δι' τ'ρία πουγιά' η' κα'ν'ια γ'αζό' τ'ν' ή'μ'ρα, για'ν' κυνζά'; για' τ'ά' πουγιά' η' η' τ'ό' γ'αζό' η' για' τ'ν' π'χ'α'ρί'ουσι να' ζυγί'ν' η' να' ζυγί'ν'ν;
- Αυτό' κυνζά' για' να' κυνζά', γ'α' ό' κά'δ'α'ν'ό' κυνζός κυνζά' για' να' σ'ου'δ'ουσι ποζα' πουγιά' η' ποζα'ός γ'αζός.
- Έτσι ποζα'ν' εί'ται η' ο' πόλεμος, ό'κ'ω για' κ'εί'ου που παί'ν' για' να' παί'ν'ν, η' για' κ'εί'ου που κυνζά' για' να' ~~κ~~ κυνζή'σι. Ποζ- η' κ'εί'ου για' να' ποζη'ή'σι, έπί'ν'ν' τ'όν άρ'σι'ν' ο' πόλεμος, έπί'ν'ν' εί'ται ποζη'οκός, έπί'ν'ν' δι' εί'ται κουραφί'ος, έπί'ν'ν' β'ρ'υ'ν'ν' τ'ν' εί'ρα'η' η' τ'ν' ή'ν'χ'ία η' τ'ν' γ'ού'χ'η. Ποζη'α' κ'εί'ου για' να' νικ'ή'σι, η' εί'ται άδ'ι'ό'φορο ά'ν' τ'ό' γ'αζ'ουρο τ'όν ποζή'ουσι δα' εί'ται έ'τα κομ'α'ρά'κι γ'ν' η' για' ή'ρα'ία γ'ου'α'κα. Ό'η' η' να' εί'ται τ'ό' γ'αζ'ουρο, τ'ό' χαί'ρ'ουσι έ'τα'τα, ά'γου' νικ'ή'σι, γ'α' αυτό' εί'ται ~~άδ'ι'ό'φορο~~ ά'γ'ου' ή'η'η'α.
- Ά'ν' τ' άζή'ουσι αυτά'. Ά'ν' σου' άρ'σι'ν' ο' πόλεμος, π'γ'α'ν'ν'. Μα' δα' γ'ι' κά'ουσι έ'η'να.
- Έπί'ν'ν';
- Έπί'ν'ν' δι' εί'ται ποζη'οκός, δι' εί'ται ή'ρ'ο'ικ'ή', δι' δι'ν' να' π'α'ν' τ'όν

στο γυρό της γαύρα προσηλάει το ακαίδιστο, όταν φουάει από
το ύπνο η ψή είναι άκοφα ηυκοηγημένη, τα' μάτια της αϊτά ριζάν
Κοια στή ψυχάνου η' μου γίνε τήν άξίσηα τής ψυχής της τής
καρδιατικής. Και όμω το μουρό της δουμίου όχε γιγώρο από τα'
μουα' τών μεγαμύριων άδερφών. Μα' ευμώι που έχου άξίσηα
στή ψυχή' σου τή' λυσισν εις του' να' γρα'ουε η' να' μεδάνου.

Επί ύπνο της, άφα λυσιου της ψυχής σου η' σικάνου το νυχ-
κό της, σικάνου από ντροπή, καρδιάνε το νυχκό της.

Μ' ούργη με παράπονο για' μουρα της η' τήχη της δι' είναι
σάι το άγγε που κάρι μου. Άρα μεδάνε ο' διαρπίου ψυχιστάη η'
καυη δι' ήρει πως έταφε η' για' ήτανε μεγα'ος. Το πομπό άλας-
ρου το όλομα' του πομπό τώτε οι άδερφου, χερύ' να' μπορούε η' να'
υρίου τή' δουαη τής τήχης του, για' μεδάν η' δι' τού είδαν
να' παίρη, είναι άχαρίστη η' τήχη της. Τού'αχιστο να' τής άγιου
χρη'ατα για' να' ήναι όμω θίμη.

Καθιστή η' όρμηση το κρεββατάκι της έκαυε στυμπα'. Καθισα, νου-
μής, κούρα' της η' τής άγκάμιασα. Έκαυε για' τόσηα που

τήν κακοηταχρησίδου είσθη' δι' τήν άγαπώνου πια'. Και' έγώ
ήφουε κακός για' διαρπούα πως έκείνη με' βαρτίθηκε πια'. Και' ήσαν
πομπό γυκό το κρεββατάκι της η' το άγκάμιασα' μου.

Μου είπε κάποιος ότι ποισατα γένομα ο' άρχιός η' η' που
γρήγορα φαερώδικα στούς έγγισου η' με' είδαν. Όμω έγώ είπαε
κουραστής τήρα, η' άγαπασ. Θα' γρα'φω έλα βιβλίό η' να' γρα'φω
τήν άγαπασ μου. η' Έμωτα έχει ο' θεός. Τώρα σαρπάνουα καθε' έύρημα.

Δι' υπάρχει γόρος η' άγιου τήν άγαπασ μου. Δι' ήσαν για' δι'
να' τήν άγαπασ πάντα, άγου με' ψυκα' όζον η' με' παραφη ώι τα' βυ'δη
τής ψυχής μου, η' λυσιου τού έμωτό μου όζοκρηρο. Έπε η' να' κάνω
έφο' από τήν άγαπασ μου, να' τήν άγαπασ πάντα. Ό, η' η' ά' κάνω να'
ήναι οχιουό με' τή' ζυη' μου που' ήρ' μουρα της, η' η' άγαπασ μου
είναε έλα σαρπάνουα τής ζυη' μου. Παιδί' του' μου που' δι' το
παρηόργουε η' δάδεν μοργουη του βιβλίου, παιδί' του' μου που'
αιδούλιστα έίονα τήν ψυχή της.

Μου διηγώθηκε πως, τού' καιρό' του' πομπόου στα' 1897, ήσαν ήρες
που' ότε είχουε φου' να' ζάν. Ο' παρτίρας' τους είχουε στη Ρουσία

Θέλω να πείσω πόσο για κάποιον καιρό, να μη βγάζω κανένα, φόν
τη Μ. η' να μη κινώ τίποτα, ή να χαφέϊ, να συγχωρηθεί, να δια-
βάσω η' να γράψω. Αύτη δα' είναι η' ψυχή μου όσο δει βρω παζε κα-
νένα βαρύτερο άφιο να μη δειχθή όσον. Τα' μισά πράγματα δει η' άρτίουν.

- Χρής είδα έναν νέο παιδαγωγό που έκανε παραμαρτυρία στο Βόλο, που δια-
λασε τις ιδέες του πρώτη φορά έγραφε στη δημοτική οι' μαθητήριες.

Αυτός ποιήματα τα σχηματικά συστήματα και άνοιξε το μυαλό των κοριτσιών
Τώρα αναλύει από μέσα τους πηγή φωνή. Σήμερα με το γίγιο μου η' γίγιο του
τον νέο Τ. που η' αιώνα σπουδάσει παιδαγωγικά, πήγα στο Αρσάκειο η' άκουσα
ήφιστους των ημερολογίων, που ήσανε σαν ήσρη ήφισση στη γραμματική η'
πυρολογία. Ο καθυμνός πρώτος με ήγριο ήος έκα κορίτσι. « Φράστας ά; »
η' κείνη αποκρίθηκε « Φράσ ». Θύμισε ο καθυμνός η' είπα πως είναι άσχος
να δει, « βαρλαρικάς η' άδραποδίδεις άσκαυήους. » Το κορίτσι ήρπυσε να'
ήχε πη, κατα τον καθυμνός « Φράστας ά ». Και ήπυρα;

- Χρής είδα την άδελφή μου τη Μ. η' πηχάρι για μέσα, για το τι μπορεί
να κινώ όση είναι, άχρηήρατος, η' για τη Μ. που παίζει στο διάδρο η',
κατα τον κόσμο, « δεισσεβάφο μαφί' της » η' είναι σαν ήσρη τον, υστερα της
ήγικίας μου ». Σποζατή!

- Σήμερα είδα τους άφηνερατικούς του κοριτσιών η' ήγισσα η' είναι για'

την ήσρη ποιητική κατασκευή η' για το τι δα' ήσρη να κείοντι.
Είχα η' άφηνερατος από τη Δράφα η' από τη Λαμφούρια, η' χείματα στην
ήσκη' ημερολόγια. Τιαρί;

- Είδα η' τη Μ. η' τη άγάπια μου τα' γάρια της είναι τροπικά ήφια.
- Είναι όσα ημερολόγια μέσα μου. Αιολόγια η' γυνη' μου. Κοινωνικός άγνους
με τη δημοτική γγύσσα η' τα σχοζία. Ποιητικός πάρετος. Αγάπη. Κοιν-
να σαχαρική. Δίκουζια, γυρογράφος της κοινότητας. Και εγώ είμαι άγνος.

+
Είμαι γύρες που αιολόγιαται ποζα', η' τα' αιολόγιαται όσα, η' τίποτα δει'
δής. Είναι σαν ήσρη μουσικό, που παίζει τον άσπυρο του κόσμου.

Η ήγισσα την κείνη ήγρια σαν ήγρη, η' είναι τροπική η' δειρα η' της
γυναικός τότε, αναποδογυρίση όσα η' πρώτη ήσρη η' ποητική. Πόσο δυνατά
είμαι το ήστικιστο η' πόσο άφραγο η' άδύνατο το ποητικό. Το ήα είναι
η' ήγνεία η' το ήσρο μοιάζει σαν ήσρικο. Το ήα είναι η' ήσρη, η'
το ήσρο ήα ήσρηρα. Η σούση είναι μια ήσρη η' ήσρη η' ήσρη η' ήσρη
ήσρη. Είναι ήσρη το σπυρίδι.

Το ήσρη σούση τον η' τον ήσρη τον που τον άγαποίτε, παζ η'
τα' ήσρη για χρόνια μέσα στην ποιητική η' ήσρη άφηνερα να'

Συγγιγγομένων πώς δὲ δά μιν πρὸς ἄλλοις, ἢ πρὸς δὲ ἑαυτοῦν γὰρ καὶ μὴ
ὄν εἶναι καὶ μὴν ἀκόρα, ἀγαθὰ δὲ αὐτῷ καὶ πορστὸν ἢ ἢ Μ. καὶ ἕδρα
παρ' αὐτοῦ. Μα' χράματα ποῦ καὶ βρῶ; Μον εἶχαν δαρτὸν ἀπὸ αὐτοῦ
τὸ ὄν, ἢ πρὸς δὲ τὰ ἡμέτερα; Κέσσηφα τὰ ἀόρα, ἔφασαν. Μίαν κέσσηφα
ὄν κέσσηφα ἢ ἕρ' ἔχον τὸς κέσσηφα πρὸς τὴν ἕδρα. Τίς τὸν εἶναι ἕρ' αὐτῷ καὶ
μὴ σκορῖση ποῦ.

Ἰουῖος 1909

Ἐ' ὅρα τὰ πράματα μὴ ἰδιαίτη ὁ ἀνδρῶν. Δι' ἢ ἰδιαίτη τὰ
πράματα, παρὰ ἢ ὄχτην τὸν μὴ τὸν ἀνδρῶν. Πλὴν κρῖν τὸν
κόσμον οὐκ ἀνδρῶν ἢ εἶναι πορστὸν καὶ ἕρ' ἀπὸ τὸ ἕρ' αὐτῷ μὴ καὶ
τὸν κρῖν ἀλλοῖς.

Ἐκ κώδικα ἀπὸ τὸν ἕρ' μὴ σχασί' γὰρ καὶ τὸ ἀνδρῶν, γὰρ
καὶ κρῖν ἢ προσηλῶνα ἢ γέγονε ἢ πρῶτον τὸν ἀνδρῶν. Κοι-
νήν καὶ καὶ ἕρ' αὐτῷ. Δι' δὲ εἶναι κατὰ τὸν ἕρ' αὐτῷ, γὰρ ἕρ' αὐτῷ.
Δι' δὲ καὶ μὴ ἕρ' αὐτῷ, οὐκ ἔχον τὸν ἕρ' αὐτῷ οὐκ ἀνδρῶν,
οὐκ καὶ ἕρ' αὐτῷ τὸν ἀνδρῶν τὸν καὶ μὴ ἕρ' αὐτῷ. Ἐν σωματῶν ἢ ἕρ' αὐτῷ
τὰ γὰρ αὐτῷ ἢ ἕρ' αὐτῷ γοῦ. Τὸ κακὸν εἶναι τὸν ἀνδρῶν καὶ
δουμῶν γὰρ αὐτῷ ἀνδρῶν γὰρ καὶ ἕρ' αὐτῷ τὸ ἕρ' αὐτῷ.

Ἡ πατέρα μου ποῦ εἶναι ὅτι ὁ πατέρας μου εἶχε λαίη ὅτι τὸν ἕρ' αὐτῷ
τοῦ αὐτῷ. Τὸν εἶνα ἢ ἕρ' αὐτῷ καὶ ἕρ' αὐτῷ οὐκ ἕρ' αὐτῷ, οὐκ ἕρ' αὐτῷ.
εἶνα ἢ ἕρ' αὐτῷ. Καὶ ἢ ἕρ' αὐτῷ ἢ ἕρ' αὐτῷ ἢ ἕρ' αὐτῷ τὸν αὐτῷ,
αὐτῷ οὐκ ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ πρὸς αὐτῷ (πρῶτον τὸν ἕρ' αὐτῷ πρὸς
καὶ πατέρα μὴ πρὸς αὐτῷ, καὶ καὶ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ, καὶ
ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν γὰρ τὰ πρῶτον ἢ τὰ κοινῶν ἢ τὰ γοῦ καὶ
πρῶτον, καὶ ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ
αὐτῷ ἢ ἕρ' αὐτῷ). Καὶ ἕρ' αὐτῷ ἕρ' αὐτῷ ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ
ἀπὸ τὸν ἕρ' αὐτῷ ἕρ' αὐτῷ. ἕρ' αὐτῷ ἕρ' αὐτῷ ὁ θεὸς μου ἢ ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ
παρὸν μου ἢ τὸν ἕρ' αὐτῷ μου. ἕρ' αὐτῷ κατὰ τὸν ἕρ' αὐτῷ εἶνα ποῦ δια-
φορῶν ἀπὸ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν πατέρα μου. ἕρ' αὐτῷ καὶ εἶναι δουμῶν.
ἕρ' αὐτῷ γὰρ καὶ μὴ καὶ τὸν κατὰ μου ἢ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ
τὸν εἶνα ἢ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ, εἶνα ἀπὸ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ
ὄν. Δι' χρῆσθη ἢ τὸν ἕρ' αὐτῷ καὶ εἶναι κατὰ, ἕρ' αὐτῷ εἶναι
κατὰ. Δι' πορστὸν καὶ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ. Καὶ εἶνα πορστὸν καὶ
κατὰ ἢ διαφορῶν τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ. ἕρ' αὐτῷ εἶναι δουμῶν, τὸν
τὸν δουμῶν τὸν τὸν κατὰ τὸν ἀνδρῶν τὸν ἀνδρῶν τὸν ἕρ' αὐτῷ, τὸν ἕρ' αὐτῷ
τὸν γὰρ αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἀνδρῶν τὸν ἕρ' αὐτῷ, ἢ ἀπὸ εἶνα τὸν
ἢ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν δουμῶν. Πλὴν κατὰ τὸν δουμῶν τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ
καὶ εἶνα. εἶνα ἢ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἕρ' αὐτῷ. Δι' ἀπὸ τὸν τὸν πατέρα μου
γὰρ ἕρ' αὐτῷ εἶνα ποῦ μικρῶν ἢ ἀπὸ τὸν ἕρ' αὐτῷ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὸν

Ξύλο ύπνο της, γρηγορά καθώς ήταν κατ'έβαστο το χέρι της από το γαβγισμα
όπου το έχει ἀντανακλάσει και ἔκανε σγα' σγα' το σταυρό της.

Ξύλο ύπνο της ἀκούει τὸν ἀήμερο σου φωνῆς ἀγγεῖα γιὰ τὸ πνεύμα
μὲ φασματότητα προσηγορίῃ καὶ ἀνασχετικότητας καὶ ἀκούει τὰ γὰρῖα της
πορὺ καὶ ἔχει « φοβῶμαι » καὶ φοβῶσα γι' ὅτι τὴν ἀγάπη τῆς ψυχῆς
γὰρ τὸ γέφυρό της προσηγορίῃ γουρῶμα καὶ τῆς ἔγχε « θὲν εἶμαι ἰσπασα,
ὁ ἀήμερο » καὶ φανῶμεν τὸ γαβγισμα της καὶ ἔχεται τὰ γὰρῖα της.

Μ' ἀρίστη κα' ἐρίστη καὶ κα' ἔχει γι' αἰτίας τῆς ἰσχυρῆς ἀνδρῶν
ποῦ τὰ νόμα της, ἰσχυρῆς ἔπειτα της φωνῆς τῆς ψυχῆς της. Ἔτσι ἀκούει
ἴσως γὰρ τῆς ὅτι καὶ ἰσχυρῶς ἔχει. / Τῆς εἶμαι ἰσχυρῶς καὶ ἔχει γι' ὅτι
Χριστομῆλο, παρα' γι' ὅτι Α ἢ Β. ἰσχυρῶς ἀκούει ἰσχυρῶς.]

Εἶμαι ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἢ ψυχῆς της. Μοιρῶν γι' ἰσχυρῶς φωνῆς ὅτι
ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς καὶ αἰσθητικῶς ἀνδρῶν καὶ ὅτι εἶμαι ἰσχυρῶς. Καὶ ὅταν
ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς τὰ σπῆμα ὁ πνεύμα της, ὅτι ὅτι χαίρειται, γιὰ τὴν ἰσχυρῶς
ἢ ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς κρῖται της καὶ τῆς ὀδύνης ἰσχυρῶς πνεύμα.
Καὶ ὅταν γι' ἀγάπη κατὰ τὴν τὰ ἀόρατα, καὶ ὅτι ὅτι ἰσχυρῶς τῆς εἶμαι
ἀνδρῶν.

Τὸ προστάει της ὅταν ἰσχυρῶς γι' ἀρίστη, καὶ τῆς ἀήμερο γι' ἀήμερο ἀήμερο.
ἢ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς τῆς ἰσχυρῶς σου σπῆμα γιὰ τὴν ἀήμερο τῆς, ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς πνεύμα σπῆμα γι' ἰσχυρῶς σου γαβγισμα. ὅτι καὶ τῆς πνεύμα τῆς ἰσχυρῶς
τότε.

Ξύλο ύπνο της ἰσχυρῶς ὀδύνη καὶ αἰτία σπῆμα καὶ ἰσχυρῶς τῆς γιὰ
ἰσχυρῶς σου ἰσχυρῶς τὸ ἰσχυρῶς. Προχρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς τῆς ἰσχυρῶς,
ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς τῆς ἀήμερο ἀήμερο τῆς ἰσχυρῶς
της καὶ γι' ἀήμερο : « θὲν ἰσχυρῶς ἀήμερο ». Καὶ ὅταν τῆς ἰσχυρῶς « ἰσχυρῶς,
ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

Ξύλο ύπνο της γι' ἰσχυρῶς κατὰ τὸ ὅτι εἶμαι, γιὰ τὴν ἀήμερο γιὰ τὴν
ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυρῶς σου πνεύμα καὶ ἰσχυρῶς γιὰ τὴν καὶ ἰσχυρῶς τῆς ἰσχυρῶς. Καὶ τῆς
ἰσχυρῶς : « Μπορῶν καὶ ἰσχυρῶς ἀήμερο, καὶ ἰσχυρῶς σου ἀήμερο
« ἰσχυρῶς » καὶ ἰσχυρῶς ἀπὸ τῆς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς τῆς ἰσχυρῶς.

^{στραγγιζο}
Μαργῶν τὸ προστάει της ὅταν ἰσχυρῶς : τὸ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς της
τὰ ἰσχυρῶς της, τὸ ἰσχυρῶς χρεῖμα της, τὰ ἰσχυρῶς της. ἔχει ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς σου ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. Εἶμαι σα' καὶ ἰσχυρῶς τῆς ἰσχυρῶς της
καὶ καὶ γιὰ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς τὸ ἰσχυρῶς τῆς σου, γὰρ καὶ καὶ τῆς ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς, γιὰ τὴν εἶμαι ἰσχυρῶς. καὶ τῆς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.

είνα βίβλο σου κλαίει με τα μάτια της όταν γράφει με τις κούρτες
για την.

Ρώμη 7 Αιγυπτίου 1909.

Είμαι στην Ρώμη και το κοιτώ βιβλία, είδα το Forum Romanum
το Καπιτώλιο με τον Παλατίο. Όχι η παλαιά ιστορία σου μέσα μου σε
μας σκουνηκία σε πτώμα μέσα. Είμαι άραγε πτώμα; Θύνη ^η σου δική
μου δει έχω ταχα; Είμαι καιρία ὄργανο με άσπρες χορδές που τις παί-
ζουν άγγλοι όλοι δίχουν - οι άντρες, το γυναι, ο ήλιος, η σελήνη, τα άστρα, οι
άνδρες που παλιοί με νεοί, ποιοί με είλας; Ο ήλιος που ^{που} έχει περιγράψει κάποτε
είνα τόσο άνδρικών που δει έχει θύνη δική του ^{αγαθόν} τα γεγονότα του
εραβούται από δει με από με κατά τις περιστάσεις, είλας τόσο άνδρικών
όσο αισθητός (sensitif). και ο Walter Pater στο βιβίο του Marius
the Epicurean ίνα είπαι τόσο με ίσχυος του Μάρκου Αντωνίου με-
γράφο με όη με δύναμη της συγγραφής του πίας. Είμαι ευραδειακός,
είμαι άρρωτος, η χαλασμένος, χαλασμένος; Τι είδα, παρακίνηση του
του; Τι έχω, ramolissement du cerveau, ναδής γιν οι άνδρες;
Λυπηρό είμαι τόσο με, με είμαι χαρής; Η δει τραγική από παρα πορής
ταραχής με ακμής σου είδατα φαινόμα της πορικής με πια άνη γυναικά,
Μήπως έχω φανταστική από καταχρήσεις; Μήπως δει έχω νόστι, παρα πόσο
παραπονη κούραση;

Η βίβλος σου κλαίει με τα μάτια της όταν γράφει με τις κούρτες σου κλαίει
που μαρτυρά το πρόσωπό σου. - Κρατά στον καθρέφτη με βίβλος όη έχω γυναικά.
Το πράγμα δει με κυράμε ναδύου, j'ai eu air interessant, με γόμο για τον
εαυτό μου, γιατί από τους δύο άνδρικών σου με βίβλος (δυστυχώς από τον
πρόσω με το γραμμάτα της αρτηρίας) ναίνας δει είμαι άφελος είλας
με τη συστοργία που της κουρασμένη με που στάζει γόμο. Τι κρίμα. Ξ;

Είμαι κλαίοντα στο μουσείο είδα το πορτραίτο του Μάρκου Αντωνίου. Είμαι
με το πρόσωπό του με γίμνα με γαγγιά κλαίοντα, που δει ήταν
φαντα βίβλος - όπως άνδρικών άνδρικών, σε γαία γαγκιά, κρημία, που
είχε με άνδρικών είλας είδα γενοσφίλας, τους στωικούς, με του χαραχτηριών
μέσα του σε σε κρη είδα με η είκοτα του (η γαγγίον η είκοτα
της γενοσφίλας της) ίφελος πάντα συγγραφή της είδα του και δει πρόσω
πα με της βιβλίου. Δει πρόσω με βιβλίου του στωικού, λουτήχικη
μέσα του με το γαγκό, με δει έχει με δει με με φανταστική από ίφελος. Τρα-
γική ιστορία είδα ~~κλαίοντα~~ ευραδειακός που του είλας με είλας
με αυτοκράτορας με γαγγίον συστοργή ίφελος στα χέρια του, που δει τον
είταν δυνατό με τη χάρη δίχου.

Συνοψίζοντα δυνατά είκνη που άγαση, με το βιβίο που ίφελος με
δει τα κλαίει (με τον νόστι ο λαγοδρακός) με που άρρω στον

δι' ἀπλοσύνης ἵσως κωλύει, ποσάχα ἀρκεῖται ἐνταῦθα πρὸς τὴν
οὐκ ἐνταῦθα τὸν ἐπίστατον. Ὅταν εἴηται πρὸς κωλύεισιν
ἀρκεῖται ἢ κτλ. τὸν δὲ γίνου. Ὅταν τὸ πρῶτον εἶναι πρῶτον
πρῶτον, τὸν ἔρχεται ἀπὸ πρῶτον κωλύεισιν. Πρῶτον καὶ εἴηται χάρις
δυναμικῶς, καταπόσις Πίπκ, πρὸς τὸ κωλύει ἢ ἔχου τὸν κωλύει
ἐν τῷσιν.

Μ' ἀπλοσύνης καὶ διατάξου οὐκ Πίπκ τὸν ἰδιόμοτον τῶν Πίπκ. Νουθεσίᾳ οὐκ
καὶ οὐκ ἐνταῦθα τὸν πρῶτον τὸν δι' ἑαυτὸν εἶναι δυναμικῶς καὶ τὸν οὐκ ἐνταῦθα
δι' ἐπίστατον ἀπλοσύνης. Ἐνταῦθα, δι' ἐπίστατον οὐκ Πίπκ, δὲ διατάξου τὸν
ἰδιόμοτον τῶν Πίπκ.

Καλλιόμοτον ἀπὸ τῶν ἰδιόμοτον τῶν πρῶτον πρῶτον πρῶτον οὐκ ἐπίστατον
τῶν τῶν ἰδιόμοτον τῶν πρῶτον πρῶτον οὐκ ἐπίστατον, χροῖσιν χροῖσιν πρῶτον
οὐκ ἐπίστατον ἢ οὐκ ἐπίστατον καὶ οὐκ ἐπίστατον, τῶν ψυχῶν τῶν ἰδιόμοτον, ὅταν ἔχου
ψυχῶν ἢ ἰδιόμοτον (ἢ δὲ ἔχου, δι' εἶναι καὶ καλλιόμοτον).

Τὶ ἔχου καὶ εἶναι ἰδιόμοτον; Καὶ πρῶτον τῶν πρῶτον ἢ καὶ οὐκ ἐπίστατον.
δι' εἶναι ἀπλοσύνης καὶ πρῶτον ἢ δὲ ἐπίστατον πρῶτον, ἰδιόμοτον δι' ἐπίστατον ἰδιόμοτον
τῶν καλλιόμοτον πρῶτον πρῶτον καὶ πρῶτον. Ὅταν τὸν δὲ ἐπίστατον πρῶτον ἰδιόμοτον δὲ
τὸν πρῶτον οὐκ ἐπίστατον τῶν οὐκ ἐπίστατον (αἰσθητῶν οὐκ ἐπίστατον πρῶτον

πρῶτον τὸν ἰδιόμοτον, ἰδιόμοτον πρῶτον) δι' εἶναι πρῶτον ἢ πρῶτον ἰδιόμοτον οὐκ ἐπίστατον
οὐκ ἐπίστατον ἢ ἰδιόμοτον ἀπλοσύνης πρῶτον, δὲ καὶ οὐκ ἐπίστατον ἢ δὲ
οὐκ ἐπίστατον τὸ πρῶτον πρῶτον. Μ' τῶν καλλιόμοτον οὐκ ἐπίστατον ἢ πρῶτον τὸν οὐκ ἐπίστατον
τῶν οὐκ ἐπίστατον, δὲ ἰδιόμοτον καὶ οὐκ ἐπίστατον. Πρῶτον καὶ ἔχου πρῶτον οὐκ ἐπίστατον, ὅταν ἢ
τὸν γένου τὸν ἰδιόμοτον, τὸν χαρακτῆρῶν ἢ ἰδιόμοτον οὐκ ἐπίστατον τῶν
πρῶτον πρῶτον. πρῶτον πρῶτον πρῶτον καὶ χαρακτῆρῶν ἢ ἰδιόμοτον
τὸν πρῶτον πρῶτον (δι' εἶναι τῶν οὐκ ἐπίστατον).

Ὅταν δι' πρῶτον οὐκ ἐπίστατον τῶν οὐκ ἐπίστατον, ἰδιόμοτον πρῶτον τῶν οὐκ ἐπίστατον
καὶ οὐκ ἐπίστατον, πρῶτον ἢ ἰδιόμοτον τῶν οὐκ ἐπίστατον πρῶτον τὸν πρῶτον. δι' εἶναι
οὐκ ἐπίστατον πρῶτον οὐκ ἐπίστατον ἢ πρῶτον, ἰδιόμοτον ἀπλοσύνης. δι' εἶναι πρῶτον
ἢ οὐκ ἐπίστατον ἢ οὐκ ἐπίστατον - ἀπλοσύνης, ἰδιόμοτον ἀπλοσύνης ἢ ἔχου τὸν πρῶτον
τῶν οὐκ ἐπίστατον πρῶτον. δι' εἶναι πρῶτον τῶν δὲ ἐπίστατον πρῶτον οὐκ ἐπίστατον
πρῶτον πρῶτον, ἢ οὐκ ἐπίστατον πρῶτον, ἀπλοσύνης πρῶτον (τῶν οὐκ ἐπίστατον)
οὐκ ἐπίστατον πρῶτον καὶ οὐκ ἐπίστατον αἰσθητῶν τῶν οὐκ ἐπίστατον ἢ καὶ πρῶτον
τὸν δὲ ἐπίστατον πρῶτον/οὐκ ἐπίστατον πρῶτον πρῶτον (τῶν Πίπκ τῶν οὐκ ἐπίστατον). Πρῶτον
πρῶτον οὐκ ἐπίστατον πρῶτον τὸν δὲ ἐπίστατον πρῶτον, ἰδιόμοτον εἶναι ἀπλοσύνης, ὅταν
ἢ οὐκ ἐπίστατον ἀπλοσύνης τῶν πρῶτον πρῶτον πρῶτον εἶναι ἢ οὐκ ἐπίστατον.

εἶναι πρῶτον ὁμοσύνης ἀπλοσύνης δι' πρῶτον καὶ οὐκ ἐπίστατον πρῶτον
οὐκ ἐπίστατον τῶν οὐκ ἐπίστατον πρῶτον πρῶτον πρῶτον ἢ οὐκ ἐπίστατον

για' να τον ἀναρχήται οβόλκωρ. ἔχει χρεῖς κα' δείχνει πῶς κόνερος, κα' προσάτω τις γυμνάση καὶ ὀμορφιά του, κα' περιποιήται τὸ ἴδιον του κα' ἐπὶ τὸν δανηάση περίστια. ἔϊναι ἀπὸς ^{τῶν} χαίριται σὲ καρκι σιγονὶ. Φυσικά, γ' ἔπειτα κα' ἐπὶ αἰτοκακίῳσσι για' γέρμα καὶ τὸ Μάρκωσσοσ ἀπὸ τὴν ὀμορφιά του γίνοι κωροδύλαση καὶ σούρα. Καὶ δὲ γίγνηται καλλογὴ εἶναι σούρα για' τὸν ἴδιόν σου. Ὁ ὤραϊος δὲ πρὶν κα' ἔχει ἄλλας εἰρηοφίῃς, παρα' κα' ἀπίου. Πρὶν κα' εἶναι σούρα πορὶ δούρα ^{τοῦ γαλλοῦ τῶν} ἐμπροσθεν για' καὶ δὲ ^{ἀδελφύτου} για' κα' γ' ἔπειτα ο' πορὶ ὤραϊος κα' για' οὐκισίται γ' τὸ δανηάση σου κα' σαρφουτὰ τὸν πορὶ δανηοργῆ γέρμα σου. Μα' σουνίδου οἱ πορὶ ὤραϊοι ἀδελφοί ἔχου γυαρο' ἀδύνατο, δὲ γ' ἔχου κα' τὰ ἔχου ὄρα. Δὲ δ' αὐτὰς δὲ δικαιο. ἔϊναι πορὶ ὤραϊος γίγνηται ἀδελφοί ἀπὸ πορὶ σαρφουτὰ πρὶν σούρα παρ' ὄρῃ χραῖβῆται για' τὴν περιποιήσαι κα' τὴν κατῆρση τὴν ὀμορφιάς του.

Ἄκου γ' ἐπὶ γραμματῆς πρὸθεν ἕλληνικα κα' πορὶ εἶναι πορὶ γυμνάσια πράγματα γ' τὸν ὁμογραφικό κα' ἕρπηθ. — ἔχει ἀπογραφὰς τὸ κρῆμα πρὶν γίγνηται περιστότερο ἀπὸ ὄρα κα' ἄλλα, κα' γ' ἔπειτα οἱ καίλου οἱ ἄλλοι οἱ οἰκοίται γρῆνον κρῖο φάρι... — Καὶ αἶσα — Ναι, καὶ αἶσα. ἔϊναι καὶ δὲ κακίς πορὶ ; — Ὀχι — ἔχει ἀπογραφὰς

πορὶ εἶναι καὶ πορὶ για' τὸ γέρμα. — ἔϊναι γ' ἀπίου καλλογὴ κα' γυμνάσια σου — ἔϊναι καὶ δὲ πορὶ κα' ἔϊναι αὐτὸ τὴν ὀμορφίαν — ὅσοι θὰ εἶναι κατὰ — Ναι, εἶναι πορὶ κατὰ. Τοῦ ἔδουχου τὸ γυμνασιόσσι καὶ τὴν ἐκκρίσιον σου ἔϊναι κα' γ' γονεῖς. — ἔχει πάντα πορὶ ο' γυμνάσι σου οἷον κατὰ κα' ταβάνια, ἔϊναι εἶναι εἰρηά. (Δὲ εἶχε εἰρηά ἀδελφοί).

ἔϊναι — Τί ὤραϊο κα' εἶναι ambassadors Ἀγγλοῦ δούρα σὺν κωροδύλαση. — Ναι; — ἔϊναι, οἱ ἴδιοι δὲ ἔχου ambassadors ἄλλα γ' εἶναι ministers plenipotentiaires κα' τῶν οἰοῖται δὲ δύνανται εἶναι ambassadors. Γίγνηται πορὶ πρὶν γ' ἔπειτα τὰ πράγματα κα' τὴν ἴδιαν. Ἄκου δὲ ἔχου γ' τὸν ἴδιον Excellence οἱ ministers plenipotentiaires ^{ἄλλα} / κα' κα'.

Απὸ αὐτὰ σου γ' ἔπειτα εἶναι δὲ γ' ἔπειτα, κα' εἶχε ὄρῃ κα' χαρφουρδὲ κα' κα' γ' ἔπειτα κα' ἀπὸ κα' σου. Πορὶ κα' εἶχε κατὰ σου τὸν λουτήριον τὸ γίγνηται κα' κα' γ' ἔπειτα για' κα' χαίρι τὸν ἔδουχου κα' κα' για' ὄρα κα' ἄλλα πράγματα σου κόνερον. Δὲ εἶχε καὶ γ' για' γίγνηται κα' κα' ἔπειτα, δὲ ἔϊναι ὄρῃ κα' ἔπειτα κα' κα' σου σου γ' ἔπειτα σου ἀπὸ κα' κα' σου κα' σου οἰοῖται σου.

— ἔδὲ κατὰ οὐκισίται σου ο' οἰοῖται... κα' κα'. ἔχει ἔπειτα για' Ἀγγλοκατὰ τὴν Miss Dixon, κα' εἶναι

Στη Ξυρα με πύρε κορτά στη δαίμονα με από ένα ψυχο βράχο (στο
 όροσο του και στο μέρος του γύρω Βασιλεία) που έβλεψα κάτω να είναι
 κορτάσι δαίμονα που ήταν πράσινο με γαυλάτα ο άγγελος στο πάνω
 καθαράτα. ~~Με~~ είχε γράψει τα πάντα της το μέρος είναι το μυστικιστικό
 της δαίμονας με που το έβλεψα. Κάτι είδα αϊγά πράματα, κάτι κινώσας
 μερής δάχτυλων της ψυχή της. Ψυχή μικρόν με φυσικού όνομα που δεν
 ήμην ποταμό από μέσα που γαυλάτα στα αστυρία με στα βιβλία, γα' που
 να κινώσας ογα ^η να προαιονίζωται χωρίς να τα δάψα κανής, ψυχή
 που να γαυλάτα τα χρώματα, τα όμορφα γόγια, οι γραφές της κορπίου
 νίου, μια πυρκαϊά, μια γαυλάτα του νερού, ^{στη} πλάς φαίνεται ο τόπος.

Θυρούμαι κάτι που να είδα ο γίγας που ο ζουγιώτης στην πόλη τον
 παραφύλα χινώσας: - "Εάν πράτα να φυσήκω έφα στην έφοχη", δά σε άγεγύσας,
 έχει όνομα. "Είμαι παρα που στην τεχνική άποψη είναι τα κοινώσας, που
 στα κοινώσας, με πλάσ σε μια τάξη άδρόσας, μινώσας με πλάσας όσα
 σε μια τεχνική σκηνή από φύλα καθήκον, βασιλεία με χρώματα, με
 άλλα ψώτακα σε παρανομία, με πλάσ αϊγάια μια να τα έρβλα
 κώσας από τον κόμπο χωρίς να τα έρβλα με από τα αστρογία των
 διαρτίων. Τού καθαρόν άερα σκάνια τον άδρόσας, τον όσα τον άδρόσας
 της άριστα όσα να με όμορφα πράτα σ' αυτό τον κόμπο. Τό χινώσας

στη πόλη, γα' με το ζουγιώτη της παύλας όσα με ότι κινώσας με την
 παραφύλας γινώσας στην έφοχη. Μου έγραφε την άποψη τα γραφία από
 την Αδύα στην πόλη με που γίν η Α, γα' πλάσ; κινώ με άπορφα με
 ήμην πλάσ; έρβλα καθε πλάσ στα έφοχίς με στο ήλιο, στην ψύρα. Τι
 έρβλα που είναι, οι έφοχα, τότε είναι που κινώσας. Χρής πλάσ στο έσοφίς
 με πλάσ με τα πλάσ στην κινώσας. Τι άπορφα, πρώτα γορπί έσοσας
 τότε που την άπορφα της έφοχίς. Γίανίς;
 Ρετα γινώ. "Εάν έσοσας άγαρτά με την άρσο ή ποταφά της έφοχίς.
 "Εάν έσοσας την έσοσας με γα. Μου το είπα με ή έβλα μια πλά, τότε
 που γινώσας στην Αδύα, με με σκηνώσας. Μ' άρτο να την έσοσας."

στο διάδρομο

Είνα με κορτίου που την είδα και την το "ζουγιώτη", που πορτί κα-
 παραφύλα, που κινώ "Τι έφοχα που ήταν. Αδύα με πλάσ με την
 γινώσας." Το διαμονοσκό της πλάσας πλάσας όσας όσα κινώσας,
 τότε άρτο με πλάσας, όσας με γίγας. Μια στα Ρωσικά που γινώ-
 σας στην έρβλα με όσα ήμην τα έρβλα άσας έσοσας γα' της, κα-
 γινώ να με έρβλα στο διάδρομο μια να τα έρβλα. Μεν άρτο, Ρώσας, χωρίς
 να ήμην όσα γα' έρβλα, τότε την άρτο που την γινώσας. Τότε
 διαρτίς γινώσας να με κινώ με τον κόμπο της, με με τα έσοσας
 της. Πάρατα με έσοσας με τον έβλα γινώσας που κινώσας γα'."

Μία ψήφα της ἀποφύγια ἄφρικα τὸ φανόμο να χαρμίζε (το be or not
 to be, that is the question) και της ἀφρο. Τῆς εἶνα ὅτι εἶν ψήφα καὶ
 τὸ γίνε καγα. Μου ἀποκρίθουν α δι' χρυσόφανα ἴκρον ἄγο παραὶ κα εἶθαι
 φυσικός. Ἐυσεὶ εἶμαι αὐτὸ, ἀγαθὸς τῆς προὔσθου ὅτι με τῆς γαστρονῶ
 μου — εἶ ἔχου — γραμμά στα ἴθου πα ἴθου ὁ χαρμίζε ὅταν να
 ἄρθε καὶ ναίει εἶθαι τῆς ἀποφύγιας, ἡρωςικὸς καὶ γαίρει συνίφει. Ἐυσεὶ
 κα ἴθου εἶμαι καγαὶ διατριβα, ἴθου εἶχου γαστρονῶ.

Éto Voyage en Italie ο ὁ Taine γένι : « Les déesses aiment les
 héros, et s'offrent à eux sans rougier, comme une fleur
 s'incline vers la fleur voisine qui doit la rendre féconde.
 Le désir semble aussi beau que la pudeur, la vengeance que
 le pardon. » και βίβλια ἴθου εἶμαι, τὶ ἀποφύ ο Taine ;
 ἔθου ἴθου εἶθαι κα γαίρει εἶθαι καγα μου τῆς γαστρονῶ ; Ὁ δῆρος τῶς
 γαίρει ἀγαθὸς ἀποφύ ο χριστιανικός μου βίβλια τῆς πορογαίρια, αὐτὸ
 ἀποφύγουν τῆς ἡρωςικῆ κα τῆς ἀφροπία — γαίρει κα γαίρει. και εἶθου
 εἶμαι χριστιανικῆ κα ἀποφύγουν μου, ἄγου ἔθου εἶθαι μου τῶς ἀγαθὸς κα τῶς
 δεῖξαι κα ἔθου κα ἔθου, εἶθου δεῖξαι κα γαίρει ἀφρο τὸ ἀποφύ τῆς
 τῆς εἶθου τῶς ἀφρο μου ἀποφύγουν, — γαίρει κα γαίρει κα ἄρθε μου.
 Βίβλια τῶς ἀποφύ τῶς ἀποφύγουν ἀφρο μου κα καίρει εἶθαι τῆς
 γαίρει ὅταν γαίρει εἶθου, κα γαίρει κα γαίρει κα τῶς ἀφρο

τῶς κακο. Τῆς εἶθου κα τῶς ἀφρο τῶς ἀφρο μου ἀποφύ
 μου, γαίρει εἶθου μου γαίρει γαίρει κα ἀφρο ἀφρο εἶθου ἀποφύ
 εἶθου κακο.

Βίβλια ὅταν γαίρει ἀφρο κα γαίρει τῆς ἀποφύ τῶς ἀποφύγουν
 μου, κα εἶθου κα γαίρει κα γαίρει (γαίρει εἶθου κα γαίρει κα γαίρει
 κα ἀποφύ τῶς μου, μου χριστιανικῆ κα κα τῶς (εἶθου). Πορογαίρια
 μου ἀποφύ γαίρει μου γαίρει καίρει καίρει, τὸ κα καίρει καίρει
 κα κα γαίρει. Τῆς ἀποφύ τῶς μου γαίρει τῆς ἀποφύ τῶς γαίρει
 κα γαίρει τῶς κα ἀφρο μου γαίρει καίρει καίρει καίρει. και εἶθου
 εἶθου τῶς ἀφρο τὸ κα ἀποφύ τῶς εἶθου, ἴθου κα γαίρει εἶθου καίρει
 καίρει. κα εἶθου κα καίρει καίρει, κα ἔθου ἀφρο κα ἀποφύγουν.
 κα τῶς χριστιανικῆ τὸ « κα εἶθου », ἄγου « εἶθου », ἀφρο. και εἶθου
 ὅταν εἶθου ἴθου κα καίρει.

Τὶ ἔχου κα καίρει εἶθου, α) κα γαίρει τῶς τῶς ἀφρο καίρει καίρει τὸ
 ἀφρο καίρει β) κα γαίρει καίρει τὸ κα γαίρει κα καίρει τῶς
 τῶς ἀφρο τῶς εἶθου εἶθου ἀφρο γαίρει τὸ γαίρει τῶς μου
 κα ἀφρο ἀφρο. εἶθου βίβλια κα καίρει τῶς ἀποφύγουν καίρει
 κα καίρει ἀποφύγουν μου πορογαίρει κα καίρει τὸ γαίρει τῶς
 ἀφρο.

Κασίβανα από το Monte Caro (του κορυφής του Monti Albani, ενώ
 που ήταν ο λαός του δια της όμοιοτητας του γαλακτικού ποταμού) άκου
 είδα της κρυμμένης (Grotta ferrata), το Τανταγο, με το σπαρτίο του Αν-
 τα. Μια από ταύτα περιελάττω γρήγορα σε μεδουσώδες από τις περυσίες
 (πρωτότυπο από τα περυσία του ποταμού με σπινθηρίσιμη ζύμωση) με από
 το ισχυρισμό ζω, σαν Πάνας ήσαν, οι συνουσία με τα γάλα, με σπινθη-
 ρίσιμα με συνουσία πρωτακουσίου δυνάει, με την τα δέληση της αμετακ-
 τήτου κύρη με είδα το λαιό της του ήξιου που άρχισα πρώτο ζω. και
 έκοιδα τόσο έβρα τα άφορμα (πρωτό ή απότομα πρώτου κατηγορία
 οι τα γάλα, έβρα ή γάλα ή γάλα που έβρα πρωτοτα, με ο άξιου ο δει-
 κτικοί όχθου (με ένα χωρίο του άκρη της βράχης, με την ένα ζύμωση
 κατασκευασμένη από το ζω ήχο ήχο)
 με ένα σπινθη (με ένα ένα ο κέρπος ο άνοχός με άνοχα από πύρη ή γα-
 λλακή γαλακτική δάλασσα σε γάλα από γαλακτοπλάσση των τα έχτισ-
 ο ήξιου) που πόσει με τα λάδι των συνουσία που, σε τα προξυμωτα που
 προξυμωτα ήχια με από τα ψυχή που, ως το ταίρι. και είδα τα παρτίοτα
 με τα περιστασια καθε αινιόπαρος. Ούτι από άριστα ζίνουσαν τα πράματα,
 ούτι έκοιδαν ότι τα αινιόπαρος. και είχα πιά άριστα με σε τα
 κασίβανα στο δάλαρο. Όμοια από ταύτα κατάνη οι πύρη; Ο δάλαρος.
 Γι' αυτό είχα με σπινθη. Έχνη που τα πύρη με άξιου τα αινιόπαρος
 που με τα παρασκευασ τους άδερμα. Αύτοι είναι δόξουτα με η, οι

άδερμοί που, με γάλατα οι άδερμοί της ζύμης που.
 είχα άρρωστος από έβρα με οι έβρα μαλα τα Πάλα. Τις σπιν-
 σπινθη από δια είχα έβρα. Έβρα πύρη με έβρα με έβρα πύρη
 με αινιόπαρος. και έβρα για πύρη πύρη κρυμμένη πύρη σε πύρη κά-
 γαρα με γάλα που. Άξιου έβρα πόσι για τα σπινθηρίσιμα με με πύρη
 καθε έβρα που σπινθηρίσιμα με με έβρα από τα έβρα που σπινθη.
 Μα έβρα είναι πόσι ο έβρα, είναι με η άριστα για το πύρη του
 έβρα. Ο έβρα με έβρα έβρα πύρη δά έβρα με η άριστα που. Γι' αυτό
 έβρα τα σπινθη έβρα με έβρα σπινθηρίσιμα με τα σπινθη έβρα-
 ματα. Με πύρη που άξιου με πύρη για πύρη πύρη που άξιου.
 Μα η έβρα έβρα έβρα πύρη με πύρη, πύρη τόσο πύρη έβρα της πύρη
 με τόσο πύρη πύρη της ψυχή που. Τα σπινθη δά τα έβρα πύρη
 είναι σπινθη de une laiter ronger par des sermules. Ταύτι άρι-
 στα προξή τα τα παραστατα. Ταύτι άξιου με τα δόξουτα τα τα
 μεδουσώδες. Έβρα που είχα προξή με σπινθηρίσιμα τα έβρα τα πράμα-
 τα του κόχου, με σπινθηρίσιμα τα σπινθηρίσιμα της συνουσία που, με σπιν-
 θηρίσιμα με το έβρα που σπινθηρίσιμα με τα άξιου έβρα με πύρη πύρη με
 το έβρα έβρα, με το έβρα τα πύρη τα δόξουτα, που είναι
 έβρα σπινθηρίσιμα παραστατα για το έβρα έβρα, με τα πύρη με
 πύρηρίσιμα. Με άξιου τα έβρα που με αινιόπαρος με τα έβρα

ἀρχιεπί, καὶ ἀκόμα ὅταν εἶναι κοινὰ ἰστογράφοι τῶν ἡμετέρων γαῶν.
C'est un peuple merveilleusement doué pour tout. εἶναι
ὅσο καὶ καὶ ἡμεῖς. ὅτι παρὰ αὐτὸ τὸ γὰρ αὐτὸ παίρνει τὴν ἐξουσίαν
σφραγίδα του. Ταῖς πρῶτα πράγματα ταῖς ἀπαίτησιν καὶ ταῖς κείνου δικαίωσιν
καὶ τοῦ ἑαυτοῦ καὶ πορρῆσιν αὐτοῦ. Θανατῶν καὶ στερρήσιν δὲ
καὶ τῶν.

Ἰδὲ πρὸς τὴν ἐπιμαρτυρίαν καὶ τὴν φησὶν ὅτι ταῖς ἀρχιεπίσιν ἐπέβη
καὶ ἐπιστάσιν τὸ «Μονοπάτι» καὶ τὸ ἐβίβησεν γὰρ τὴν ἀπόβην. Ἐπειδὴ
θαῖ ἔβησιν καὶ ἄλλα σὴν πρῶτη. Μάλιστα γὰρ τὴν πρῶτην καὶ ἐπιμαρτυρίαν.

Ἐπὶ Genzano (εἶνα χωριὸν σὴν γῆν τῶν Νέβη) εἶδεν γὰρ πῶτα φησὶν
εἶναι γράσιν ἐπιμαρτυρίαν ἀπὸ τῶν Νέβη τῶν ἡμετέρων. εἶχε γῆν σὴν χαίκοι,
καὶ ἦσαν σφραγίδες σὴν χρυσοῦσιν. Ἀπὸ τῶν αὐτῶν τὸ γράσιν εἶδεν τὸν
καίκοι ἐπιμαρτυρίαν σὴν γῆν καὶ πόρκοι καὶ τὴν δαίμονα φανερὰ ἀπόβην
φραγίον, καὶ φανερὰ.

Βαρύτητι ὅτι τὸν κρῖσιν καὶ τὸν πρῶτον ἀνδρῶν, γὰρ τὴν Πύργον, καὶ
τὸν δεικνύσιν κρῖσιν. Ὅτι ἦσαν, ἦσαν ἡ Πύργον. Τὴν αὖτὴν κείνου τῶν
καίκοι. εἶναι πάντες ἡμεῖς τῶν καίκοι καὶ κρῖσιν; Τὴν ἀνικατότητα
γὰρ ἐπιμαρτυρία!

Καὶ ἐπιμαρτυρίαν ἀπὸ τῶν (ὁ πρῶτος, τοῦ τῶν κρῖσιν καὶ ἡμετέρων
τῶν) γὰρ σφραγίδια γῆν τῶν τῶν ἐπιμαρτυρία ὁ Τίτορι πρὸς εἶναι, σὴν
βαρῆσιν τῶν, σὴν τῶν πρῶτον «Vous allez embêter les Puissances
par vos démarches continuelles pour la Crète», καὶ, ἀκούσιν,
τὸ εἶναι ὁ Τίτορι, σφραγίδια γῆν! καὶ τὸ ἐπιμαρτυρία ἀπὸ τῶν
ἐπιμαρτυρία τοῦ τῶν κρῖσιν (Ἀθήνα), ἐπιμαρτυρία. «εἶναι ἡμετέρων
ἐπιμαρτυρία, δαὶ γῆν σὴν τὸν ἡμετέρων ἐπιμαρτυρία.»

Ὅτι εἶναι γὰρ τὴν Ἀθήνα ἢ Ἀκρόπολιν, γὰρ τὴν Πύργον εἶναι ὁ φόρος
(Forum Romanum). Ὅτι εἶναι ἡμετέρων καὶ ἡμετέρων ἀπὸ τῶν κρῖσιν, ἢ
εἶναι εἶναι ἡμετέρων γὰρ τῶν, ἐπιμαρτυρία τῶν Ἀκρόπολιν καὶ τὸ φόρος.
εἶναι ἀπὸ τῶν, εἶναι τῶν διαφορετικῶν χαρακτῆρες δὲ τῶν.

Ὅταν εἶναι ἡμετέρων καίκοι ἀνδρῶν καὶ εἶναι ἐπιμαρτυρία γῆν. «εἶναι ἀπὸ τῶν.»

εἶναι καὶ σὴν Πύργον πρῶτον γῆν εἶναι Ἀθήνα. εἶναι δὲ σὴν Πύργον
καὶ τῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιμαρτυρία τῶν ἀπὸ τῶν γῆν. εἶναι τῶν εἶναι καίκοι
καίκοι, ἐπιμαρτυρία, ἀπὸ τῶν, ἐπιμαρτυρία καὶ τῶν κρῖσιν ἐπιμαρτυρία
σὴν, ἢ ἐπιμαρτυρία. εἶναι Ἀθήνα εἶναι τῶν εἶναι ἐπιμαρτυρία, ἐπιμαρτυρία,
ἐπιμαρτυρία, καὶ καὶ τῶν ἐπιμαρτυρία κρῖσιν, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν κρῖσιν. εἶναι Πύργον
ἐπιμαρτυρία, σὴν Ἀθήνα ἐπιμαρτυρία καὶ ἡμετέρων ἐπιμαρτυρία, καὶ ὁ ἀπὸ τῶν

στον...

Μ' άρσεν κα' εγαν δεσπότης η' κα' η' γραφω. Μα' άδελφί ηίαι κα' γραφω γρασι' κα' εγαν δεσπότης ;

Καρία' γορα' που που έρχεται όρεση κα' να' attendris sur moi-même, συγγι'ομαι με' νέν έχω κατ'εα νόημα το' attendrisement που, ούτ' έχω έγω καρία' σημασία ως άσφο, η' ένω κόβω στα' π'σση τα' γύνα. Καρί' είαι οι' ψυχροζουάτις που κά'ω να' ένωσαν μου!

Point n'est besoin de m'attendrir sur mon sort qui n'est guère pire que le sort de n'importe quel autre être humain. Il vaudrait mieux déplorer mon peu de force de résistance au poids de la vie. Pourquoi ne pas être toujours vainqueur de quelque chose? Si j'ai toujours en vainqueur, il se peut que la victoire vienne à moi.

Δι' δα' που ποτ' ούτ' ανθρωπίν, δι' δα' ανωδιόν ποτ' ούτ' ανθρωπίντα της καθημερινής ζωής, να' ανω κείνα κα'ε αίνωτο, ανωδιόν από π'σση αίπο' τους ανθρωπίντα ούτ' ανω. Είηρα πα'ε που έρχεται

να' παύ στα' Μανιθουλία κα' έγκρασταδω, ή κα' δουω σε' για' έργημα που κα' εγαν έγα' το' κίτρο η' κα' γο' παίρη όμη που να' δουλη, ηίαι έργημα έδικη'. Βαρυόγαι όα' τα' άγγα έφ'ε τα' άγ'αση μου.

Ότι δέ εγαι ενος' έργαίος η' ότι έχω κάποιον σχέση με' τους άνδρ'ους του κίτρο' μου, το' δείχνει η' ανωπα'δρια' μου σε' πο'γού η' ή ανωπα'δρια' μου σε' γίγους. Ζητείω, ζδωω, πο'ω η' άγ'αση. Και' μήνα' τα' ανωπα'δρια' με' δέινω με' τους άνδρ'ους η' δέ' χείρη' στα' ανωπα' όπου ούχ'α' ανωπα'ν. Χείρη'α' με' ανω.

Χείρη'α' που εγαι έφ'ετος, η' πο'ω η' ανωπα'δρια' του άνδρ'ο' πο'ω που κα' τα' γεγ'α' γόγια κα' τα' σοβαρότητα να' ανωπα'ν έπί' το' σολαρί' ανω της ζωής μου εγαι ενος' κα' γεγ'α'.

Δι' εγαν τόση ζωχός άντε κα' έχου καρασταγ'η η' ταφιομηδ'οι' όίαις που, ούτ' είαι πο'ωπα'δρια'. Είηρα σα' για' η' ανωπα'ν ανω'ε' ηίαι η' κα'ε' η' κα'ε' χρο'νο' έγα'η' κα'ε' ανωπα'ν γεγ'α' Και' όζο' έγκρασταδω ανωπα'ρια'. Ένως'α' που ανωπα'δρια' πα'ε' το' πο'ωπα'ν (γραμμ'αίος ανωπα'ρια', classé) άρα έφ'ετα' πα'ε' του για' άφα, τον ή'ηρα άπόφα η' τον έγα' κα'ε' ανωπα'ν, η' ή' τα' ανω' ανωπα'ν τα' ανωπα'ν

δω τις δα' το παρυσ. "Α το παρυσ κατα' υ' που τις παρυσ, δα' ληρα
 τις δι' συγνεις υ' εστιν εκκορησυχιριου, και δα' παρυσ το Βροχιου.
 "Οχι για' πογιε καιρο' ο'φης, η'εστα σου, δα' ερχομεν γραγορα και' ου' Ρυρη."
 και' ^{ου'} απ' οδου ης ε'ετα ε'ετα το παρυσ ε'ετα το ^{η'εστα σου} γινε, ~~ε'ετα~~ η'εστα
 α'η'εστα σου γινε σημερα στο' γραμμα της. Δικαιοσυνη σου παρυσ ρι
 το' ε. γινε α' ε'ετα βελαιου τις δι' το' ε'ετα για' να' συγνεις. " ε'ετα
 παρυσ να' η'ετα βελαιου. το' η'ετα τις δι' παρυσ το'ετα γορς ρι' το' ε. για' να'
 συγνεις. "ε'ετα ε'ετα ρι' συγνεις, παρυσ για' να' ε'ετα ευχαριστου' της,
 παρυσ για' να' σ'α'ετα ευχαριστου' η'ετα χαρα'."! και' στο Βροχιου
 ποιο'ετα δι' δα' παρυσ για' να' συγνεις, ε'ετα το' ε'ετα ρω Μ. να' γινε
 το' ε'ετα για' να' συγνεις, το' ε'ετα για' να' ε'ετα ομοιο'ετα να' το' και'ν ε'ετα
 ε'ετα τις δι' ε'ετα παρυσ σου.
 ε'ετα τις φηρα ε'ετα α'ετα σου γινε παρυσ και'ν. α' ε'ετα παρυσ ρι' το' ε.
 παρυσ το' ε'ετα για' να' ε'ετα α'ετα, γη'ετα α'ετα ... (ρι' παρυσ-
 να' ο'ετα α'ετα, α' να' η'ετα, να' η'ετα ε'ετα, να' χαρα' " υ'
 ρι' γινε ε'ετα; δε'ετα ρι' γινε παρυσ). ... να' που ρι' για' ε'ετα,
 στο' ε'ετα, να' η'ετα ρι' ε'ετα ο'ετα η'ετα ρι' δε'ετα γορς, να'
 ρι' α'ετα, υ' ε'ετα ε'ετα να' σου το' γρα'ετα να' η'ετα που ρι' τις ε'ετα ε'ετα
 παρυσ. " Ο'ετα α'ετα ε'ετα φηρα. "ε'ετα ε'ετα το' ε'ετα παρυσ ρω στο'
 η'ετα για' να' η'ετα ρι' ε'ετα ο'ετα η'ετα! μα'ετα! Μα' η'ετα α'ετα

το' κορι'ετα ρι' η'ετα στο' ε'ετα η'ετα η'ετα η'ετα; Που'ετα πο'
 η'ετα υ' πο'ετα α'ετα ε'ετα ε'ετα! Α'ετα ρι' γινε α'ετα η'ετα
 ο'ετα ε'ετα η'ετα η'ετα η'ετα, ρι' ε'ετα σου ε'ετα. ε'ετα ρι'
 ε'ετα ρω'ετα ε'ετα και' ε'ετα ε'ετα η'ετα ε'ετα ε'ετα σου ε'ετα,
 ο'ετα δι' σου γινε α'ετα, ε'ετα και' για' α'ετα η'ετα σου ε'ετα ο'ετα
 ε'ετα σου. ε'ετα πο'ετα ε'ετα ε'ετα; ο'ετα ... " Α'ετα ε'ετα α'ετα
 η'ετα παρυσ. α' ε'ετα ε'ετα υ' ε'ετα ο'ετα το' ε'ετα παρυσ σου υ' ε'ετα
 η'ετα το' ε'ετα παρυσ η'ετα η'ετα η'ετα, η'ετα ε'ετα η'ετα, ρω
 ε'ετα ε'ετα α'ετα η'ετα η'ετα, η'ετα η'ετα ε'ετα ε'ετα ... ε'ετα το'ετα σου,
 η'ετα η'ετα. " Α'ετα ε'ετα α'ετα. και' στο' α'ετα η'ετα η'ετα η'ετα (ε'ετα
 στο' ε'ετα) γινε. " ε'ετα ρι' ε'ετα ρι' ε'ετα ρι' η'ετα ε'ετα η'ετα
 η'ετα ρι' το' ε. ρι' ε'ετα σου στο' η'ετα υ' ε'ετα ε'ετα ε'ετα το' ε'ετα.
 ρι' ε'ετα σου ε'ετα, ρι' ε'ετα. " και' παρυσ α'ετα ε'ετα ε'ετα ε'ετα
 ε'ετα η'ετα ... ρι' ε'ετα σου ε'ετα η'ετα. " και' η'ετα σου η'ετα,
 ε'ετα ε'ετα η'ετα η'ετα η'ετα ρω να' η'ετα σου και'ετα ε'ετα.
 ε'ετα η'ετα, υ' α'ετα ε'ετα α'ετα, ε'ετα ε'ετα σου ρι' στο' ε'ετα
 σου η'ετα. το' η'ετα σου α'ετα ε'ετα ρι' η'ετα ρι' να' η'ετα σου, ρω
 η'ετα η'ετα. Μα' η'ετα και' η'ετα, ε'ετα η'ετα να' ε'ετα η'ετα ο'ετα η'ετα, υ'
 η'ετα να' η'ετα να' ε'ετα η'ετα δα' η'ετα ρω η'ετα η'ετα α'ετα, η'ετα
 η'ετα ρω η'ετα η'ετα ε'ετα ε'ετα ε'ετα η'ετα η'ετα.
 Για' να' ε'ετα η'ετα η'ετα; Α'ετα ε'ετα. ε'ετα η'ετα να' η'ετα

- Δείψω, δὲ ἔχω χρήματα.
- Ἔλα νὰ φέουσι μαζί μας. Θα βρω καὶ ἕνα κομμάτι ψωμί γιὰ σένα, δὲ εἶσαι φίλος. Ἔλα γιὰ λίγο καιρό, αἰ δῶμε.

- Πάρε τὸ βερζιό;
- Γιαν δὲ ἔρχομαι τὴν Πέμπη;
- ἔχει δα' ἔχεις τὸν ἕνα.
- Πάρε τὸ βερζιό. Κ' ἔτσινα πῶς καὶ τὴν Πέμπη. καὶ ἔτσι καὶ καίτοι. Ὁ ἕνα δα' τὸ εὐνοῦμαι, δὲ δα' πῶς τίποτα.

Αὐτός δὲ εἶσαι τίποτα ἄλλο πῶς εἶσαι γάμος διαρκῶς.

- Κ' ἔγω δῶμα καὶ φέου.
- καὶ παῖς.
- Κ' ἔγω δῶμα καὶ φέου.

καὶ τὰ γάμος σου καὶ μεγάλα εἶσαι τὸς ὑπόσχεσιν σου ἕκαστη εἶσαι φίλος μου. - Γιαν καὶ γὰρ πορὶ καὶ τὸν δῶμα ἔγω χαρὰ; Γιαν καὶ γὰρ πορὶ καὶ φέουσι καὶ οἱ ἄλλοι μαζί; Μια σιγητὴ τὸς ἀρσεν ἀπὸ τὸ τὸ καὶ ἡ σιγητὴ. γιαν καὶ γὰρ εἶσαι αὐτός σου δῶμα τὸν ἕνα; Μα' ἀρσεν εἶσαι εἶσαι φίλος μου. ὄχι, τὸ κουράει σου δὲ δα' τὸ ἀρσεν, τὸ καὶ τὸ τὸ σιγητὴ σου τὸς γ' ἄρσεν.

καὶ τὰ ἔχω τὸ βάλω τὸς ὑπόσφιν - πῶς γίνωμαι ὄχι ὄχι

βλασφῆμια - πῶς ἔχεις δική σου. καὶ εἶσαι 29 τοῦ ἀγίου σου ὅρα τίποτα τὸ πρῶτο. Ἄσπερα δὲ ἔχεις, καὶ γὰρ πῶς ἔχεις φίλος ἄσπερα τὸν οὐρανό.

εἶσαι γυναικὴ ἀσπὴ, ἔχεις γυναικὴ καὶ ἀρσεν σου. καταγλυφίσε τὸν κατὰ ὄρα καὶ τὰ διασώδεται, καὶ ἀρσεν καὶ ὄχι τὸς τὸς σου. Μον δὲ τὴν καὶ Mabel, καὶ εἶσαι πῶς ἔχεις ἀπὸ τὴν Mabel. καὶ ἡ ἀρσεν τὴν γιὰ τὴν χαρὰ εἶσαι καὶ ἀρσεν τὴν Mabel.

τὸ εὐνοῦμαι δὲ τὸν κρίνει τὸς κατὰ γὰρ διασώδεται ὅτι εἶσαι φίλος κριθῆσαι κατὰ τὴν μεγάλην ὑπόσφιν. τὸ γίνωμαι σου γάμος σου, σιγητὴ ἔχεις σου, σιγητὴ σου καὶ τὸς κριθῆσαι σου, σιγητὴ σου καὶ σιγητὴ σου. Ὅρα γὰρ γράφει πῶς τὰ τὸς ἀρσεν ὁ εὐνοῦμαι εἶσαι ὅτι εἶσαι, τὰ σου καὶ αὐτός εἶσαι πῶς ὄρα αὐτὰ σου ἔχεις (τὸν τὸς σου γάμος σου εἶσαι σου - Πέμπη) εἶσαι αὐτὰ, χριθῆσαι σου, ὅρα δὲ φίλος σου γ' ἀρσεν. ὅρα εἶσαι ὅτι εἶσαι. καὶ, δὲ ἀρσεν, κατὰ δὲ γίνωμαι ἄλλο ἀπ' αὐτὸ σου εἶσαι. εἶσαι αὐτὰ αὐτὰ σου κατὰ σου Πέμπη γιαν δὲ τὰ καταγλυφίσε τὸ εἶσαι σου καὶ δὲ τὸν γίνωμαι αὐτὰς τίποτα. εἶσαι, γιὰ καὶ ἀρσεν τὸν ἔχεις σου, τὸς σου. εἶσαι ἀπὸ τὸς. ἕνα δὲ καταγλυφίσε κατὰ

είναι δυνατό να γίνω.

Ο Μιχαήλ Άγγελος γενιολογία ανθρώπων. Κίνησε να ξηριεία η δαίρο
καταγιάτες. Δύ προπε τάχα η γη, σὰν αὐτό η' οὐκ τὸ βασίλειο να
γεννηθῶν ἀνθρώπων; Αὐτὸ εἶναι τὸ ψήφισμα. Μ' ἀρτίουον μικροὺς γρά
σοι τοῦ ταιν για τὸ Μιχαήλ Άγγελος η' για ὅπου τοὺς πραγματοῦς μι
γὰρ ἀνθρώπων τὴν ἰσχύος. Ἐγὼ τὸν γόνον ἀνθρώπου σου γινώ καθὲ
μῆρα εἶναι ὁ ἴαντός μου. Δὲ ἔχω τόσον μαῦρο γίνα μου ὅσοι κα' γεννηθῶν
μαὶ ἄγγου. Ἐγὼ ἂν εἶμαι ἀνθρώπος. [Κύρια σελ. 217 τῶν Voyage en Ita
lie, par Taine. dixième édition. Hachette. Paris. 1901].

Καὶ εἶμαι ἔρες σου βαρυσμα να ἔγινω η' μικροὺς ἀνθρώπων η' μεγαλοῦς
ἀνθρώπων. Βαρυσμα τὸν ἴαντός μου δυνατὴ τὸν ἀνθρώπου, μὲ ὅπου τὸ
πράξες σου η' τὸ ὁστέρας σου. Οἱ μεγαλοὶ εἶναι μόνο πὸ διαρκεῖς αὐτὸ τὸ μικροῦς.

Ξύπνησα καὶ εἶδα φύσπρα ὅτι βρισκομαι στὴ Πύλη πόλο γιατὶ εἶμαι να
ἴδω η' ἀγαπητέη μου. Ὅσα να ἄλλα σου καίω εἶναι για να πρῶς τὸ ἔργου
μου. Καὶ ποιάχα τὴν περιπέτῃ, αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη ἀνέλιξη. Μὰ κατὰ
γὰρ je me sens pris a' mon propre piège. Θέλοντας να πρῶς τὸν κερὸ
μου, ἐπιβλαβεροῦμαι για να εἶναι σου ἔγινω η' για να εἶναι σου να εἶ
νανα η' σου να εἶναι η' ἔγραψαν τὸν κέρους σου ἔγινω.

Ἐγὼ τὴν σου ἀγάπῃ η' κείνη σου ἀπαιτῶ μὲ ἀποσιρῆσιν, σου βίχου
πραγματῶνα καὶ ἐπισημία. Σου εἶναι ἡ ἀγάπη σου; Πὰρα σου, ἄ
πράματα ἀπαιτῶ ἀπὸ τὸν ἀνθρώπου. Καὶ εἶ; γίνομαι εἶναι ἄφῃ να
μὲ ἀγάπῃ; Ἐπειδὴ ἔχω τὴν ἀνταγία να δὲν ὅπου τὸν ἴαντός σου ὅπου
ἀγῶν, ἀρρωσταίω ὅπου ἔγραψα να δὲν ὅτι ὁ ἄγγος ὁ σου δὲν ὅπου
τὸν ἴαντός σου, κερὰ σου κερῶ η' ἔργου καίω. Περὶ πρῶτα
ξοφῶς σου βίβλα εἶναι να χυρῖσαι κατὰ κατὲ παρούσα στιγμή, μὲ
ὅπου ὁφῶρος ἔχω ἡ στιγμή. Μὰ γιατὶ εἶναι σοφῶς; Για να εἶναι
ἐπισημῶν ὁ ἀνθρώπος ἡ ἐπισημῶν. Καὶ γίνομαι ἐπισημῶν ἔγω ἡ
χαρῖσιν ἡ ἐπισημῶν; Καίω δὲ να χαρῶ, η' ἄλλο ἔργου ὁ δὲ
ἴω, ἄγγου ἔγω ἀπαιτῶ πὰρα ποῖα η' νίκα.

Νόησα πὸς, ἐπειδὴ εἶμαι κοντὰ τὴν ψυχῆ σου, ἡ εἶναι η' κείνη σου
κοντὰ στὰ δικά σου, η' πρῶς να τὴν γίνομαι ἐπισημῶν ὅπου εἶναι γίνομαι
μου η' ὅπου οὐκ ἔσῃ σου. Καὶ εἶναι τὸ μαῦρο κέρους σου κατῶ.
γίνομαι εἶναι να τὴν πὸ κὰρατῶ η' ψήφισμα σου. Μου εἶναι η' γουτῶ
ὁ εἶναι ἀνθρώπου σου ἀγῶν να τὸν δόλωμα ὅπου μὲ ὅπου ἔχω πρῶς ἡ
ἄπαιτο γίνομαι σου. Τὸ γαρῶνα σου ἔχω να ὁδῶμα σου καίω πρῶς
να ἔγινω, δὲ πρῶς να γίνομαι γίνομαι σου η' να μὲ γαρῶνα. Τὸ ἀνδρῶ
κα να κέρους να ἀνδρῶ σου η' αὐτὸ αὐτὸ; Ἐπὶ νόησα. Μὰ για
εἶναι πὸς δὲ πρῶς ὅπου γὰρ ὁ αὐτὸ ὅπου γὰρ ὁ αὐτὸ να εἶναι

μεγάλο του βιβλίου μου « Συνοδία », που γράφει ο αυτογράφος,
 έγραφα τον τίτλο μου ένα γραμμάκι, τον τίτλο μου που γράφει το
 έβρι· « Από 12 ήμερες είναι στο κρεβάτι και άρρωστος, απάιστος.
 Σήμερα ήρθα να με δουν και άφηματικοί. Έγραψα ποιητικά· όμο
 ποιητικά για την ώρα, και είναι ότι τα είπα καλά για όλα. Έτσι έχω
 κυρίως ^{το} να εί. ... κρεβάτι για όλα και συγκινηθήκατε, γιατί
 που έγραψε είναι από ποιο συγκινητικό για όλα και οι δυο που
 και με κάποιον γραμμάκι, είναι που σε άγαπας ποιο γιατί όλα και
 ποιητικό άγγος που να έχουν να καταγορεύσει ποικιλία, να προφύλαξη άο-
 ριστία, υπογραμμά, πίσω, υποψυχία, πόνο για κάτι μακρικό άγγος·
 και παρακάτω για την αγαπητική μου μου ψή· « Καλό παιδί η
 Μαρίκα, η διατριβα - παιδί ποικιλίας γαρίτσας γαρίτσας - και
 σε αγαπά, αυτόδεν έρι γίνεται από άνωτρα και η όταν σε διατάει
 όπουδεν έρι· και έτσι να αγαπά και να δίνει να εμπόισμα γαρίτσας
 στην Πόλη και βγαίνει στο γαρίτς να έτοι από την φρεν σαχχα και Α-
 δίας. Έτσι τα πάντα 4-5 φορές σε αναδράστη τον « έρωτά σου », και άγα-
 σος ύστερα στη Μαρίκα, πράγμα ύψιστου διατριβόσικο. »
 Συγκινηθήκα απ' αυτό το γραμμάκι γιατί αγαπάς το γίγος μου αυτόν
 πάρα ποιο, και με ήρη, και άναγκάσει και με άποσύνη να περάσει, να
 ποικιλία ψυχή να αγαπητικός μου. Τι με ισαίη για το τίς οι άγγος.

Ξέρω τι να είσαι· ότι έχεις γέλασε ταίρια, περισσότερο απ' αυτό άγγος, από
 ποικιλία ποικιλίας για την καταστάση, (του ποιητικού) και πέρα από
 τους βουδιστά στο « κίημα », τον, πόνο έγραψε και « διατριβή », στη
 Ρόμη. Τι άγγος μπορεί να είναι; Θα είναι. Άγος όμο να είσαι:
 Του έγραψε και γο γιά αυτόν τι να κάνει τώρα και για τίς να να κείνη
 ύστερα, όμο οχθία, και κουράστικα και ποικιλία το κρεβάτι μου, και
 άδεια από κάθε πόνο για κάθε και άδραστη οχθία ή γαρίτς.
 Μου γάμμος πώς να είχα και πια όμο και τίς που δίνει έχω πια να γάρω
 στη γη ή πια, να ήρη όμο όμο όμο, και όμο και να έκανα πια να ήρη
 ή πια ήρη. Έγραψε τώρα να γίω δός ή να πδών. Και έγραψε ήρη
 για το δάδαο να ήρη που από το Καταγωγή κείνη το Ρόμο και
 τον Παγαίλο στο υποδοχέα. Πήρουν άδραστη και με γαρίτσας
 μέγος και οι δυο που πια τίς από τα ήρη ήρη. Τα είχα ήρη
 να όμο. (έρι να αιδάστην ή ήρη άγγος όταν δέν ήρη, ήρη δέν
 ήρη και στο δέν).

Παύλ να με ήρη ήρη ήρη που άγγος πια πια ήρη ήρη ήρη
 ήρη ήρη ήρη, ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη
 ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη;
 Παύλ να ήρη ήρη ήρη, να ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη
 ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη
 ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη ήρη

Γουίλιαμ πια τον άνθρωπο με προσέχεται από αυτόν.

Κυρία γορά είσαι πιο κοινικός με κάθε σκέψη τέτοιας. να μην
πείναι ο ναύτης ο ερμάνος το ερμάνος, ή να διαβάω τον Oscar
Wilde, τον Barnes ή άλλους, όχι για να γράψω τίποτα από αυτούς για
να κα' δουράω το ύψος του γραφισματός μου, ή διαβάω ότι για
να πεί τον ίδιο τρόπο από αυτούς ή χειρότερα από αυτούς ότι δεν
να' να. Πρέπει να πάρω την κρίση του ανθρώπου με να σκέψω το
Γουίλιαμ πια με αυτό το Γουίλιαμ κα' δουράω το δικό μου το ίδιο
με το δικό μου το ύψος. Άλλα γοράς, το προσέχεται, βρήκα αυτός
το σκέψω πικρός, με αυτό το προσέχεται προσέχεται, με πέν. ή είναι τι-
ποτα, ή με καθεμιά να με διαβάω με καθεμιά να με δουράω
τον άνθρωπο μου, να με πικρός να είσαι. Οι πικρός αυτός σκέψω προσέχεται
χάρη από την αριστερία μου για τον άνθρωπο, όταν είσαι
από αυτούς. Μικρότερος να είχα από οχτώ.

Και που γάμμος χάρη ή Ρόμπα σίχχρονη πικρός προσέχεται από τους
άλλους. ή είχα για πικρά ναίνα από τα γάμμος μου. (πικρός άνθρωπος
πικρός, πικρός, πικρός). Και που γάμμος διαρκικοί όμοι όμοι
έγραψα τόπους για τη Ρόμπα, ο Goethe, ο Stendhal, ο Chateau-
branda, ο Byron, ο, ο, ο...

Τα βιβλία από πικρός καρπό να προσέχεται. Τώρα διαβάω άπραχτά με
απόκατα με κομπαισιότα. Τη ώρα του διαβάω για τον ίδιο που μαζί
είσαι όμοι τον καρπό σου απόκατα ή είχα ^{δεν} τον καρπό ως το βάθος του
με ήν είχα άπυθώ όμοι. Τώρα βρήκα με με διαπρασιότα με ήν ομοι,
το σκοτάδια της πικρός. Χάρη με αυτό για να βρω πικρός που είσαι
άπυθωτος. ή είχα με διαβάωτος, ή γράφωτος ή πικρός με πικρός
πικρός, πικρός, με ήν ομοι, με πικρός, χάρη το πικρός βρω πικρός, με
πικρός που πικρός τον ίδιο μου. ήν τον πικρός, τον πικρός.

Μια βραδυά του πικρός μου κα' το πικρός, ήν με πικρός ο ήν πικρός
από ήν γάμμος με από ανθρώπους που ήν ομοι. Το ήν ομοι πικρός.
Όταν πικρός παραμύθια από πικρός ήν ομοι για ήν ομοι ομοιότα.
Και ήν ομοι ομοιότα ήν ομοι, ήν πικρός με παραμύθια μου, να ήν ομοι
πικρός. ή - ήν ομοι το ήν ομοι πικρός ή ήν ομοι ήν ήν το ήν ομοι
πικρός με ήν πικρός γορά. θα ήν ομοι με ήν ομοι πικρός ήν ομοι
ομοι, με ήν ομοι πικρός ήν ομοι πικρός, το ήν ομοι πικρός με πικρός μου
με πικρός πικρός πικρός με πικρός. ομοιότα ήν ομοι, θα το ήν ομοι ομοι ήν ομοι
ομοιότα πικρός. Και ήν ομοι ήν ομοι.

ήν ομοι ήν ομοι με με χάρη με να' να' ήν ομοι. Και ήν ομοι ήν ομοι
ομοιότα ήν ομοι πικρός μου το ήν ομοι.

Ε' ένα δωρόστο χορό που πήγα μαζί τους γ' γ' το Σ. μαλακάρει οι τ'η
πραγμ'η αποκρηά στη Πόλη, ίμ' που ναδ'ορασι ποτα' ποτα' στο
διυρ'ο ο'ο μ'έ υ'ο'α'ε γ' γ' χ'α'ιδ'ω' σα'ε'α ζοβ'ο'α'ι μ'έ'α'ς μου υ'α'ου
ί'υ'ο'π'ου' ο'ι κοκό'α'ι που χ'ό'ρ'ω'α'ι. Και τ'η χ'α'ιδ'ω'α γ' γ' γ' ο'κ'ω'α' μ'ε'α'ι
τ'η προσ'η'δ'α του που α'πό μ'έ'α'ι έ'α'μ'α'ι γ'ο'α'α'α τ'α' ο'υ'δ'α'α μ'έ'α'ι τ'η
γ' τ'η γ'έ'μ'α' στο ο'ό'α'ι. Π'η' τ'η' α'γ'α'ί'α'α ί'υ'ο'π'η τ'η υ'ρ'α'!

Μό'υ'ς έ'δ'ω'α' ο' υ'γ'ι'ο'ς γ' έ'ξ'ε'ρ'η τ'ο σ'υ'ρ'ο'δ'ω'μ'α στο Π'ό'ρ'ο γ' στο Π'α'γ'α-
ν'ι'ο γ' στο ο'υ'ρ'α'ό' α'πο'κ'ά'ω' που έ'ί'χ'ε' μ'ε'γ'α'ί'α ο'υ'ν'ε'ζ'α γ' τ'α χ'ρ'έ'μ'α'τ'α ο'α'
ή'τ'α'ι μ'ε'γ'α'κ'ά' ο'α'ι έ'γ'ρ'α' και γ'ρ'ε'κ'ί'α'α'α, α'ρ'ι'ο'ι'ρ'α' α'πό τ'ο Κο'υ'σ'α'ό' α'ι'ε'-
δ'ω'α'ι ο'γ'α' ο'γ'α' τ'ο γ'γ'α'ρ'ι ο'ο'υ'ο'ρ'ό'γ'η'ο' και α'ό'ρ'ο. Κο'κ'κ'ί'α'ι μ'έ'ο' α'πό
τ'ο γ'έ'μ'α' του σ'υ'ρ'ο'υ'π'ου γ' υ'φ'ο'ι' β'γ'ή'α'ι κα'μ'α' α'πό τ'α μ'ε'γ'α'ί'α ο'υ'ν'ε'ζ'α α'ί'δ'ω'α'
υ'ε' μ'ε'γ'α'ό'σ'τ'ε'α γ' έ'ο'α' σα' Ρ'ε'ρ'α'ί'α μ'ε'γ'α'ί'α που π'ε'ρ'ι'α'τ'η' σα' β'α'σ'ί'ε'υ'α
στο Π'ό'ρ'ο. Έ'ί'α'ς Υ'γ'α'ό'ς του μου που π'ου'ρ'ο'α'ι β'γ'α'ρ'ια κ'ά'τ'α'ι γ' υ'ε'γ'ω'ς
γ' ή'ο'ι' α' ρ'ι'α' μ'ε'γ'α'ί'α του μου που β'α'σ'ί'ε'υ'α έ'ί'α' μ'ε'γ'ο' γ' β'γ'ή'α'ι α'πό τ'ο
σ'γ'α'ί'ο' ο'σ'τ'η' : « Che bella e la luna! » και η' γ'ε'μ'α' του ή'τ'α'ι π'ρ'ο'σ'τ'η'
α'πό δ'α'μ'α'σ'ό' : « Έ'ί'α'ι'η π'ο' ψ'υ'χ'η έ'ί'α'ι « έ'ί'α'ι σα'σ'ί'ε'υ'ο' » και υ'ε'γ'ω'ς α'-
π'ρ'ε'κ'ρ'ί'δ'ω'α'ι : « Δ'ι' έ'ί'ρ'ο, γ'α' α'ν'β'ω'ί'α'ι τ'ο'ο' έ'α'ο'ι'κ'α'! »

Καθ'ο'ρ'ον και β'ε'λ'α'ζ'α σ'η' μ'ι'α'ζ'ζ'α Colonna έ'ί'α'ι έ'σ'α'φ'η η' π'ου'ο'α'ι.
Έ'ί'α'ι'α έ'ί'α'ι'α τ'ο β'ί'β'ί'ο γ' ο'υ'γ'ο'γ'ί'ο'ρ'ον ί'υ'ο'π'η που δ'α' έ'ί'δ'η. Έ'ί'α'ι'α

β'α'ρ'ί'δ'ω'α'ι τ'ο'υ'ς τ'ο'ρ'ι'ο'ύ'ς α'ί'δ'ρ'ά'σ'τ'ο'ς, κο'ρ'ί'α'ι μ'έ' κα'τ'ε'ζ'α φ'α'δ'ω'α γ' κο'ρ'ί'α' μ'έ'
ζ'ο'ρ'ί'ε'μ'α γ' κα'τ'ε'ζ'α μ'ε'γ'α'ί'α. Έ'ί'α'ι χ'ά'ο'ι' τ'η' έ'ο'ρ'ρ'ο'υ'α α' τ'η' γ'α'μ'ί'α του
μ'έ'α'ι ο'ι'γ'γ'η'ι, γ' ο'τα' α'υ'ο'δ'ω'α'α κα' γ'έ'μ'α' κ'ά'τ'α' β'ε'ζ'α' τ'η' γ' μ'ε'γ'α'ί'α γ' έ'ί'δ'α
μ'ε'α'ί' τ'ο β'α'δ'ι' μ'ε'γ'α'ό' ο'υ'ρ'α'ό' τ'ο γ'γ'α'ρ'ι κα'θ'α'ρ'ι'ο γ' έ'γ'ρ'ο, τ'η' έ'ρ'η,
γ' τ'η' σ'η'ζ'η του Μ'άρ'κ'ου Α'ν'τ'ο'ν'ί'ο'υ, γ' α'ί'σ'τ'ο'ς έ'ί'ο'υ'α τ'η' έ'μ'ο'ρ'ζ'ι'α γ'
κα'τ'ε'β'ω'α'ι π'α'ρ'η η' γ'α'μ'ί'α γ' η' έ'ο'ρ'ρ'ο'υ'α σ'η'ε' φ'ε'χ'η' μου. Τι έ'ί'α'ι;
Η' γ'έ'μ'α' και η' α'ρ'χ'α'ί'ο'ι'τ'η' έ'ί'ε'ρ'μ'ο'υ' δ'ω'α'α' μ'έ'α'ι μου. Κο'ρ'ί'α'ι μ'έ'
α'ί'α'ι τ'α' δ'ω'ο' έ'ί'δ'ω' σ'η' Ρ'έ'ρ'η μου κα'ί'ου'ν τ'η' στο α'γ'ν'ο'ι'α' α'ί'ο'δ'ω'α'ι,
και τ'α' σ'γ'α'δ'ι'α τ'η' Rennaissance. Γ'ι'α'ι τ'α' π'α'γ'α'ί'α; Π'ρ'ο'τ'η' π'ρ'ο'τ'η'
γ'ι'α'ι έ'ί'α'ι έ'μ'ο'ρ'ζ'α, γ' τ'ο χ'ρ'έ'μ'α του τ'ο π'α'μ'ο'υ'έ'ι'ο, τ'ο κο'κ'κ'ί'α'ο'υ', τ'ο
μ'ο'υ'ρ'ο, που δ'ω'ί'ε'μ'α τ'ο'υ'ς α'ί'δ'ρ'ά'σ'τ'ο'ς τ'η' Rennaissance που έ'β'γ'η'α'ι α'πό
τ'ο μ'ε'σ'α'ί'ω'α, μ'έ'ο'ι' τ'ό'τ'η'. - Ο'ι' ε'ί'κ'ο'ν'ε'ς σ'η'ι' έ'α'μ'ο'υ'έ'ι'ο' γ' σ'η'α' μ'ο'υ'ο'ί'α, ο'ι'
ε'ί'ο'υ'α τ'η' δ'ω'ο' γ' α'γ'ί'ο'ν δ'ι' μ'έ'α'ι δ'ω'ο'σ'α'δ'ε'μ'α' μου γ'α'ί'ο'υ'α'ι δ'ια'ρ'ι'κ'έ'ς
γ' φ'ι'λ'ο'σ'ο'φ'ί'α, έ'ί'ο'ν τ'η' Μ'ι'χ'α'ή' Α'γ'γ'ί'ου, γ' κα'τ'η' μ'ο'υ'α'χ'ί'κ'η' π'α'ρ'α'γ'ί'α
του Bellini, η' τ'η' Giotto. Τα' α'ρ'ά'μ'α'τ'α τ'η' Α'γ'ί'ο'υ α'ί' τ'α, ε'ί'α'ι
σ'η'χ'α'ρ'ί'α α'πό τ'η' δ'ια'ρ'ι'κ'ο'ύ'τ'η'α γ' τ'η' φ'ι'λ'ο'σ'ο'φ'ί'α κ'ί'ν'η'σ'η' που δ'ί'κ'η'α'ι τ'α'
τ'ο'υ'ς δ'ω'ο'ν. Έ'ί'α'μ'ε' τ'η' Ρ'ι'c'c'α' του Μ'ι'χ'α'ή' Α'γ'γ'ί'ου γ' τ'ο Χ'ρ'ι'σ'ό' (σ'η'α'
Santa Maria sopra Minerva) και τ'ο Μ'ο'υ'ο'ί'α' του Έ'ί'ο'ν που ε'ί'α'ι έ'φ'α'-
ρ'ι'ο'σ' α'πό μ'ε'γ'α'ο'σ'τ'ε'ί'α γ' δ'ω'α'α. Έ'ί'α'ι σ'α'ί'ο'ν γ' σ'η'ι' έ'ε'γ'ω'α' του ο'σ'τ'η'α'ι
γ' σ'η' δ'ια'ρ'ι'κ'ο'ύ'τ'η'α τ'η' μ'α'τ'ί'α ε'ί'α'ι ο'σ'τ'η'σ' Πα'τ'ρ'ί'α'ρ'χ'η'ς. Μ'ε'ω'
δ'ύ'μ'ο'ι' τ'η' Υ'α'μ'ί'η τ'η' Γ. τ'η' μ'ε'γ'α'ο'σ'τ'ε'ί'α, Πα'τ'ρ'ί'α'ρ'χ'η' τ'η' Μ'ί'α'ς Ρ'έ'ρ'η'η

που τον γυρίσω κι είναι ο μόνος Έλληνας τύπος που μ'άφησε χωρίς
έναντιση στη Πόλη. Ξωτός Πατριάρχης με τόση παραταρικό, γιατί
σοβαρή κι μεγάλη κι ήσυχη, σάση κι αλάτιμα μεγαλόπρεπα, σερρα
φυτό κι δυνάτο, γυνή χιράνη κι βάρδια. Μους με μεγαλομανίες κι
σιγής τρέψας ήσυχος, κι σιχιά παλις κριτής, μα' ήσυχος. **Ανταρχικός**
άρχοντος γινού μόνος κι αλύτωση αρχή του πατριάρχη. Άλλοις μόνος
ως ~~και~~ αλύτωση στους ανθρώπους, πηγάτος, χυρίς κι πορτί κι κάρια
παρτί κι κάρια, παρτί μόνος παραβιχόμους ένάντιος του του δαυμάτου
χυρίς πορτίς άνομοίς. Και δουλειάρης. Μπορτί κι τα σπατίσι όμα!

Έβρου από βίκα μόνος παρτί σάν μιάζα coloma, όχι μόνος παρτί με τον
Μ. που όταν άκουσε τον κόσμο κι χειροκροτεί στο της εός κρημάτων
της μουντακί, είνε. « Αλλά δα' πη πρόοδος! » Όχι αλλό δα' δα' πη πρόοδος,
δα' πη μόνος παρτί ο Έλληνας γαός είνε μουντακί γαός, κι την γεμύτωση
στη μουντακί του αλύτωση κι βρίτουμε στη Μάτονη.

Είμαι σάν άνθρωπος όταν κοιμάται πη τα ήρω όμα κι δα' έχω πη ήσυχος
κι γαίδη στο κόσμο. Η άκούραστη περιέργεια δα' είναι σημάδι υγιείας.
Ο φιλοπατός όμους ~~και~~ μόνος στα κληρονομία πράγματα είναι καινέτέ.

Δα' δα' έγκλινασάδι πού στη Ρόμη, άκου έχω παρτίτα της Αδάμα. Για

ρίκοσι στον κόσμο δα' άγγαίω της Ακρόπολη και της γύση της Αττικής.
Είνε ήχη γιάτίκοσι δα' άγγαίω της εγγυόνη γρηγορά. Από τις ήσυχος
παύλασα μόνος παρτί της μουντακί κι της κοιόδω πορτί. Μα' προυνίω κι πορτί
ρω κι γράψω πια' τα σπατιόματα' μου, παρτί κι έχω καινέ τις ήσυχος
σημειών του Βεθθουεν. Το γράψω κι παρτίσι ο παρτί γαός είνε ή άλύτωση
ήχη, ή πη δαυμάτου. « Έντε γού γαίτωση σερρα. Και πούτα γού. »

Μου έρχεται κι του φαράχμου κι γράψω για δράμα. Βρίτω κι πούτα
αυτρώτους. « Για είνε, άν έχω ήσυχία, δα' το καινέ. »

Είμαι νιζισμαίς και η Μαρτίκα το ίδιο. Βρίτω τα πράγματα
σα' συρραγίσι, με κάποιια άίγνη, σα' μουντακί όμα (αυτρώπομοι-
-pluisme). Οι πορτί κρημάτων, οι πορτί άσπύκοι (καίσι), οι πορτί
κοινοί, κι οι πορτί μεγάλοι άνθρωποι βρίτουμε τα πράγματα είνε.

+ Ότιπα από έσέρμα, όμα το μόνος μου σπατιόμα άνομοίς (όσο
κρημάτων για κι έσέρμα βγαδύ), άμα πούτα της έσέρμα, ή ό έρα-
-νομίτ κι άλύτωση κι μουντακί χυρίς κούτο καινέ. Είνε έσέρ-
μα γούση της πορτί ή κοινοί άνομοίς το μόνος παρτί κι
τόμα μόνος.

Kadoname d'una nagivno sou itaife ponika. Itoipa agorakia
gioxomada idia pou stikonvta parota pou anistavas tu ponika
pou itaife. Kai ta paita pou ijparan. (Moukois gaois)

Kai tou itaife u' ponika, hallucine' par la musique j'aper-
coit quelqu'un dansant avec une grace indicible et s'e-
vanouissant dans l'infini. - Tu idia pipu tou stikonvta tra-
colla p' pou idia to kamvjo para to dize divova tou itaife
u' ta gita pou ijparan parota tou' idia, u' u' ponika pou
ijparan stadia u' idia u' to stikonvta tou ijparan u' tou
ta, pa' proutavou u' ponika u' stikonvta tou u' itaife xopis
tu' ψυχη pou u' itaife kai tu' idia tou itaife para tou, kai d'paxera

bra'no bra'no parat' parit' tou' pou itaife pou paroxia u' tou,
magvto to potari tou zibora u' tou kardja, tou kate poutas
ou' kai tu' kai'vta stikonvta, u' ijparan tou' tou' tu' tu' gixparan
tou' at'vroggij' tu' ra' givaria.

Ho' to Tivole stia parotia tou' itaife. Turiston, idia to d'poko idia
porovoi 4-5 xrotou, tu' bra'viko paraj'vo goxiparaka, poutvno u'
idia kou'vta tou' tou. Pou kai tu' tou. Kai pou at'vroggij' tou' xopis

u' stiaxi tu' nadou "alla vigilia" Proter' kadupa' tou' tu' itaife
tu', u'xi pou'ra parjanna u' ra' paria tu' ra' kolupa' tu' itaife.
Kai tu' itaife. Tou'ra bra'viko parotia pou u' itaife tu' p'ixu
tu'. To goxiparaka tou' itaife parotia u' at'vroggij' tu' itaife goxipar-
itotou at'vroggij' u' itaife tu' parotia tu' korvaki magvotvno u'
duvato.

Διάβαση για το Paestum, tu' at'vta Touvria, u' itaife ijparan
tu' kolupa' tu', pou tu' itaife parit' tou' 600 p'ra at'vroggij' tou' xrotou.
tu' itaife ijparan tou' at'vta, tou' tu' itaife tou' tu' itaife. Kai u'xi
gia pou at'vroggij' tu' itaife tu' itaife itaife tu' itaife u' itaife. Htan
itaife itaife tou, u' itaife pou at'vtra xopis tou' at'vtra tu' at'vtra
d'paxera, u' itaife pou itaife. "D'paxera itaife", pou pou itaife
u' itaife itaife at'vtra tu' at'vtra tu' at'vtra tu' at'vtra tu' itaife
magvotvno tou' itaife pou. K' itaife tu' itaife tu' itaife u' itaife
pou, at'vtra tu' itaife itaife u' itaife at'vtra tu'. Kai at'vtra itaife
tu' itaife itaife itaife u' itaife itaife, itaife at'vtra tu' itaife itaife
tu'; Tu' magvotvno parotia u' itaife itaife; Kai itaife at'vtra
pou u' magvotvno pou at'vtra. Ma' itaife tu' itaife tu' itaife pou itaife
at'vtra!

Μα τίς αὐτοὶ γράφα ὅταν ἔρχεσθε. Ὅταν δὲ ἔρχεσθε, τίς ἔρχεσθε
ὁνομάζετε αὐτοὺς, τίς αὐτοὺς εἰς ἔμπροσθέν ἵστατε εἰς τὸν οὐρανόν
ἐν τῷ πνεύματι. Ἄλλοι μὲν ἔχουσιν καὶ ἕτεροι ἴσως ἄλλοι ἴσως (ὡς
ὄχι οἱ ἴσως οὐκ ἔχουσιν ἴσως ἄλλοι ἴσως). Τώρα δὲ ποῦ γράφετε
αὐτοῖς.

4

Δεῦθεν εἰς τὸν οὐρανόν ἡμεῖς ποῦ καὶ τίς ἔρχεσθε καὶ τίς αὐτοὺς ποῦ ἵστατε.
Ἐἴτε διαδοχικῶς ἔρχεσθε; Κατ' ἑξῆς; Χειρότερα; ἴσως; ἢ ὅπως αὐτοὶ; ἢ ἄλλως
καὶ ἄλλοι ἄλλοι πάντα καὶ. Καὶ τίς γὰρ τὸν οὐρανόν ποῦ ἵστατε ἔρχεσθε καὶ
ὄχι ἴσως ἄλλοι ποῦ ἵστατε ποῦ ἵστατε. Μα' γὰρ καὶ ἡμεῖς ἵσταμε ἅπαντες.
κατ' ἑξῆς, ἢ ἄλλως καὶ ἄλλοι ποῦ ἵσταμε; Ὅταν εἴτε ~~κατ' ἑξῆς~~ ἄλλοι καὶ ἄλλοι
ποῦ, καὶ τὸ καὶ, γὰρ ἵστατε ἄλλοι, ἢ ἄλλοι ἵστατε ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι
ποῦ. ἢ ἄλλοι ἵστατε καὶ ἄλλοι ποῦ ἵστατε, καὶ ἄλλοι ἵστατε
ποῦ οἱ ἄλλοι.

Ὁκτώβριος 1909.

Ἡ νύχτα καταβύθισται. Μα' ἡ νύχτα προπαύσεται ἀνεβαίτω. εἰς τὸν οὐρανόν
καταβύθισται ἡ νύχτα, καὶ ἄλλοι, καὶ ἄλλοι, καὶ ὁ οὐρανός ἀνεβαίτω ἔρχεσθε. Καὶ
ὄχι οὐκ ἔχουσιν ἄλλοι ἴσως ἄλλοι ἴσως ἄλλοι ἴσως. Καὶ ἄλλοι
κατ' ἑξῆς ἄλλοι ἄλλοι, καὶ ἄλλοι ἄλλοι, καὶ ὄχι ἄλλοι
κατ' ἑξῆς ἄλλοι, καὶ ἄλλοι ἄλλοι, καὶ ἄλλοι ἄλλοι κατ' ἑξῆς ἄλλοι
κατ' ἑξῆς ἄλλοι ἄλλοι. Ἡ νύχτα ἀνεβαίτω.

Τὴν ἀγαπῶ καὶ ἡμεῖς ποῦ ἵσταμε ^{ὄχι οὐκ ἔχουσιν} ἄλλοι ἴσως ἄλλοι ἴσως ἄλλοι ἴσως. Ὅταν εἴτε ἄλλοι
ποῦ ἵσταμε ἄλλοι ποῦ; ἔχουσιν ἄλλοι ἴσως ἄλλοι ἴσως. Καὶ ἄλλοι ἄλλοι
ποῦ ἵσταμε ἄλλοι ποῦ. Ἄλλοι ἄλλοι ἵσταμε ἄλλοι ποῦ ἵσταμε ἄλλοι ποῦ
ποῦ ἵσταμε ἄλλοι ποῦ, ἔχουσιν ἄλλοι ἴσως ἄλλοι ἴσως. Καὶ ἄλλοι ἄλλοι
ποῦ. Καὶ ἄλλοι ἄλλοι ποῦ ἵσταμε, γὰρ ἄλλοι ἄλλοι καὶ ἄλλοι καὶ ποῦ ἵσταμε.
καὶ ἄλλοι ἄλλοι, καὶ ἄλλοι ἄλλοι ποῦ ἵσταμε.

Καὶ οἱ ἄλλοι ποῦ ἵσταμε τὸν οὐρανόν ποῦ ἵσταμε ἄλλοι ποῦ, ἄλλοι
ποῦ ἵσταμε ἄλλοι ποῦ ἵσταμε ποῦ, ἄλλοι ποῦ ἵσταμε ἄλλοι ποῦ ἵσταμε
ποῦ ἵσταμε. Καὶ ὁ οὐρανός ἀνεβαίτω ὁ οὐρανός ποῦ ἵσταμε ἄλλοι ποῦ
καὶ ἄλλοι ἄλλοι ποῦ ἵσταμε ποῦ καὶ ἄλλοι ποῦ. ἄλλοι ποῦ ἵσταμε ἄλλοι
ποῦ, ἄλλοι ποῦ ἵσταμε ἄλλοι ποῦ. Καὶ ἄλλοι ποῦ ἵσταμε τὸν οὐρανόν ποῦ
ποῦ ποῦ ποῦ ἄλλοι ποῦ ἵσταμε τὸν οὐρανόν ποῦ, καὶ ἄλλοι ποῦ ἵσταμε
ποῦ. ἢ ἄλλοι ποῦ ἵσταμε ἄλλοι ποῦ ἵσταμε τὸν οὐρανόν ποῦ ἵσταμε
ποῦ. ἄλλοι ποῦ ἵσταμε ἄλλοι ποῦ ἵσταμε ποῦ ἵσταμε, ἄλλοι ποῦ ἵσταμε

Πόσους ἄλλοι ποῦ ἵσταμε τὸν οὐρανόν ποῦ; ἢ ἄλλοι καὶ ἄλλοι καὶ ἄλλοι καὶ ποῦ, καὶ ποῦ
ποῦ καὶ ποῦ ποῦ ἵσταμε, καὶ ποῦ ἄλλοι ποῦ ποῦ καὶ ἄλλοι ποῦ ποῦ. Ἐἴτε ποῦ ποῦ
ποῦ. ἢ ἄλλοι ποῦ ποῦ ἄλλοι ποῦ καὶ ποῦ ποῦ ποῦ, καὶ ποῦ ποῦ ποῦ
ποῦ, καὶ ποῦ ποῦ καὶ ποῦ ποῦ ποῦ ποῦ, καὶ ποῦ ποῦ ποῦ καὶ ποῦ ποῦ
ποῦ ποῦ. Μα' ἄλλοι ποῦ ποῦ: ἢ καὶ ποῦ ποῦ ποῦ ποῦ ποῦ ποῦ ποῦ

έχω σε τήσδε περιστασία να' γέμω να' πάλω πικρυνά να' μ'ή ακούω να'
γίνομαι γόργος για' να' τους, για' να' ποταμί με' άρσένου. Το' μέν τουτο μάλαρον
είδ' αιδώμε' να' μου. Μ' άρσένου αρσενικά το' πάλω' μου ρυζήσιοντο.

Μία γυναίκα έφορη και αισδαίρια σ' ένα γυναικίον σου έγραφε να' ε'
πού στούς τοίχονι α' Αικατορώσεω να' άρξίση, ή ο' έρηβη να' έφορη
πράγματα σου έβλεπε (πρωταίκα, αλάρυσα, άγάζματα) για' να' έβη ρα'
έξωτε γόρο το' γάτω για' να' τα' αιδώμε' να'. Κ' έβη α' Γι' αιδώ' μ' άρσ-
ση προπαύω α' πικρυνά (προσδόνε έβη η' τα' άρσενώκατω, να' η' η'
να' φαγώμε' να' το' κορπί του άδρώσεω) για' να' πικρυνά α' άρξίση το'
έργα μου. Η' άβη μί' έβη ή' αιδώμε' να' να' να' να' έβη έβη έβη έβη
ρα, για' να' το' να' να' έβη, ή, το' να' να'. Η' έβη μ' άρσένου α' άρξ-
αίση το' να' να' η' το' γόργος μου στο' κορπίου του Πικρυνά
για' να' μεταλάβω την έφορη' μου. Η' έβη μ' άρσένου να' να' να' να'
το' κορπί έβη άβη ή' έβη άδρώσεω να' να' να' να'. Η' έβη μ' άρ-
σένου να' να' το' να' να' για' να' να' να' να' το' να' να' να' έβη
έβη κορπίου άδρώσεω. Η' έβη να' μ' άρσένου να' να' να' να' να'
να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να'
να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' να' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'

του έβαν για' να' μου.

Ένας νέος Γάλλος γυραφός στη Villa Medicis μου έβλεπε την έβη
μου γυραφίση. Γυραφί, καθορίση σ' ένα να' να' να' να' να' να' να' να'
μ' τα' γυραφά' να' να' να' να' να' na' na' na' na' na' na' na' na'
να' να' να' να' να' να' να' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
να' να' να' να' να' να' να' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
να' να' να' να' να' να' να' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
να' να' να' να' να' να' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'

Βιολίτικη όρχήστρα σ' ένα να' να' να' να' να' να' να' να' να' να'
άρσενου, να' να' να' να' να' να' na' na' na' na' na' na' na' na'
να' να' να' να' να' να' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'
na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na' na'

Les hommes regardent toujours une femme comme une chose
à avoir. Les femmes, semblent plus désintéressées. Pourtant elles

Τὸ φίλον σου εἶναι ἀνθρώπου αὐτὰ τοῦ γένε τοῦ παιδι' σου γιὰ τὴν νεότητά σου ἔχει. Ὅταν γέροντα ἀπὸ τὴν Πόλην νεώτερον εἶς γοὶ δείξω τὸ κορμὰκι σου, εἴω πρὶν γέρον εἶχε συνάδου καὶ γοὺ τὸ ἔδειχεν.

Ἡ ψυχὴ σου εἶναι ἀνθρώπου καὶ δικαί' σου. Δεῖ τὴν τὴν τὴν τὸ δὲ γέρον. Δυὸ γέροντες γοὺ εἶναι γιὰ διαφόρους καὶ εἶναι ἀνθρώποι σὺν γένε, παρὰ κακοήθιοι. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ποσὶ' σου cabotine, παρὰ σωτῆς ἀνθρώπων πάντων.

Καὶ ἀνθρώποι σου τοὺς γέροντας καὶ τοὺς γέροντας, γὰρ δευτέρου εἴδους εἶναι τοὺς δευτέρου, καὶ κοινῶν σὺ γέροντα σὰ καὶ ἄλλων (ἀνθρώπων). Μα' εἶς δὲ εἶναι ἀνθρώπος. Τί δέξου ἀπὸ γέροντα; Γενε' γοὺ γέροντα; Τί δέξου γὰρ γέροντα;

Καὶ κρυφῶν, σὰν ὑποχθόνους δυνάμεις, δουλεύουν γέροντα γοὺ. Εἶναι σὰν ἄγαστα σὺν τὸν ὅμο δυνάμεις χερσὶ ὄφρα καὶ βγάβω γέροντα. Πόσοι δὲ ἔργα καὶ ἔργα;

Ὅσοι βλάστη καὶ γερῶν ἀγῶνας ἀνθρώπων τοὺς τὸ παιδί' γοὺ γ' ἀρτίου καὶ τ' ἄλλω περιστάσει, βελούρα, ἡρωσύρα. Δυνατόντι γέροντα γοὺ καὶ τὸ γέροντα.

Ἄγου ἡδὲ. Ἡ κύρια σὺψη σου, καὶ ἔχει χρήματα καὶ καὶ γὰρ ποταχί' σου, ὅταν δέξω. Ἄρασα τὸν ταυτὸ' σου καγγίωρα ἀπὸ καὶ δὲ ἀγῶνα γέροντα σὺν κόπῳ.

Δὲ δέξω κατὰ τὴν ἀδελφὸν κοινὰ σου παρὰ ὅσοι καὶ ὅταν καὶ ὅσοι τὴν ἀρτίου. Καὶ ἔπειτα δὲ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ κατὰ. Μονάχη χρήματα καὶ ἔχει.

Καὶ ὅταν ἔντονα στοχάζουμαι αὐτὰ γοὺ γαίωται σὰ καὶ τὴν εἶναι ὁμότιμα φίλος καὶ ἀδελφός. Καὶ, τὴν ἀρτίου πάντα, γὰρ σὰν καὶ ὁμοίω - σὰν εἶναι ὁμοίω ἀγάπη, ἂν πορὶ - χερσὶ πόσο ὑπερλογικὸ, χερσὶ ἔργα.

Ὅταν γ' ἀγάπη πορὶ, τότε γοὺ δέξωται ὅτι, καὶ αὐτὰ δὲ καὶ ἀννογιώματα. Τότε γὰρ δέξωται πορὶ σου, δικό σου ὅτι, γὰρ γέροντα.

« Ὁ μαθητὴς γοὺ ἔχει χερσὶ καὶ σὺψη πορὶ εὐσεβικῶν, γοὺ εἶναι. Καὶ τὴν ἀποκρίθωτα. « Ὅταν γ' ἀγάπη αὐτὸν σὺ πορὶ εὐσεβικῶν σὺψη δὲ ὑπάρχουν. Τὴν βραβυα' τὸν δὲ γ' ἀγάπη, σὺν εἶναι φίλος. Ἀγαπᾷ πόσο τὸν ταυτὸ' σου. » — « εἶναι τὸ ~~πορὶ~~ πορὶ δύνωμο γέροντα.

Μακάρι ὄφρα καὶ γορποδοσὶ καὶ γὰρ ἀγάπη τὸν ταυτὸ' γοὺ. Τὸ ἀγάπη, δυνάμεις τὸν ἔχει καὶ ποσο ἀλασγὸ, καὶ τὸν στοχάζουμαι ὄφρα. »

Μοῦ εἶπε σήμερον κατὰ γαίωται τὸν Ἅγιον Πέτρον. « Δεῖ εἶναι ἀρτίου αὐτὴ (ὁ καθολικισμός), εἶναι ἀρχή. Ἡ ἀρτίου τὸν χρησιμεύει γιὰ ὄφρα καὶ καὶ ἔργων καὶ ποσο ἀρχή. » Ἡμεῖς πορὶ καὶ σὺψη καὶ παρατήρησι. Καὶ ὅταν βγαθῶν ἀπὸ τὸ Βασιλικὸ γοὺ εἶναι γοὺ γιὰ τὴν γοὺ Μιχαήλ

Ἄγγλον (πὺς γαίωται πορὶ τὸ γέροντα τὸν σὰν ἔργα πορὶ), καὶ

την έχω προφέρει αγαθή εν ἕδρα καὶ πρὸς καὶ ἠγάπων ἀνδρῶνας ὅστις ὁ Μίχα εν Ἄγγλων. Ἄδρα καὶ τῆς ἠγάπων αὐτοῦ, γιατί α' πέχει ἀδυνα.

Μου εἶπε : « Να' ἔχω γιατί ὄμορφη δύμιον . Τι ἄλλο ; Και - α' γο μου αὐτὴ μου . »

Τουσκάνη Χερσὰ εἰσὶν σιόνος γόφους εν' σιόνος γόφους ἰνὲς βουνοί . Ὀρβίτιο . φυγὴ τοποθεσία σιόνος βράχους εἰσὶν , σα' σιόνος ἀκρόπολις , χωροῦσιν . Ἀρσίζια , ἀφρόδου , γόφους χερσίζια καλλιερπυλίου .

Νοῦβερν . 1909

Φυρπυρία . « ἔβριχε φινὰ φινὰ » . Δύμιον , γόφους καταστροφὴ , ἐπισημασμένη γόφους . Ὁ οὐρανὸς σ' εἶα μὲρος αἰοῖσιν . Ἐνὸς σταδίου ἰσχυροῦς πηλὸς πόδα εἰα παιδί εν' γοφίβιδος . Τὰ χρώματα ἰνὲς πόδα σιωνική εν' ἕδρα ἀδυνα μπουμπούκια . Ἀγρότητα εἶα γόφους γοφίβιδος εν' τὸ εἶδον σιωνίκο πορ ἀγάπης . Ἦσαν τὸ πρῶτο γοφί που εἶδον τῆς Φυρπυρίας , τὸ ἀγρότητα ἰνὲς γοφίβιδος . Ἦσαν μεδυσθῆτος ἀπὸ ἀγάπης . Και' μίση που ἀγαπῶ μου εἶπε . « Τι ὄμορφος , σιόνος γόφους σου εἶσαι ! » Ὀρεσ' ἴσους ἀουλιδα εἰσιωδε πορ τῆς ἀπαισιότα γοφὸς δίουνας τὸ γοφί αὐτοῦ σιόνος Φυρπυρία , ὅσο εν' κα' τῆς εἶδον αὐτοῦ τὸν γοφίβιδος πορ ἀπὸ τῆς Φυρπυρία τὸν σπῆρα . Και' ἔχουν μεδυσθῆτος ἀπὸ ἰσχυρία εἰσυχία εν' ἀγάπης . Ἀφίσι συντασίματα γοφί τῆς Φυρπυρία , εν' ἔχο κοινὸ . Σίγα' σιόνος

καταβάσι πορ ἕδρα πορ κα' εἰσὶν με' τῆς Φυρπυρία εν' ὅτι αὐτοῦ τῆς ἰσχυροῦσα γοφὸς . Και' εἰσὶν ἀργότος κα' εἰσὶν γιατί κα' γοφίβιδος ὄρεσ' , τῆς πηλοῦσιν κα' τῆς εἶσιν πορ δὲ εἰσὶν κα' εἰσὶν ἀγόν εἶσαι σιόνος Φυρπυρία . Και' μίση πηλοῦσιν κα' γοφίβιδος εἰσὶν κα' γοφίβιδος σου , γιατί με' πηλοῦσιν . Πύρισι κα' δὲ εἶσαι κα' τῆς ὄμορφα πράγματα . ἔγω' τὰ ὄμορφα πράγματα δὲ κα' εἰσὶν . Ζύμιον πορ , χερσὶ κα' τὸ φέρει τὸ αἶμα πορ εἶσι μὲρος πορ , γιατί δὲ μοποῦσι κα' φηλοῦσιν ἔγω' κα' γοφίβιδος πορ ἦσαν δονατὸ κα' γοφίβιδος κα' πορπυρία . Δὲ τῆς ἔχει ἰσχυρία πορ πηλοῦσιν αὐτοῦ ἢ πηλοῦσιν . Και' γιατί αὐτὸ εἶα γοφίβιδος εν' δὲ γοφίβιδος ὄρεσ' εν' πορ εἶσαι πηλοῦσιν κα' ἄγρον . Μποροῦ κα' πορ πῆ : « Ἡ Φυρπυρία σιόνος σιωνική » . Τὸ ὅτι ἔγω' ἀγαπῶσιν σου εἶσαι πορτὰ σου τὸ ἔχει γιατί εἰσυχίον . Και' δὲ εἰσὶν αὐτοῦ τὸν δὲ σου ἀγάπης . Ἡ φηλοῦσιν τῆς ἀγαπῶσιν σου , σιωνίκο , κα' τῆς εἰσὶν τῆς ἀγάπης σου μὲρος σου . εἶσαι σα' γόφους γιατί τῆς Φυρπυρία , γιατί δὲ κα' σιόνος ἀγάπης κα' μίση γόφους γοφίβιδος . » Και' ὅμορφα , τὸ βραδί , πορ δίδεται ὄρεσ' , σα' κα' ἕδρα κα' με' σῆρα ἀπὸ τῆς Φυρπυρία .

- Δὲ γοφίβιδος κα' γιατί γοφίβιδος σου . Πηλοῦσιν δὲ κα' γοφίβιδος .
- Ὅσο γιατί γοφίβιδος σου δὲ σιωνική , κα' γιατί χερσὶ γιατί πηλοῦσιν ; Μια' γοφίβιδος σου εἶσιν τῆς κοινὴ ἀλιότητι σου κόσμος γιατί τῆς

— « Όταν θυγατέρα είχες τις φωνές σου τις μουσικές που σε γάργαρα.
 Δεν αισθάνωμαι τίποτ' ~~α~~ μακριά σου του παιδι μου σικη; Έχει αι-
 σθάνωμαι, ναί, όταν παιδι μου σικη, τόσο γεμάτος με ησυχία,
 τόσο φορημένος πράγματα όμορφα που δίνω να θυμωσθώμαι ναί
 δίνω να ξεφορτωθώ την όμορφα που είναι μέσα μου, την άρμονία
 που παιδι μέσα μου, ηθάρματα κάποι. Έυ έγκαιρος τίποτ' δέν ε-
 νοητός άριβος η' αισθάνωμαι με δέν πορτοκας να τό έκφράσεται.
 Η όμορφα η' η άρμονία που είναι μέσα σου ^{ήθονα η'} γίνονται δάκρυα.

Έξ' άγαθί που ηγνώρισε οί τρεις μας τραγουδούν με την άχορ-
 στική, δολαυή, καθ' άρτα ζωή της έγγυακά τραγουδία. Και
 έξ' ένωδα όμο τον έγγυακό που φέρνει μέσα μου η' έβραζε.
 Η μουσική ένώ τόπου συμπυκνώνη όμα να' αισθάνωμαι τών ζυγών,
 άισθησικών μαγίτερα από ναίτε άλλο πράμα τή ζυγή που να'
 είναι. Τα' έγγυακά τραγουδία πόσο τό έγγυακό που φέρνει.
 Η διδούς μουσική η' όποιαδήποτε μουσική άλλον τόπου (άλλον από
 τό δικό μου) που ~~σου~~ σου να' αισθάνωμαι η' άγνοώτακα.
 Τα' έγγυακά τραγουδία δολαυή τον ή έγγυακή ψυχή μου.

Και τίποτ' ο ζήλος μου. — « Η Μαρίκα μου άρτίον γεαυή

αίτιπροσωπών το Ρυθμικό τήμα, είναι ναί τή εύκολα τον
 Ρυθμικό η' ψυχή της. »
 Και τίποτ' παύ. — « Είναι να' συμπυκνώνη η' άκροσπον, είναι
 συμπυκνώνη η' σπριγίνη η' δολαυή. »
 Και για' μέρα είναι πάλι το ζήλο μου που τών έξυγς πο
 πώγ οί ζυγαίκα είναι τό βράδυ. — « Και τήρα τών άγαθών,
 τα' γάρτα της είναι για' ναίτε μετάνη η' είναι άισθητά τών.
 Τη χείρτα από άγαθών γυνυάται.

Βρίσκω πράγματα στον δρόμο ένώ του Σπαρισίου η' τα' χείρ, η'
 χείρτα οί όντρα η' ούςφης η' χείρτα η' τα' γάρτα της είναι
 πογύ άισθητά. Ένώ συνήδης είναι τόσο συμπυκνώνη η' η' δέν-
 κό γεαυό, έρχονται ώρη που όμωρύνεται η' μαγνύεται ο νοός της
 (like in a spell) η' δολαυή η' τόπου παιδιάτικο, η' δέν η' γυρί-
 τόης η' δέν πάλι να' άισθη να' γαίρα της μετάνη, όμορφα, άγα-
 γάρτα, να' έφορα.

Όταν φοβόμαι τίποτ' τίποτ' μου η' η' ούςφης να' να' είναι προτάται,
 η' η' « Φολαγαι ».

Η' φαντε τό κριβλήτι η' οί ζήλος μου, μαθιστικός οί για' τών-
 δρόμα, τών δολαυή τον ή δίκη για' τών ζυγαίκα (Steinheil)

μαί' άκουε με άισιχρότατα πράτα, με τή προσχη της όχη,
 και παιδι' που άηούσε παραφύδι. Και διαφόταν να άηούσει
 πάρα κάτω με όσο ζήγη: « Και ύστερα; και ύστερα; » Και
 όταν ο ζήγος μου τής έζηγε και το προηρα' πράματα, που ποτέκαν
 νόχα ηζήγησε στο σπίτι με γαίρα γίνα με ρούχα και ουδίσωσαν
 με. με με άγκυαίφει με κάποια αιώματα κίνηση, με ζήγοντας
 « Φοβάται, άχ φοβάται! » Αταραξήχτη και παιδι' με προ-
 μαγγία πριζάα πράτα

Λόντρα. Δευτέριος 1909

Μου είναι σχεδόν άπίστευτο που βρίσκονται στη Λόντρα με τις
 έντιμη είναι ποτα' μου έδω. Κι' αίνη η κομπορία σα' πρώρη η
 μου γαίρα, όχι όπως όμα το Παρίσι. Αίνη είναι το' γαίρα
 από με, του έγγιμου, ένω το Παρίσι είναι σα' συγγνω' γαί-
 Άλλα' έμια ιδιαιτερε' που είναι πρώρη η Λόντρα (ένω όχι
 η Λόντρα άλλα η Άγγια) έμια α' από μικρό έφαδα τη γουου
 που μεγα' έδω πρα, με έιχα Άγγια ένω, με έιδάσα ποζα'
 βιβία άγγια με άγαβιαρία με άγγα, με από τότ' μου έμια
 α' έμια η Άγγια σα' και διαφοροκοό από τού άγγα τούπου
 τής έμια. Όμα με είναι. Μ' άρ'ου το υνο' του με η
 δάσους που τού χριζ' από τή έμια. Μ' άρ'ου να

τοτα του (με να' άμια' με τού προηρα' του) Αίνη η
 καταχλια' τού με να' πράματα με να' και γαίκα'. Ένα υνο'
 του προηρα' στη βορμη' δάσους με στη καταχλια', πριζα' τη
 με του προηρα' για' ο, που να' πριζα' ο χειρα' και
 άγα πριζα' ο χειρα', έμια' με άμια' στη δαμια' έφα-
 ποζουδι' με το παζουα' που δι' έμια με ποζ' άγγα η.
 Μ' άρ'ου με να' και σου-εαυ' τής Λόντρα, είναι το' πο' χα-
 ρημίο άγα. Αίνη το' υνο' το' και με τής έμια του, έμια-
 διος.

Έτο' Gaiety Theatre έμια' «Our Miss Gibbs», τούτη γαίρα.
 Όμο έμια' avec un en train absolument naturel. Μου
 γαίρα με ποζ' οι Άγγοι ποζου' να' και τού ποζα' από
 τή αρχη η το' έμια. Και αιδάμια τής α' έμια που δα' έμια,
 είναι τού προηρα' στη καταχλια' με στη δαμια' του, με ποζου'
 για' να' ποζου' με τή καρδια' του, να' έμια το' έμια που τού
 με. Α' δι' ποζου' δα' ποζου' προηρα' έμια. Ορακοκο' άμια
 του με. Και με ποζου' ποζ' με η άγαμια' με. Έμια από
 με τού ποζου' παραμια' και με τού έμια του έμια ποζου'
 με. Ένα να' έμια ποζου' έμια έμια από πάλι του, όμο το' έμια
 τής ιστορίας - έμια' τής έμια. Το' με έμια στη

ιστορία. Οι γιοι σου μπορούν να γυμναστούν με οι άνθρωποι που γυμ-
πούν και γυμναστούν είναι εβρώδικοι. Μα' δε γράμμι το γέλιο μα' και
είναι καινού εβρώδικοι / τούλάχιστο για το jad, γιατί το άλλο γρά-
μι 'έχει και υγεία με' είναι εβρώδικοι). Ο γαός για' και είναι
εβρώδικοι γέλιο, αρσέν και μπορεί με' και γη' γα', αρσέν διαγαδ' ο'
γάρμα' πράγματα και σταματ' με' και γη' γα'.

Θυμίζω σάν παιδί και βρίσκ' όταν εί' με' αρσέν και ποιος συγγρα-
φίας, που άγνοε μπορεί και με' αρσέν. Έχει γερικιά αντιστάσεις με'
σχεδ' δε μπορεί και εβρώδικοι γα'.

Τη' νύχτα προσκομιχόταν που γέι.

- Διψάω. Ήρθε το σπυρίδι από κοντά.

- Τώρα. Μα' σάν το γέλιο, το σπυρίδι.

Και όταν με' εβρώδικοι είναι κατ'ήρη από, που εί' με' υγιεινά πράγματα.
νόσους γέλιο - α' χέρια με' αρσέν εβρώδικοι, σ' για' και γυμνασ' βουδνα.

- Έχασε' γη.

Και με' βουδνα και σπυρίδι με' υγεία με' από χέρια ε' άνοητα γα'
πράγματα με'

Με' με' δική με' δραστηρία φαίνεται με' γη' σε' γερικιά πράγματα.

Άγριας' δε είχα το μυσό που συνησό παλαιότητας στο Windsor
για' και εί' τα' παλαιά με' βασιλιάδων με' Άγγλιας, δε' δε' είχα
περίγραμμα ούτε εβρώδικοι και πάλι σε' διαγρα. Τώρα, σ' εβρώδικοι με'
άρσέν αν' αν' με' και με' εβρώδικοι με' όσα με' γαίοντα και και-
κούρια, που γαίοντα και γη' με' εί'.

Σ' άγο διαγρα. Οι διαγράφοι όμοι παίζουν με' και είναι στο σπίτι
τους, με' είναι και κύριοι με' κυρίες. Πολλή' χαρά έχουν οι γυ-
μαστές με' που' σε' τριάν όμοι με' στο παίξιμο. Είναι κοινωνική
μη' υπάρχει αίσθημα και υποκρίνοντας άρνητα, προσοδίζω από
άγνοε τόσων. Έτο διαγρα γοργόν ρίχουν με' εβρώδικοι από τ' αώ-
μας με' υποκρίσια που με' πείνη με' χερών με' κοιμώμετα
με' εβρώδικοι με' γη' με' με' ακούει οι γυμναστές για' τα' εβρώδικοι
τους. Γαίοντα και άνθρωποι που βγυμνασθήκαν από κάποια
δραμα'.

Στο μυσό με' άποχαρτίνα με' εβρώδικοι με' που είναι γαί' με'
μέτα, με' και με' με'. Θα' πηγ' στο σπίτι με', μυσόχια, όσα δε'
με' περίμετα με' δε' δε' με' περίμετα με' γαί' με'. Εβρώδικοι όμοι
έβρωτα με' κριόφιμο γοργόνα από τους δικούς.

Μοιάζω τῷ πατρί μου. ἔχεις πρωτογενῆς. καὶ ὄναι ἀγαπᾷ σὲ καὶ
φυλάξῃς. Μα' τότῃ γόνο.

Μονογενῆσαν πᾶς υἱὸς τὸ ὄνομα καὶ ἡ οὐνογενῆσα τῷ θεῷ γεννηθείη, πᾶς
εἶναι υἱοὶ Θεοῦ. Ἡ γὰρ τῶν μονογενῆσαν εἶναι τὸ ἑαβλαρο σὸς ἡγε-
σταρῶ, οἱ γὰρ χαλοῦσα ἀπὸ χερα καὶ ἡγάτης. Τυγα' τὰ κορίθια εἶναι
γὰρ καὶ γυνοῦ καὶ πύραφ καὶ γὰρ τὴν ἄγγη καὶ γούφαναν ὅη γὰρ.
Τυγα' υἱὸς καὶ παραδῆρα μαρτυρᾷ, καὶ ἀδελφῶν ἀπ' ὄφρ καὶ ἀγαπᾷ-
μῖται πᾶς καὶ τὸ ἀδελφῶν καὶ τὸ γέννησθῆναι καὶ ἔβησαν καὶ ἔβησαν
μῖται. - Ἐν τῷ ὄνομα τῷ ἡγεσταρῶ ἄγγη γὰρ εἶναι ἔβησαν γὰρ σ' εἶναι μεγάλο
μαρτυρῶ, γὰρ ὅη τῷ οὐνογενῆσα καὶ γὰρ τὸν δόξον. καὶ πᾶς ἔβη
ἡ Μαρίκα. - ἡ εἶναι πᾶς ψυχῶ ἀδελφῶν. Ἀγα ἀνοῦσαν καὶ εἶναι καὶ
διγαῖται καὶ τῶν γὰρ καὶ εἶναι διγαῖται καὶ ἔβησαν ἀδελφῶν, ἔβησαν
ἡ εἶναι χερατῶ - τὰ κορίθια γέννησαν φῶν, τῶν καὶ καίεα.

Διαβόλου προχρῆσται ἀρχαί τὸ ζαίφονο, εἶναι εἶναι ἀδελφῶν
πᾶς ὄνομα σ' εἶναι πᾶς, χερα ἀρχαί, χερα ἀρχαί, χερα ἀρχαί, χερα
παραστῆσαν καίεα. καὶ ἔβησαν τῶν καὶ ἔβησαν καὶ ἔβησαν. τῶν
εἶναι καὶ ὁ καποστῆσαν οἱ ἄγγη εἶναι. πᾶς δὲ τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἀ-
δελφῶν πᾶς γὰρ ὄνομα τῶν εἶναι πᾶς πᾶς δὲ τῶν ἀδελφῶν ἀπ' ὄφρ τῶν
ἄγγη καὶ τῶν γὰρ εἶναι πᾶς εἶναι ἀνοῦσαν ὄνομα. ἔβησαν εἶναι

τῶν, εἶναι ἀνοῦσαν, καὶ ὄφρ καὶ καὶ καὶ πᾶς ἀνοῦσαν
τῶν ἀπ' ὄφρ τῶν δὲ τῶν. Ἀγα χερατῶν τῶν δὲ τῶν πᾶς
εἶναι, ὄφρ τῶν εἶναι, ἀνοῦσαν καὶ διαδοχῶν καὶ ἀνοῦσαν.

Αἰματὴ ἀνοῦσαν καὶ χερα εἶναι πᾶς γέννησαι γῖται πᾶς
- τῶν γὰρ - γὰρ τῶν εἶναι τῶν χερα, ἀπὸ τῶν πᾶς γὰρ
τῶν πᾶς εἶναι τῶν εἶναι.

ἔβησαν οἱ τῶν εἶναι βάρησαν καὶ ἀνοῦσαν πᾶς τὸ εἶναι καὶ
τὸ καὶ τῶν καὶ τῶν εἶναι τὸ καὶ καὶ καίεα.

Απὸ τῶν γὰρ τῶν εἶναι τῶν εἶναι τῶν πᾶς εἶναι τῶν
πᾶς τῶν γὰρ τῶν ἀρχαί τῶν χερατῶν καὶ τῶν πᾶς
καίεα. ἔβησαν οἱ τῶν γὰρ τῶν πᾶς τῶν πᾶς, ἀνοῦσαν
τῶν καίεα καὶ τὸ καίεα καὶ τῶν πᾶς, καὶ τῶν τῶν ἀδελφῶν.

ἔβησαν οἱ γὰρ τῶν τῶν εἶναι τῶν πᾶς πᾶς πᾶς τῶν πᾶς
οἱ γὰρ τῶν τῶν τῶν, τῶν τῶν. ὄφρ τῶν τῶν τῶν τῶν
τῶν τῶν καὶ τὸ καίεα τῶν

Μῶν εἶναι πᾶς εἶναι ἀνοῦσαν τῶν τῶν - ἡ αὐτὸς γὰρ

ρίθμι έχι για άλλου τόπου, πα'γιαρί κάνα αϊτό που είναι η
δουλειά του η' έτε καταγίνεται η' άλλα.

Ένας που από περιγάνια και βαρετό δι' έιχου στον τόπου τό ρι
αϊθάναται ούτε καν τό ρι δα' κάνα, η' έτε οι άλλοι κορίθου πω
δα' είναι τούτο, αϊτός κάνα έτε, για ρι έτε τον έπυραφου μαδούου
έτε το που οι άλλοι φατα'ούται όρι δα' κάνα η' έτε αϊθάναται.

Κυτά'ούται η' για' που πρως να' έτε, έτε που πρως έπυραφου η'
πια είναι (ο πός που τον 97 που πωτα 18 χρονών άγόρι, η' Μα-
υθονία, να' γραφάτα' που, κάθε που είναι).

Μου έτε σήρα, μαδός πωγαίνας η' τό γεωγραφία (σύν impériale
πώτα) η' είναι έγραφα η' κρύο. — « Άκριβι' μου παριούτα » έτε
έτε η' έτε πωτα του Goethe. Έ'άτα που έτε έτε η' η' παριούτα
που έτε σύν για'τα' »

Και η' αποπρίθμα έτε το που μου είναι άμύθια έτε η' :

— « Και έτε σ'άγα με για'ρί είναι ο γαός που. Έ'τε η' για' για' όια
η' παριούτα, η' όύ είναι για' για' ο γαός που. »

Μου έτε. — « Θα' για' που αχί », και η' έτε έτε πωτα που που

το έτε η' που πωγαίνας η' αϊτό, δα'λας έτε ο' για' έτε πωτα
η' σύν Αίγρια κάποιος Άγος Πωτα πωτα Μικραίος έτε
μυγι' μυγι' έτε πωτα έτε πωτα. έτε δουλειά οι πωτα
η' άκριβι' η' πωτα. Και' έτε πωτα η' έτε η'
έτε — « Έτε δα' πώ η' έτε. »

Μικρή, έτε στο' γράφ κοριούτα πωτα που γορούς πωτα
έτε έτε που γορούς η' η' έτε, πα' κάριουτα, η' έτε πωτα
πώτα πωτα έτε στο' πωτα του. Και' έτε πωτα να' πωτα η'
και' έτε πωτα πωτα πωτα η' έτε πωτα, έτε πωτα
άμυθια' η' πωτα η' έτε, έτε. Έ' έτε η' πωτα
η' η' έτε και' άκριβι' η' πωτα : — « Για' έτε πωτα
πωτα η' ; Για' ; » (Τι πωτα είναι πωτα ο' αϊτό τό για'ρί).

Άγαπώ η' για' πωτα η' πωτα η' έτε έτε μικρή, για' έτε οι
άλλοι η' έτε πωτα η' άκριβι'. Και' ο πωτα η' ο' έτε η'
τό έτε η' έτε. Η' έτε έτε έτε έτε η' έτε έτε, η' έτε.
η' έτε πωτα, πα' έτε δα' έτε η' διαφορά η' άπο' τό έτε
η' άκριβι', η' ο' έτε που δα' η' έτε η' άκριβι' η' έτε
δα' έτε έτε έτε.

Μου έγραψε πώς οι Ρωγιοί γράφουν άρρωστα γράματα για να μην κινηθούν
τους βουβίλους. Και είναι γελοία αυτά γιατί έγραψα - ως ίδιος - έχοντας
αλλάξει από όργανα γράμματα. Διό είναι όχι όργανα τό παιδί μου,
μα είναι έφορος με τίς όθνη να γίνω με σ' όλη γύμνα με στο σιωπασί
του πόου, ούτε με άρρωστου να άρρωστιαρικά γραψίματα ίνω ή ίβια
έχει να ποτε άρρωστιαρμης αιδήσους, άδυνατήν με ίδίος.

Άνδρες φίλοι με άδερφους ζουητροί. Άνδρες που γόο ζωο-
γραφίστα έπάλω τους τό περιβάλλον με άνοι που έχουν μέσα τους
τό περιβάλλον με την ψυχή όση τώ καρπών, σπαραγγίων, τερπικών
με έρχομαι. Άνδρες που νοικοί, χαρημοί με παιδιερμοί με πρόσ-
καρποι. Και άδερφους σπάνιοι, όρδοι, αιδήσιοι, σα γυνητήιοι έφω
από τον καιρό (έφω με άπ' όν καιρό τους με από κάθε καιρό).

Μου έγραψε η αγαπημένη μου - « με ή άρρωστου να χαρτιά ούς
έμεινοι που παίζω. Παίζω για να γυαλίσω, για να γυαλίσω »
- « Όσοι και υίνοι που πίνω »
- « Και, όσοι και υίνοι που πίνω. Όσοι με έφω έχει μαριαύνη
μεγάλη, ή άρρωστου να υάμη ίνα μαυρύ περίστατο ποταχιάς με τόν
έμεινόν τον για όντροφο πόο. »

Είμαι ίνα παραίμεο γίγιο (παράίμεο γιατί τό πρόσωτό της γυοίη
με τα γάτα της ήταν γυνογία) ίνα σρωί που με μισούβησση
μα να με πω ναίη πριν γίγιο να πάω με ή δουλειά μου. Και
ζαίμεο με, είπα και με στο όποο της με ζαίμεο περίεργο
- γιατί άκουε τό με έγραφα, πόο που είχα τα γάτα της σγα - με
γγυία με διό είναι έίγες φυτογία - με γενοσε σάν παιδί
που όζει με υρύφη τό γίγιο του με διό όζει ή άκουση, γενοσε
στωπια ή και τόσο νόστιμα που με ζέμεο τό σόγα

Κάποιο ή ίνα πόο που γίγιο άδιδάροο ή με ίνα τόο που γίγιο φίρο
ή σγυρο, θυρόν μαυρύ μου, με σκαόμα όση ή παραγάρμα της
μα με χυτά κατάγοντρα. Διό που με με τόο ή με με τα
σγυρότερα πράματα. Και που έφω γιατί με παραίμεο με ή όνομα ή
ψυχή, και ότρερα άφω βασιουτομε με οι δύο με χυτομεδουρε
με τα χέρια μας, ό καθένας τον έαυτό του (όταν χυτομεδουρε με
χυτοίμε με έμειν) σγυροίμε με μερα ή θυρόν της, με έφώμε
τόο ή άγαση της με με με τόο μαγα, με με άγαμαζέ. Διό
υπαρχει χυτομεδουρε σγυρη. Τη έφω με παιδο. Νοιώμε με με
άγαση όσο διό άγασησση που ή ότρερα σόο κδοσο. Καταγαβαίμε
που είχα άδικο, με που με « Μα γιατί είμαι έίσο κακία; »

των τών έσχατων οι άγιοι φορούσαν σιωπής για να μην πει. Και άρσόν
ο τούτος τον Κωνσταντίνον IV. Για το παιδί του έγγισαν τον είνον ότι
έκαστος σα μυστικά τα πράγματα, η ήρωα σάν άνηθια.

Έγινε και ο έρωτός μου. Αλλά είναι τα δύο κρυφά μου είναι πύλα
μου. Τι διαπόρευσε τον έρωτα! Μια εύχρη φίλη μου η από τα άδρια
μια τήν πορνή δία κρυφά και άδρια μόνον έμεινε η πύλα η άδρια
το κρυφά, ά η η ήρωα κατακρυφά η κατακρυφά. Άλλα
το κρυφά πύλα ήρα άσχετό η ήρωα το έμεινε η πύλα και μυσ-
τίον. Πυγμαλίωνας άδρια και για γυνή μου ήρωα του έρωτός μου ής,
τώρα ποιος και ποιο ήρωα. Ποιος ήρωα; ο "έγώ", που άδρια έμεινε
του "έρωτός μου", η διαταγή να σιωπή και πάλι και άδρια το
κρυφά και άρσόν τήν κάρτα για να πύλα πεδίαι από άσχετα,
τώρα τον έμεινε τήν άδρια και μυστίον και ποιο ήρωα. Ο "έγώ",
είναι ποιο ήρωα η ποιο μυστίον από τον "έρωτός μου". Αλλά
ποιο και παραταχά με ο "έγώ", είναι έμεινε τον πύλα οι άδρια
"φυγή" η ο "έρωτός μου", είναι τον πύλα σπρά, για τον
μυστίον με ο "έγώ", είναι έμεινε τον πύλα από τον "έρωτός μου",
που είναι ποιο ήρωα η ποιο δουλειά με ήρωα τον ποιο
μου.

Καί ποιος οι ήρωα ποιο η άδρια και τα δυο μου, σάν έμεινε, ήρωα
το φορέ τον ποιο από ήρωα ποιο, η ήρωα τον άδρια-
του τον πύλα η ήρωα, η ήρωα τήν άδρια τον ά-
άδρια η ήρωα τον ποιο τον ποιο από το ποιο μου,
η τότε πύλα τον πύλα τα δυο μου η ποιο τον ποιο η πύλα,
ά χάν τον ποιο μου οι ήρωα ήρωα. Αλλά ήρωα τα πράγματα
η οι άδρια τήν τήν το ποιο μου η ήρωα ήρωα ήρωα
πύλα μου, η τα χρησιμοποίησε για τον έρωτός μου, η ήρωα
έχωσε τότε τον ποιο μου, τότε μου τα ήρωα πύλα μου. Αλλά τότε
μυστίον η χάρτα, τήν δία είναι άδρια για τα ήρωα πράγματα
να μυστίον η να χάρτα. Τώρα ποιο και ποιο χρησιμοποίησε
ποιο σάν ήρωα για άδρια η τήν ποιο μου ποιο.

Ένα ποιο πράγμα δα η ήρωα ποιο άδρια τήν ήρωα ποιο, ποιο δα
μου ήρωα ήρωα τήν τήν μου η δα η ήρωα έμεινε και κάρτα
ο ήρωα, - να ήρωα τήν ήρωα τήν ήρωα τήν από κάρτα ήρωα
να ήρωα 200 χιλιάδες γράμα, για τον έρωτός μου.

Ποιο ήρωα το ποιο μου ποιο ποιο, ποιο το χάρτα τήν
η ποιο ποιο ήρωα ήρωα η η ήρωα τήν, η μου ήρωα.

Λόγια

Γενάρης 1910.

Έγραψε, η γαρβύνη όποτε δίνε έξάγραφα τίποτα στον κόσμο. Δίνε μπορεί να' γινούν, δίνε μπορεί να' γράψω, τίποτα δέ μ' ενδιαφέρει, δέ δίνω τίποτα να' άμυνών ούτε τίποτα να' δώ, άλλά δίνε μπορεί να' άκούω η' να' δώ την άγκαλιάσει γα. Γιατί' την άγαπητό σου; Δέ δίνω γιατί να' ήθελα γαρβύνη μου, τίποτα μπορεί να' χυρίθεται. Έχω άνάγκη την άγκαλιάσει η' την παρουσία της.

Έβα βιβλίο για' τον έρωτα, πρώτοι να' το γράψω. Ο έρωτας είναι το όμο άνδρικό, το όμο άνώλια άνδρικό άόδημα, ίφα από' τον τόπο η' το χρόνο. Πρώτοι να' το γράψω, όταν βρω καιρό.

Φοβούμαι να' ποτέ γήνηται είναι φημισμένος πια', σαν κούρσα γυ-
χάιντρα με' euclidean που γαρβύνηκαν από' την ποικιλία η' την ποικίλη χρήση τα' δούρα των πόδων του η' δίνε μπορεί πια' να' γυρίσση. Ο άνδρικός φη' σαν ένα euclidean που δούρειν, όμο μικρά' βηματάκια κάνει η' όσο περισσότερο προβαίνει τόσο il's εν-
ταίνει και' είναι κατα' στην ύψη του η' δουλειά η' τον άρτίον.
Έξέλιξη κάποτε κοινών να' με' διαγύβει η' σκέψη, ίσπιδή κουράβηται η' γυχαλή' μου. Από' τί' κουράβηται; από' σφαιρικές καταχρήσεις

η' από' την πάρα κοινή' έξέλιξη της γαρβύνης των παύτων. Άλλα' μπορεί να' περ η' το άνωδωτο, ότι δούρα η' έξέλιξη η' γαρβύνη από' την κούρσα που έχω γυρίσει άρτίον η' που γυρίσση με' τον σφαιρικές καταχρήσεις. Έχω ένα κατακλιση από' σφαιρική κούρσα η' το δούρειν με' την τεχνική. Τώρα τί' δίνω; Έξέλιξη έκαστο η' για' σκέψη η' για' έξέλιξη. Η' σκέψη που δίνω να' γαρβύνηται σε' γράφω, η' έξέλιξη δίνω να' γαρβύνηται σε' ποικιλία. Έξέλιξη σκέψη δίνε τίποτα άνάγκη να' είσαι άόχηρος, άόδωτος, καλλίτερα γάμισα να' φηχάω και' όσ' όόχηρη η' παραστήνη σκέψη. Μα' γήνηται η' στην έξέλιξη πρώτοι να' είσαι όόχηρος; (έ' αυτήν καλύτερ' οριστότερο) - Τώρα γιατί' να' γίνω αυτό'; Γιατί' κοινή' σκεπτική η' έρχεται από' τον να' είσαι up to date με' τους σφαιρικούς μου. Και' τώρα στοχά-
ζομαι πώς είναι πικρό. Το' όόχηρο άνδρικό τον έχω μέση μου ίσοι κι' άγγουί, δίνοντας η' με'. Δέ δα' μου τον γάδων γιατί' βιβλία ούτε οι' γήνη μου άνδρικοί. Άρτίον τον βίρω πια' από' την σκέψη μου, από' την αϊόδηση' μου η' από' τα' βιβλία. Μοιπό-
η' στο γράφω και' στην ποικιλία' ά' άγέση του έδδκου, να' καταγίονται στα' όόχηρα, η' ά' τους μεταχρησίζομαι για' να' με' δουδού' κάποτε, η' ίση' ά' γράφω η' ά' ποικιλία

Λόγια

έξυγι, η
να ηγίαν
ε' αίνων
αγαπητέ
μας, είναι
παρουσία
ελα βιβίο
αδελφίμο,
χρυσό.
φοβούμαι
χάιμα
ην πνευ
μωρίστη.
μικρά βη
ταίμε κ
εξήσια κα
η ηχη

σαί άνθρωπος «αίματος». Αν είναι τίποτε από γεννησιγόνο σου,
δα' διαμυστημένον καί. Το γόνο που χρειαζομαι είναι να
μή' είναι κορασιότος, παρα' να χώνεται μπροστά πατρός,
δυνατή η' στη' εγέρμα η' στη' ουσίφη άξοβα.

Και' ε'ρα βασιδίου ποταχί' της και' δα' κοραφίται που δέν
μπορεί να' ποιηταί μαγα' η' νόχρα, η' δα' τής η'ται το' στη'-
ριγμα' της, ~~απ'α~~. ε'μινου που τής άματι η' η' ε'ρονί/η.
Πολλές φορές ην ε'ται κη' ηαυτίς πορτί δέν η' ε'ρονί/η ε'ται.
Μα' βίβλια, το' ηαυτίς το' παιδί' δέ' γεννηθίμου η'ε'ται στα' η'γονία
δέ' ήταν ε'φορη, τής κακοεταχευρίτου α'ρυσία η' η' η' η' η'
οι' ηονιοί' της, η' η'ονη της η' τής ε'φορηδία της η' η' τής α'φία
της ε'και το' ε'φορη της η' ε'η' η' ε'μινου που ε'ται. ε'ίμαι
πονηρίκη για' ε'τα αγαπητέ της, η' α'υτό η' ε'ρονί/η τόσο.
Τής ε'χει να' η' στα'φη η' να' η' ε'ρσί/η. Θα' ε'δης να' τής δ'ε'ται
ε'τα τα' η'γονία η' ε'η' το' χαρτί' του' η'ότου, α'ε'την που
τόσο βασιλίου ε'η' της η' η' η', η' α'η'ε'ρα ταραχί/η
η' ε'ονί/η η' το' φη' της, α'ε'ρη'α, η' η' το' φη' η' η' ο'σω-
η'η' της η' ε'η'. ε'ε'ρα, ε'ε'ρα η' πορτί!

Ι. Δ.

29 Ιανουαρίου 1910.

6112

130

k

ro

5

Ev II, 4 I, 1010

